

Finnish
60-1218

EPÄVARMA ÄÄNI

The Uncertain Sound

18.12.1960
Jeffersonville, Indiana, USA

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

EPÄVARMA ÄÄNI

1. Hyvää huomenta ystävät. Olen niin onnellinen ollessani jälleen seurakunnassa tänä aamuna, viikon jälkeen jonka aikana ovensin kylmettymiseni takaisin Perkeleelle aina muutaman minuutin välein. Tiedättehän, joka kerta hänen ojentaessaan sen minulle, minä ojennan sen takaisin hänelle. Ja me yhä taistelemme. Minä vain olen päättänyt että hänen täytyy pitää se. Katsokaahan, joka kerta kun hän ojentaa sen minulle, minä vain työnnän sen takaisin hänelle. Hän ojentaa sen minulle ja minä työnnän sen takaisin hänelle. Vaikka hän onkin hyvä antamaan sitä takaisin, tiedättehän. Hän totisesti tietää kuinka tehdä sen. Mutta me tulenne lopulta väsyttämään hänet, tai käyttämään hänen kärsivällisyytensä loppuun, niinkuin sanoin eräänä iltana.
2. Eräs mies sanoi kerran, kun hänen puolestaan oli rukoilu, hän sanoi, “Perkele sanoi minulle etten ollut parantunut.” Hän sanoi, “Katsoin sitä, ja kaikki oireeni olivat aivan niinkuin ennenkin.” Ja hän sanoi, “Hyvä on Saatana, se on totta, en näe mitään eroa. Mutta tiedätkö mitä? Siihen asti kun ne jättävät minut, minä tulen todistamaan niin paljon kuin voin Jumalan kunniaksi. Niinpä jos haluat pysytellä lähelläni kuuntelemassa minua, niin pysy kuuntelemassa.”
3. Se on todellinen usko. Todistakaa Jumalan kunniaksi! Koska, “Usko on toivotut asiat aineellistuneena, todiste näkymättömistä asioista.” Näettekö? Te ette näe uskoa. Te vain uskotte, uskon.
4. Ja tällä viikolla olen ollut melko kiireinen kotonani. Siellä on ollut, uskoisin noin kolmekymmentä ensimmäisenä päivänä. Ja sitten kaikki yksityiset haastatteluni ja muut asiat. Se on ollut kovasti kiireinen viikko.
5. Ja olen oppinut joitakin asioita tällä viikolla. Minulla on täällä kaupungissa eräs ystävä, joka on erittäin hieno mies. Hän on lääkäri. Me kävimme koulua yhdessä. Hän on Tri Sam Adair. Ja hän on eikein mukava mies. Ja olen tavannut häntä noin neljä vuotta. Ja minulla oli kolmen tai neljän tunnin keskustelu hänen kanssaan tällä viikolla. Me menimme sisälle toimistoon, suljimme ovet ja keskustelimme.
6. Ja minä kerroin hänelle joitakin asioita jotka olin tullut tietämään, hengellisesti, koskien pahan voimia, ja kuinka ne tulevat sisälle. Ja hän kertoi minulle niiden diag noosit lääketieteellisin termein. Ja oli yllättävää nähdä, kuinka täydellisesti ne sopivat yhteen.
7. Niinpä hän kertoi minulle eräästä määrätystä limakalvosta joka tulee inhimilliseen olentoon, vaikka hänellä ei olekaan mitään Kylmettymistä. Hän

sanoi että se on tuo lima joka tulee sinne, ja sitten bakteeri tulee tähän limaan, tai tämä lima saa aikaan tuon bakteerin.

8. Minä sanoin, “Hyvä on, jos tuo lima aikaansaa tuon bakteerin, niin silloin haluaisin tietää mistä tuon bakteerin elämä tulee.”

9. Niin hän sanoi, “Se on tietenkin se mitä me emme tiedä. Sitä ei yksinkertaisesti voida sanoa.”

10. Te vilustutte, ja tuo bakteeri muodostuu. Ja sillä on tapansa lisääntyä, tuottaen lisää bakteereja tästä limasta, luulisin. Lääkäri tai sairaanhoitaja ehkä ymmärtäisi enemmän siitä.

11. Mutta minun kiinnostukseni, se mitä minä ajattelin, oli tuo bakteeri itse, siinä oleva elämä; elämä tuon pienen pienen kapselin kaltaisen sisäpuolella, joka on niin pieni ettei ihmissilmä edes näe sitä. Mutta tuon pienen olennon sisäpuolella, joka on niin pieni että se voidaan nähdä vain voimakkaalla suurennuslasilla, sen sisäpuolella on elämä. Mikä saa tuon elämän ottamaan niin paljon tuosta limakalvosta, kietomaan sen ympärilleen, ja muodostamaan tämän kapselin, tai bakteerin? Se on Perkele. Se on hengellinen voima. He eivät tule koskaan saamaan siitä selvää. He ovat jo niin pitkällä, että he voivat nähdä tämän molekyyliä pienemmän bakteerisolun, tuon pienen limakalvon, joka voidaan nähdä vain migroskoopilla. Ja sitten, senjälkeen, he eivät voi nähdä mitään, koska siellä ei enää ole mitään luonnollista ainetta, josta saada otetta.

12. Ihmisiä seisoo nyt, enkä haluaisi nähdä sinun Charlie, ja Daavidin ja Rodney'n ja kaikkien muiden teistä siellä seisovan. Te olette niin hyviä minulle tullessani kotiin, enkä minä voi antaa teille edes istuinpaikkaa Jumalan huoneessa. Mutta minäpä sanon mitä teen. Jos tulette tänne niin tässä on minun tuolini. Tulkaa tänne ylös ja tuntekaa itsenne tervetulleeksi. Kuka vain haluaa tulla tänne ja ottaa tämän istuimen. Tule suoraan tänne ylös, ja olet enemmän kuin tervetullut.

13. Ja se on hyvä tuoli. Se ei todellisuudessa kuulu minulle. Se kuuluu Hrra Wilsonille, koulun johtajalle. Minulla on ollut se vuodesta 1937, ja se on täällä vanhin.

14. Ollessaan täällä jokin aika sitten, hän sanoi, “Hei, onko sinulla yhä minun tuolini?”

Minä sanoin, “Istun niissä joka ilta ennenkuin saarnaan.”

Ja hän sanoi, “Hyvä on, silloin se on hyvissä käsissä, joten antaa olla.”

15. Te olette nyt tervetulleita istumaan, tässä on yksi istuin. Ja jos haluatte tulla tänne missä nämä pikkumiehet istuvat. Älkää nyt antako sen hämmentää

itseänne, että ajateltaisiin teidän olevan pikkumiehiä, koska ette ole. Mutta te haluaisitte kyllä olla... Ja sitten tässä on vielä yksi istuinpaikka. Ja t u o 1 1 a toinen, niin että voitte käyttää niitä, erikoisesti nuo naiset siellä, jotka seisovat siellä tuolla tavalla. Ja me olisimme iloiset jos voisitte siirtyä tänne eteen istumaan.

16. Ja Charlie, ajattelin että sinä tulisit tänne ylös. Olen koko ajan vähän kiusannut häntä. Olen yrittänyt saada hänet tulemaan tapaamaan minua. Ja minä sanoin, "Kun tulet kirkkoon, niin minä tulen sanomaan, 'Tänä aamuna Tohtori Charlie Cox tulee saarnaamaan,' ja kävelen itse pois."

17. Hän sanoi, "Minä tulisin pyörtymään." (Veli Branham nauraa.) Ja niinpä ennenkuin kutsuin häntä tänne, hän jo pakeni sinne takahuoneeseen.

18. Niinpä haluaisin juuri ennenkuin aloitamme oppitunnin... Ajattelin viime viikolla että Herra todella siunasi meitä! Pidittekö te... (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Se yksinkertaisesti meni kaikkialle! Tuo Sanoma on jo ehtinyt Kaliforniaan asti. He soittivat eilen illalla Kaliforniasta, koskien Sitä. Ja nyt he haluavat saman asian tehtävän Kaliforniassa, tämän alkavan tammikuun aikana, näettekö.

19. Näytti vain siltä kuin Pyhä Henki olisi äkisti iskenyt siellä Shreveportissa, ja nyt Se on menossa paikasta toiseen, sillä tavalla. Se on ilmestyksen aika.

20. Niinpä me olemme iloiset ja luottavaiset, nähdessämme oman ryhmämme täällä Tabernaakkelissa niin menestyvän tämän johdosta, ja nähdessämme Jumalan julkitulemisen keskuudessamme täällä. Me olemme niin onnelliset siitä, ja uskomme olevamme tuossa suuressa Seurakunnan uloskutsumisen ja Sen järjestykseen asettamisen hetkessä.

21. Löysin jotakin, keskustellessani hyvän ystäväni Tohtori Adairin kanssa hänen toimistossaan. Me puhuimme erilaisista asioista, koskien röntgenkuvia, ja pahoja kylmettymisiä ja bakteereja, ja hän otti esiin kirjojaan ja näytti niistä minkälaisia tuloksia he ovat saavuttaneet. Hän sanoi, "Voin sanoa sinulle yhden asian, Billy, koskien pahaa kylmettymistä, joita meillä on niin paljon, meillä ei ole yhtäkään asiaa joka auttaisi pahaan kylmettymiseen."

22. Minä sanoin, "Mutta minä aina olen ajatellut, että kurlausvedestä olisi apua kipeään kurkkuun." Minä sanoin, "Aina saarnaamisen jälkeen, mennessäni kotiin yöksi, vähän käheänä, minä otan hieman Lavorisia ja kurlaan sillä." Minä sanoin, "Me olemme kotona käyttäneet sitä vuosia ja vuosia suunpesussa."

23. Hän sanoi, "Kylmä vesi olisi aivan yhtä hyvää siihen." Näettekö? Hän sanoi, "Koska, älä koskaan ajattele että mikään millä voit kurlata tekisi sinulle

mitään hyvää. Ja ainoa asia mitä “voi tehdä, on pestä kurkussasi olevat bakteerit ulos, niin etteivät ne pääse vereen. Jos se tapahtuu, voi se puhkaista kurkkusi, ja saat verenvuodon.” Hän sanoi, “Sitä ei voi tehdä.”

24. Niinpä se tulee takaisin tuohon vanhaan sanontaan, “Lääke valmistettiin myytäväksi, eikä otettavaksi,” tiedättehän. (Veli Branham nauraa.)

25. Ja loppujen lopuksi, minulla itsellenikin on lääkärinkirja kotonani, jota luen. Olen kiinnostunut lääkinästä, varmasti olen, mikä tahansa vain auttaa Jumalan ihmisiä, mikä vain auttaa inhimillisiä olentoja. Jos on kysymys rauhasta, tutkin rauhanehtoja, minä olen kiinnostunut siitä. Minä olen kiinnostunut paremmasta yhteiskunnasta jossa elää. Minä olen kiinnostunut paremmista kouluista lapsiamme varten, joissa he voivat käydä. Minä olen kiinnostunut kaikesta mikä on hyvää, terveellistä ja oikein.

26. Ja lääketiede on tehnyt joitakin suuria asioita. Uskon Jumalan käyttäneen sitä monissa asioissa. Uskon että jos me olisimme vilpittömämpiä ja vihkiytyneet Jumalalle, heillä olisi jo lääke syöpiin ja kaikkeen muuhun. Jos me vain... Jumalalla on tuo lääke, jos me vain kysymme Häneltä siitä, näettehän, jos me pyydämme Häneltä. Ja uskon että syy Salk-rokotteen löytämiseen oli se että pienet lapset kärsivät sillä tavalla. Kun Saatana, tuo paha asia siellä, halvaannutti näitä pieniä lapsia; antoi Jumala heidän löytää sen, heidän rokottamistaan varten. Ja se on tehnyt suuria asioita, josta me olemme kiitolliset Kaikkivaltiaalle Jumalalle. Me olemme niin kiitolliset että Jumala on jatkuvasti siunannut meitä!

27. Ja veli, minne... Eihän hän vaan ole menossa takaisin kotiin, sisar Nash? (Sisar Na3h sanoo, “Ei, hän vain on menossa noutamaan joitakin tuoleja.) Oh, se on hyvä.

Se on hienoa. Hyvä on.

28. Nyt, kotiintuloni jälkeen, olen istunut siellä huoneessa ja tutkinut pitkän aikaa. “Mitä tämä kaikki on?” Tulen nyt antamaan teille vähän jotakin, jota olen juuri tutkimassa, niin että voitte tutkia sitä kanssani. Ja Herra... Uskon että se on Hän, koska minulla on ollut joitakin suuria kokemuksia Hänen kanssaan.

29. Mutta tiedätkö että senjälkeen kun tuo lääkäri kertoi sen minulle, ja näytti sen minulle kaikkein viimeisimmistä lääketieteen kirjoista, tiedän mitä he ovat juuri havainneet. Siellä istuu myöskin eräs lääkäri kuuntelemassa minua. Nyt tämä viimeisin ja parhain asia pahaan vilustumiseen, johon heillä ei ole mitään lääkettä. He tuomitsevat aspiiriinin ottamisen, ja niin edespäin; se ainoastaan helpottaa särkyä tai kylmettymisestä johtuvaa kurjaa oloa, mutta kylmettymiselle siitä ei ole mitään hyötyä. Mutta se auttaa teitä lepäämään. Ja paras asia, pahassa kylmettymisessä, on mennä lepäämään ja nukkua, ottaa se

Mutta hän oli kuullut Äänen, joka ei ollut epävarma. Se oli varma Ääni ja hän uskoi Sen!

515. Nyt Herra, voikoon jokainen sairas henkilö täällä nähdä Sen, kuulla tuon saman Äänen tänä aamuna; ja olla marssikunnossa, valmiina lähtemään matkalle, Herra. Suo se, Herra. Meillä on kaikki pakattuna nyt. Me olemme valmiit marssimaan, Herra. Me olemme valmiit erämaata varten ja ylittämään Jordanin. Vain muutaman päivän matka, ja me tulemme olemaan siellä. Jumala, salli meidän kulkea Pyhän Hengen Voimassa. Voikaamme aina seurata, kun me näemme tuon Valon loistavan siellä, Herra, johtamassa tiellä, ylösnousseen Kristuksen loistaessa tuohon täydelliseen Päivään; suo se, Isä.

516. Nyt kun voitelemme kätemme; voitele meidät, että Pyhä Henki joka on meissä, loistaisi näkyviin. Että Jumalan Valo loistaisi kosmisen valon kautta näihin sairaisiin ja heikkoihin ruumiisiin, ja jokainen heistä olisi parantunut.

517. Me astumme nyt esiin, Herra, kohtaamaan Perkelettä. Me astumme esiin kohtaamaan Punaista Merta, se on tuota sairauden merta, joka estää näitä ihmisiä marssimasta. Me astumme esiin Pyhän Hengen loistaessa edessämme, kohdetaksemme Perkeleen Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Että sairauden täytyy väistyä, koska Sinä katsot alas Sanasi Voiman lävitse. Ja heidän täytyy parantua. Me tulemme Jeesuksen Nimessä , kohdataksemme vihollisen. Aamen.

palvelemaan tästedes Kristusta. Sillä he ovat kuolleet ja haudatut Hänen kanssaan kasteessa, noustakseen uuteen Elämään, ia vaeltaakseen uudessa elämässä.

509. Minulla on tässä monia nenäliinoja käsissäni, Herra. Ne edustavat sairaita ihmisiä.

510. Nyt Raamatussa kerran, niinkuin olen U3ein lainannut sitä, Israel oli velvollisuutensa polulla, menossa luvattuun maahan ja Punainen Meri tuli heidän tiellensä. Jumala katsoi alas vihaisin silmin tuon Tulipatsaan lävitse. Ja Punainen Meri alkoi pelätä,, koska Jumala oli antanut lupauksen. Se ei ollut epävarma ääni. Meri tiesi ettei Jumalan Sana ollut epävarma. He tiesivät sen varmaksi. Israel oli matkalla luvattuun maahan. Mikään ei voinus seistä hoidän tiellään, koska Jumala oli sanonut niin. Meri pelästyi ja vetäytyi taaksepäin, valmistuen kuivan polun keskitsensä. Ja he kävelivät ylitse kuivaa myöden.

511. Nyt, siellä on monia Kristittyjä, jotka ovat sairaita, Herra. Tässä ovat heidän nenäliinansa. Raamatussa sanotaan että, "He ottivat Paavalin ruumiilta nenäliinoja ja esiliinoja." Me tiedämme ettemme ole Pyhä Paavali. Mutta me tiedämme että Sinä olet yhä sama Jumala, saman Sanan ja saman lupauksen kanssa. Kun minä lähetän nämä nenäliinat näille sairaille ja vaivatuille, voikoon tuo perkele, joka on sitonut heidät, pelästytä ja vetäytyä pois. Voikoon Jumalan lapset astus hyvän terveyden lupaukseen. Suo se, Herra

512. Monia heistä on nyt tässä rakennuksessa. Tässä on Sinun pastorisi, tänä aamuna, veljeni Neville. Tässä seisovat Sinun diakonisi ja luotettusi, tämän seurakunnan virkaan asettamat, jota Sinä niin armollisesti siunaat, vaikka me olemmekin arvottomia, Herra. Mutta me näemme Sinun Henkesi liikkuvan keskuudessamme ja me olemme siitä niin onnelli set; näyttää kuin herätys olisi lähdössä ulos viimeisen kerran. Oi Jumala, me olemme lähteneet Egyptistä, ja olemme nyt matkalla luvattuun Maahan. On vain muutaman päivän matka jäljellä nyt, ja me tulemme ylittämään Jordanin.

513. Ja nyt, Isä Jumala, me rukoilemme että Sinä siirtäisit kaikki esteet tieltämme. Monet näistä ihmisistä eivät ole marssikunnossa, koska he ovat sairaita ja kiusattuja. Kuinka voisi tuo sairaus pidättää noita ihmisiä? Kuinka voivat nuo vaivat pitää heitä raajarikkoisina, ja pyörätuolissa, kun he ovat marssimassa luvattuun Maahan? Halleluja! Jumala, kun me laskemme kätemme heidän ruumiillensa, voikoon Perkele pelästytä ja vetäytyä pois. Voikoot he olla marssikunnossa.

514. Minä kiitän Sinua tuon naisen puolesta, josta olen koko aamun puhunut, en voi saada häntä pois mielestäni. Nähdä tuo nainen, kuinka hän ei voinut edes seistä, tuon suuren kasvaimen kanssa; lääkärien tehdessä pilaa hänestä.

rauhallisesti; vuoteessa makaaminen on suunnilleen paras asia minkä voitte tehdä.

30. Sitten, aloin tutkia sitä. Minä sanoin, "Tohtori Sam, silloin paras asia pahaan vilustumiseen on lepääminen, eikö niin?"

Hän sanoi, "Se on paras asia mihin tahansa."

31. "Hyvä on," minä sanoin, "kiitos tohtori, se on hienoa." Ja keskusteltuamme vielä vähän pidempään minä menin kotiin. Ja kerroin hänelle... Hän pitää kaniineista ja ora vista, mutta hänellä ei ole paljon tilaisuutta päästä ulos. Meillä oli tapana metsästää paljon yhdessä, kun olimme poikia, ja me metsästimme ja erikoisesti kalastimme.

32. Niinpä sitten, mentyäni kotiin, aloin ajatella. "Mitä?" Tiedätekö, panin merkil le jotakin. Tarkatkaa eläimiä. Ottakaa joku koira, kun se tulee sairaaksi, se juo vain vähän vettä ja menee ja laskeutuu makuulle jonnekin. Niinpä sitten tuo ajatus tuli mi nulle seuraavana aamuna, maatessani vuoteella odottaen perheen heräämistä. He nousevat noin puoli seitsemältä, ja minä herään noin puoli viideltä tai viideltä. Makasin siellä ajatellen. Monta kertaa Jumala paljastaa asioita. Tiedätekö, en opeta tätä, mutta tie sittekö te...

33. Kun Jumala alussa teki miehen, ei Hän tehnyt häntä tohtoroitavaksi. Hänellä oli oma lääkityksensä itsessään. Hänet oli varustettu sillä. Hän oli oma yksikkönsä. Ymmärrätekö? Parantuminen ei tule mistään ulkopuolisesta alkulähteestä, sen täytyy tulla sisäpuolelta. Me kuitenkin voimme ottaa ulkopuolista apua, kuten sellaista joka tappaa bakteereja tai mitä tahansa se sitten onkin meissä; tai me voimme käyttää käsiämme ja leikata toisiamme, ottaa toisiltamme jotakin pois, kuten umpisuolen tai huonon hampaan. Mutta parantuminen ei tule mistään mitä te teette. Parantumisen vaikuttaa ainoastaan se voima,joka teillä on itsessänne, rakentaa uudelleen ne repeytyneet kudokset sillä paikalla,josta se poistettiin. Ja senvuoksi parantuminen on teissä itsessänne. Kuunnelkaa nyt tarkoin, ja ajatelkaa voimakkaasti nyt, ennenkuin sanotte omaa ajatustanne tästä.

34. Mies alussa, kun hänet oli tehty, mies on jumala. Hän on ehdottomasti jumala, sillä hänet tehtiin Jumalan kuvassa, ollen Jumalan poika, hän silloin on perillinen kaikkeen mitä Jumalalla on. Ja miehelle oli annettu hallintoalue, ja tuo valtaalue oli maa. Teillä on valta yli kalojen, yli ilman lintujen, ja yli kaiken. Hän voi puhua ja kaikki totteli häntä, koska hän oli sisäisesti jumala itsessänsä; ei maailmankaikkeuden Jumala, tarkoitan taivaiden ja maan Jumalaa; mutta hän oli tämän valtaalueen hallitsija. Hän oli kuningas, kuningas-hallitsija. Mies oli sitä. Ja jopa nytkin, nykyisessä langenneessa tilassansa, hän yhä on ulkonäöltään sama.

35. Ei ole pitkäkään aikaa sitten, kun he yrittivät risteyttämisiä, ja niin edelleen, sanoen että, “Mies tulee jostakin alemmista eläinlajeista, ja on vain kehittynyt korkeimmaksi muodoksi.” Mutta katsokaahan, he jatkoivat hullutteluaan tieteen kanssa, kunnes he todistivat vääräksi oman teoriansa.

36. Te ette voi risteyttää mitään ja tehdä siitä korkeampaa lajia; se tulee tipahtamaan suoraan takaisin. Risteytetty maissi, tai mikä tahansa, ei voi tuottaa itseään uudestaan. Tai kuten sanoin eräänä päivänä, aasi ja naarashevonen voivat risteytyä ja tuottaa muulin, mutta tuo muuli ei voi siittää toista muulia. Sen täytyy mennä suoraan takaisin alkuun, sillä Jumala sanoi, “Jokainen siemen lajinsa mukaan.”

37. Nyt kun meidät oli tehty... Ja he löysivät sen juuri äskettäin, että teidän ruumiinne on täynnä valoa. X-ray todistaa sen. Tuolla röntgen säteellä ei ole mitään valoa itsessään. Se on teidän oma valonne jota se käyttää. Te olette syntyneet neljän säteen kanssa. Ja vähän ajan kuluttua, sanokaamme kaksikymmentä - kaksikymmentä viisi vuotiaana, yksi säde sammuu; kolmekymmentä viisi - neljäkymmentä vuotiaana sammuu toinen; ja lopulta, kun olette ylittäneet kuusikymmentä viisi, te elätte viimeisellä säteellänne.

Ja joka kerta kun te otatte X-ray kuvan, te revitte alas noita säteitä. Se on syy miksi teillä ei enää ole... kun te työnnätte näiden lasten jalat noihin koneisiin, repii se näitä säteitä pois heidän ruumiistaan. Ja se on tuo kosminen valo joka on teissä, josta teidät on tehty, te olette täynnä valosoluja. No niin, se on kosminen valo.

38. Mutta Jumala on erilainen Valo, mutta kuitenkin Hän on Valo. Minun mielestäni tuo valokuva siellä on suurena todisteena siitä mitä nyt aion sanoa, että Jumala on Valo. Ja kun me vaelimme Jumalan Valossa, Jumalan poikina, me olimme ehdottomasti kerran todellisia aitoja Jumalan poikia. Jumala ei ole kosminen valo, mutta Jumalan Valo toimii kosmisen valon kautta meidän ruumiissamme, meidän soluissamme. Mutta sitten kun lankeeminen tuli...

39. Hengen hedelmä tänään on rakkaus, ilo, usko, kärsivällisyys, nöyryys, lempeys, pitkämielisyys, joka kaikki on yliluonnollista. Se on vain tullut pisteeseen, jossa kaikki koko ruumis, se tapahtuu niin vähitellen...

40. Se on kuin meriheinä, joka kasvaa meren pohjalla. Monta kertaa sukeltajat menevät näiden meriheinien alle, ja ennenkuin he huomaavatkaan, ovat he kietoutuneet niin etteivät voi päästä irti siitä.

41. No niin, siten on synti tehnyt inhimilliselle olennot. Sillä tavalla kylmyys on tehnyt seurakunnalle. Sillä tavalla kommunismi on tehnyt kansakunnalle. Se on niin petollista! Ja sitten ihmis ruumiissa, se on kietonut meidät, ja työntää ulos tämän Jumalan Valon; kirkkokunnilla ja Uskon

valtaansa tuon armeijan? Kuinka hän tulisi valloittamaan Egyptin? Kuinka hän voi teh

dä sen; yksi mies, kahdeksankymmentä vuotias, vaimo ja lapsi mukanaan? Kuinka hän tu

lisi tekemään sen? “Se ei ole minun asiani. Jumala 3anoi, ‘Mene ja ota se haltuusi,’ ja nyt minä olen menossa.”

501. “Kuinka sinä nyt tulet vapauttamaan heidät Faaraon käsistä?” “Varmasti Itinä tulen olemaan kanssasi.” Ei mitään epävarmaa.

502. “Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat.” Ei mitään epävarmaa. Jos te uskotte sen ja annatte laskea kädet päällemme, teidän on pakko tulla terveeksi. Uskotteko sen koko sydämellänne? (Seurakunta sanoo. “Aamen.”)

503. Nyt haluan että jokainen henkilö täällä, joka voi rukoilla, haluan teidän kumartavan päänne, ja haluan että rukoolette äänettömästi. Tulen nyt rukoilemaan näiden nenäliinojen puolesta täällä, koska tunnen Pyhän Hengen läsnäolon.

504. Taivaallinen Isä, me olemme aikeissa lopettaa yhden palveluksen ja aloittaa toisen. Monet ovat vastaanottaneet Sinut tänä aamuna, Herra, monet kädet kohosivat ylös. He ovat siirtyneet kuolemasta Elämään, tuossa pienessä hitaassa ohimennessä hetkessä, kun pieni Valo kulki heidän ohitse. Pieni tunne tuli heidän tajuntaansa, mitä se oli? He olivat kuolemassa, ja he siirtyivät silloin kuolemasta Elämään.

505. Niinkuin jyvän pudotessa maahan. Ensimmäiseksi, se kuolee ja mätänee pois. Sitten pieni elämäni nousee esiin siitä, ja tuottaa toisen viljan.

506. Nyt Herra, tänä aamuna, kuolema kulki heidän ylitseen. Ja kun se teki sen, he heräsivät ja kohottivat kätensä. Tuntien itsensä Jumalan Sanan tappamiksi, Jonkin sanoessa heille, “Sinä olet tuomittu. Sinä olet syntinen. Sinä tulet kuolemaan ja menemään helvettiin. Sinä olet tuhoutuva, etkä ole koskaan nouseva uudestaan,” kuoleman tullessa heidän ylle. Lopulta he kuolivat siinä paikassa, kunnes he kuolivat erään Äänen sanovan, “Mutta Minä olen sinun Pelastajasi. Tulkaa Minun tyköni kaikki te jotka teette työtä ja olette raskautetut.”

507. Ja he kohottivat kätensä, “Minä haluan vastaanottaa Hänet henkilökohtaisena pelastajanani,” ja silloin Elämäni tuli heidän sieluihinsa. He nousivat jälleen ylös, tuottaakseen uuden Kristityn.

508. Jumala, voikoot he nyt mennä veteen kuulijakunnan edessä, ja tulla kastetuiksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä, syntiensä anteeksi saamiseksi; antaen ihmisten nähdä että he ovat täysin hylänneet masiinan asiat ja tulevat

hänen munuaisiaan,” ja nyt hän on normaali ja terve, ilman minkäänlaista munuaisvaivaa.

492. Hän on yksi kymmenistä tuhansista. Mikä se on? Se ei ole mikään epävarma ääni, Mutta kysymys on siitä, ystävä, voitko sinä kuulla Sitä?

493. Nyt jos pasuuna antaa epävarman äänen, sanoen, “No niin, jotkut parantuvat ja jotkut eivät.” Silloin se on epävarma ääni, näettekö, alkää uskoko sitä.

494. Jeesus sanoi, “Kuka tahansa.” Se on varma Ääni. “Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat. Heidän päälleen lasketaan kädet ja he parantuvat.” Uskotteko sen nyt? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”; Uskokaa se koko sydämellänne.

495. Ja tulen pyytämään pastoria nyt... Meillä tulee kastepalvelus seuraamaan tätä. Niinpä meillä ei silloin ole liian paljon aikaa.

496. Mutta tulen rukoilemaan seurakunnan puolesta, jokaisen sairaan henkilön puolesta täällä. Ja kun tulen... Uskotteko minun olevan Hänen palvelijansa? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) Jos te uskotte sen, silloin Pyhän Hengen voitelu on tuleva suoraan sisälle teihin. Ymmärrätekö? Se on pakko, ystävät. Minä en sano sitä, minä en ole- mitään... Minä olen vain teidän veljenne.

497. Minä olen vähäisin joukossanne, mutta se on mikä minun täytyy olla. “Hän joka on

vähäisin joukossanne...” Sallikaa minun olla teidän palvelijanne, näettehän. Se on mitä haluan olla. Minä olen teidän palvelijanne. Te olette Jumalan lapsi. Minä olen vain Hänen palvelijansa. Minä yritän palvella teitä, näettehän. Minä olen vähäisin. Minussa ei ole mitään, mutta katsokaahan, jonkun täytyy laskea kädet teidän päälleen. Ja sitten jos Hän antaa minun tuoda Sanan, ja, te uskotte että Sana tulee minulle. Niin monet teistä kutsuvat minua uskovaiseksi, ja sitten Sanan tullessa minulle, tuomitkaa itse, onko Se oikein tai ei. Katsokaahan, antaa Jumalan tuomita se Sanallaan. Sitten, jos se on niin, silloin jokainen lupau3 on niin. Sen täytyy olla, näettehän.

498. Nooa, hän vain jatkoi arkin rakentamista. He sanoivat, “Hän on fanaatikko: Ei siellä ylhäällä mitään vettä ole. Kuinka sinä tulet saamaan sitä?”

499. “Ei sillä ole merkitystä. Jumala voi panna veden sinne ylös,” ja hän vain jatkoi vasarointiaan.

500. Kenestä muusta minä puhuin? Mooseksesta. Kuinka Mooses menisi sinne ja ottaisi

kieltämisellä ja niin edespäin, 8e on työntänyt ulos kaikki Jumalan suuren uskon Voiman säteet, jotka ovat meissä (joiden pitäisi olla meissä.) Kaikki nuo säteet on työnnetty ulos, kunnes me olemme tulleet vain jonkinlaiseksi majataloksi, tarkoitan seurakuntaa, koska se on työntänyt sen kaiken ulos. Ja he jopa sanovat, “Se ei tapahdu,” kieltäen että Jumalan ihmeet voisivat tapahtua.

42. Ja kuitenkin ihminen, jossakin hänen sisimnänsänsä, jossakin hänessä, jos hän vain voisi antaa tuon pienen... Niinkuin kuvailin sitä, se on kuin nappi. Kun joku on pelas tunut, niin paljon hänestä on Jumalaa. Se on tuo pieni Valo joka tulee sisälle, joka saa hänet lopettamaan hänet tekemästä sitä mikä on väärin. Nyt jos te voitte ottaa itsestänne ulos kaiken ilkeyden ja kateuden ja taistelun ja epäuskon, Silloin tuo pieni napin-kaltainen Valo ja Jumalan Voima tulee jatkuvasti kasvamaan ja kasvamaan, työntäen ulos kaiken epäuskon. Ettekä te tee sitä kehottamisella ja ruumiillisella harjoituksella. Te teette sen pyhitetyllä, vihkiytyneellä Elämällä, Pyhän Hengen liikkeessä kauttan ne. Näin jotakin Siitä eräässä paikassa, jossa äskettäin...

43. Kuinka monet muistavat kun Elij’ Perry herätettiin kuolleista tuona aamuna? Te olette nähneet sen täällä sanomalehdissä monta kertaa. Näin kuinka sisar Wilson ja jotkut muut kohottivat kätensä. Minä seisoin siellä kun tuo mie3 kuoli. Hän on elossa täällä juuri nyt, ja tulee seurakuntaan aina ajoittain todistamaan siitä.

44. Hän oli ollut kuolleena useita tunteja. Hän kuoli verenvuotoon keuhkoissa ja oli niin verinen yltä päältä. Ja minä kävelin pois; olin vain nuori saarnaaja noina päivinä. Ja sisar Jacksonilla oli tapana olla jäsenenä täällä seurakunnassa. Ja eräs Methodisti saarnaajan vaimo, olen nyt unohtanut tuon miehen nimen; Shafiner, veli ja sisar Shafiner, he olivat jotakin sukua Wiseheart’ille. Ja tämä nainen seiso siellä vuoteen vieressä. Ja minä olin lähtemässä pois. Ja hän oli niin verinen kuin vain voi olla, siinä mihin oli kuollut. Hänen silmänsä olivat kääntyneet ympäri ja hänen kurkkunsa oli pulistunut ulos. Ja he olivat vetäneet lakanan hänen päänsä ylitse. Ja hänen vaimonsa oli siellä ulkona. He itkivät ja yrittivät löytää osoitteita, soittaakseen ja tiedoittaakseen rakkailleen.

45. Ja minä lähdin kävelemään pois vuoteen luota, ja tunsin Jonkun laskevan kätensä päälleni. Ajattelin sen olevan sisar Shafinerin. Ja kun käännyn, ei lähelläni ollut ketään. Ja sitten Se jätti minut kun käännyn ympäri.

46. Ja veli Elij’ makasi siellä kuolleena. Me olimme olleet hyviä kavereita, kalas telleet joella, ja tähän tiedätte kuinka me teimme sitä niin paljon yhdessä.

Ja hän loukkaantui täällä rautateillä, työskennellessään. Hänen keuhkonsa murskautuivat ja hän vuoti verta. Ja hän sai siitä TB tartunnan ja kuoli.

47. Ja minä olin lähdössä pois tänne päin, ja silloin tunsin tuon Käden uudestaan. Käännyin takaisin ja Se jätti minut.

48. Ja ennenkuin tiesinkään mitä olin tekemässä, makasin tuon miehen päällä, huuleni hänen huuliansa vasten. Minä olin yhtä verinen kuin hänkin, maatessani siellä tuon miehen päällä; huutaen Jumalan puoleen! Ja tunsin jotakin tulevan ylös korvani sivusta, se oli hänen kätensä.

49. Ja te olette nähneet kuinka hän on seissyt täällä ja todistanut siitä. Ja hän tuli takaisin elämään. Siitä on nyt noin kaksikymmentä viisi vuotta tai ehkä kolmekymmentä, ja hän elää tänään täällä tienmutkassa. Hän tuli tänne äskettäin ja todisti siitä seu rakunnassa.

50. No niin, se on mistä he halusivat tietää, soittaessaan kerran Kanadasta. Olin antanut siitä todistuksen Kanadassa, kun alussa aloitin kokouksiani. He soittivat herra Cootsille, hautausurakoitsijalle, ja kysyivät oliko hänen toimistossaan erästä miestä herätetty kuolleista. Minulla on siitä vielä lehtileikkeet. Ja herra Coots sanoi, ”Me olemme kuulleet että monia ihmeitä on tehty. Herra Branham on henkilökohtainen ys täväni, ja kaikenkaltaisia asioita on tapahtunut. Mutta meillä ei ole mitään tietoa että ketään olisi herätetty kuolleista, ei ainakaan tässä hautaustoimistossa.”

51. Nuo Kanadalaiset olivat ymmärtäneet sen väärin. Ja seuraavana päivänä... Sanomaleh

ti oli sitä täynnä. Hän sanoi, ”Sadat ihmiset soittivat kaikkialta.” Ja veli Perry itse

antoi siinä todistuksen ruumiinsa ylösnousemuksesta siellä, ja protestoi sitä asiaa vastaan jonka hän oli pannut lehtiin. Ja niinpä he tulivat ymmärtämään ettei se ollut siellä hautaustoimistossa, vaan se tapahtui hänen kodissansa, jossa hän oli maannut kuol leena. He eivät olleet vielä vieneet häntä hautaustoimistoon. :

52. Sitten luin eräänä iltana, kuinka Irenaeus, uskon että se oli hän, tai Pyhä Martin, joka laski ruumiinsa ystävänsä päälle, sen jälkeen kun tämä oli hirtetty. Tämä on nyt historiaa. Hän makasi hänen päällään tunnin, ja tuo mies palasi elämään.

53. Ja näen kuinka Elia Raamatussa laski ruumiinsa kuolleen pojan ruumiin päälle, ja se tuli elämään.

54. Ajattelen tuota pientä poikaa siellä kaukana Suomessa, kun hän makasi siellä tien 3ivu3sa kuolleen.

486. Nyt te veljet seiskaa tässä niin että ihmiset voivat tulla lävitse, ja me tulemme ottamaan kaikki tältä puolelta. Nyt tämä ensimmäinen rivi tässä, voisitteko siirtyä hieman taaksepäin? Nyt sitten ensimmäiset tässä rivissä nousevat ylös ja alkavat tulla tuota puolta seinänvieresä. kun me rukoilemme, nyt kun me valmistaudumme aloittamaan. Mutta ei vielä. Ja sitten kun tulee tämän puolen vuoro, me haluamme teidän kaikkien menevän tälle puolelle ja tulevan tältä sivulta. Ja nämä luotetut tulevat osoittamaan teille oikean paikanne.

487. Nyt jos tuo nainen on raajarikkoinen, eikä voi seistä, kuten tämä pieni tyttö tässä pyörätuolissa, niin istu siellä missä olet, ja minä tulen tykösi. Ja tunnen pienen Edithin, hän on siellä takana, ja me tulemme tuomaan hänet tänne eteen. Nuo jotka eivät voi nousta seisomaan, minä tulen teidän luoksenne.

488. No niin, mitä hyötyä meidän olisi seistä täällä ja puhua, mitä hyötyä meidän olisi saarnata tätä Jumalan Sanaa, jos te ette kuule Sitä? Ymmärrätekö? ”Hän joka kuulee ja uskoo.” Hän joka kuulee! Onko jokainen teistä valmis uskomaan itsenne Jumalalle, ja sanomaan, ”Se on Jumalan Sana. minä en välitä mikä on tilani sen jälkeen kun puolestani on rukoiltu, minä olen parantunut joka tapauksessa”? Tuletteko uskomaan sen? (Seurakunta sanoo, ”Aamen.”)

489. Nyt monet ihmisistä odottavat jotakin, tiedättehän. Kuten sellaista kuin tuon naisen kohdalla jonka puolesta rukoilin siellä takaporteilla, katsoen alas häntä, ja se mitä sitten tapahtui. Mitä jos hän olisi sanonut, ”Ensimmäinen kuukausi on nyt ohitse ja se kasvaa suuremmaksi vain koko ajan”? Näettekö? Ei, hän ei tehnyt sitä. Hän oli kuullut Äänen, ja hän oli kaikella sydämellään uskonut sen mitä tuo Ääni oli sanonut hänelle. Ja jonkin ajan kuluttua tuo kasvain laski häviten pois. Ja nyt hän on normaali ja terve.

490. Leo, missä sinä olet? Onko hän täällä jossakin? Olen unohtanut tuon naisen nimen. Ehkä joku muistaa sen. Minulla on hänen osoitteensa, ja tulen tuomaan sen seurakunnalle. Leo, muistatko hänen nimeänsä? (Veli Leo sanoo, ”Pearl, Pearl...”) Onko se Redford tai Redfern? Meillä on hänen nimensä ja osoitteensa, jos haluatte kirjoittaa hänelle.

491. Hän parantui täällä kasvaimesta, jonka arvioitiin painavan yli kolmekymmentä paunaa. Eikä hänessä ole yhtään veitsen raapamaakaan. Siellä on valokuva hänestä, tuon kasvaimen kanssa; ja tässä hän nyt on ilman raapamaakaan ruumiissaan, Jumala paransi hänet ja otti sen pois häneltä. Siellä on lääkärin lausunnot, kun hän luovutti hänet ”kuolemaan, syövän syödessä

479. Jokainen teistä jotka kohotitte kätenne, jos teitä ei vielä ole kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä, seurakunnalla tulee olemaan kastepalvelu tänä iltana. Valmistautukaa nyt, antakaa nimenne pastorille tänä aamuna. Eihän teillä ole kastetilaisuutta tänä aamuna, veli? (Veli Neville sanoo, “Kastan tänä aamuna myöskin.”) Kyllä, tänä aamuna myöskin kastetaan, välittömästi tämän kokouksen jälkeen on kastetilaisuus. Tulkaa suoraan tänne, meillä on kastevaatteet valmiina teitä varten, tullaksenne kastetuiksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

480. Te olette nyt Kristitty. Jumalan Valo on tullut sydämeenne. Muistakaa kuinka hyvä asia se on! Jeesus sanoi, “Ei kukaan voi tulla Minulle, ellei Isäni häntä vedä.” Miksi te kohotitte kätenne? Koska Jokin käski teitä. Ja tuo Sama, joka käski teitä, antoi lupauksen, “Joka kunlee Minun Sanani ja uskoo Häneen joka lähetti Minut, hänellä on iankaikkinen Elämä.” Siitä ei ole mitään epävarmuutta. Teillä on nyt iankaikkinen Elämä. Jos olette uskoneet koko sydämellänne, te olette nyt siirtyneet kuolemasta Elämään. Te elätte aina ja iäisesti.

481. Ottakaa nyt vastaan Hänen Pyhä Henkensä, Jumalan Voima, toiminaan elämässänne ja saamaan teidät työskentelemään Hänelle. Vastaanottakaa Se tänä aamuna, kun teidät kastetaan Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

482. Niille Jotka ovat sairaita, ja tahtovat puolestaan rukoiltava, haluaisin nähdä montako teitä on... Kohottoisitteko kätenne. Nähdäksemme koina monia on, josko meillä voi3i olla erottamista. Ei, heitä on liian monia, siellä on noin sata viisikymmentä tai kaksisataa ihmistä joiden puolesta rukoillaan. Hyvä on.

483. Kuinka monet ovet joskus nähneet erottamista? Kohottaisitteko kätenne. Hyvä on, kaikki teistä. Niinpä te tiedätte mitä se on. Uskotteko te nyt, että olette tänä aamuna kuulleet Jumalan Äänen?

484. Nyt haluaisin pyytää veli Woodin, veli Fred Sothmannin ja joitakin luotetuista tulemaan tänne hetkeksi. Jotkut teistä luotetuista tai diakoneista, tulisitteko tänne hetkeksi. Se tulee nyt olemaan hieman ahdasta täällä, ja haluan teidän auttavan. Nyt te ihmiset tällä oikealla puolellani, joiden puolesta tullaan rukoilemaan, haluan teidän tulevan tälle sivulle tähän. Veli Collins, tahtoisitko seistä siellä, ja ohjata heidät suoraan tästä ohitse, niin että heidän puolestaan rukoiltaisiin.

485. Nyt pyytäisin teitä pieniä lapsia tällä sivulla alttaria, jos te menisitte tälle toiselle puolelle muutamaksi minuutiksi. Tekisittekö sen veli Branhamille; ei minulle, vaan Herralle Jeesukselle.

55. Sitten myös, noin kak3i kuukautta sitten, uskon että se oli Newsweek-lehdessä, artikkeli siitä, kuinka he päästivät, niinkuin he kutsuivat sitä, “Jumalalliset parantajat” irti Lontoossa. Ja he antoivat heidän mennä rukoilemaan sairaiden puolesta. Ja heistä parantui noin kahdeksankymmentä prosenttia rukouksella kuin lääkinnällä. Sen saa aikaan rukous sairaiden puolesta!

56. Sitten Valitut Palat jatkoivat sitä. He kirjoittivat täällä Amerikassa Valituissa Paloissa siitä kuinka he tutkivat Jumalallista parantamista. Ja he ottivat erään veljen joka rukoili sairaiden puolesta, ja erään sairaan miehen, ja he antoivat hänen rukoilla tämän sairaan puolesta. Ja sitten he ottivat palan lyijypaperia, ja panivat sen näiden miesten väliin, ja sitten he ottivat siitä X-rayn. Ja tuon miehen kädestä tuli ulos näkyvä säteen heijastus, mennen tähän toiseen mieheen. Näettekö, se on totta.

57. Jumala tiesi mitä Hän tarkoitti sanoessaan, “He laskevat kätensä sairasten päälle

je he tulevat terveiksi.”

58. Tämän toisen miehen laskiessa kätensä tämän toisen miehen päälle, (Oi Jumala!) ja

mekauninen X-ray osoitti tuon Valon tulevan tuon miehen kädestä. Kuinka ihmiset voivat olla niin typeriä, sanoakseen ettei mitään sellaista asiaa ole kuin Jumalallinen paran taminen? Näettekö? Jopa mekaaniset kojeet, tieteen valmistamat koneet, tekee mitä? nuhtelee heitä heidän omista ideoistaan, näitä seurakuntia jotka sanovat, “Ei ole mitään sellaista asiaa kuin Jumalallinen parantaminen ja Jumalan Voima.”

59. Entä tuo mies Chicagossa, kuinka hän pani minut tuon mittarin eteen siellä, tuon

kojeen, joka rekisteröisi kädestä kuin valheenpaljastaja.

60. Ja he testasivat tuota naista, joka makasi siellä kuolemassa. Ja siinä miten se heitti tuon käden ympäri, oli tarpeeksi Voimaa lähettää radiosanoma maailman ympäri, neljäkymmentä kertaa, ja rikkoi tuon koneen. Tuon pyhän naisen maata siellä, tekemässä tunnustustaan. He testasivat sitä erään pahan kuolemassa olevan miehen kädestä; ja kun he tekivät sen, heitti se tuon käden vastakkaiseen suuntaan, ja siinä oli tarpeeksi rikkomaan tuon koneen. Se oli tuo jumalankieltäjä joka sanoi, “Jos on olemassa Jumala, ja Hän on hyvyys ja hyväsydäminen, josta Häntä ylistetään, ja Hän lähettää tuohon koneeseen tarpeeksi Voimaa heittää se ympäri, niin tuossa naisessa täytyy olla jotakin, mikä valmistaa tuon Voiman. Ja jos paha mies heittää sen takaisin toiseen

suuntaan, niin Jumala, ole minulle syntiselle armollinen,” ja hän antoi sydämensä Kristukselle. Kyllä, tiede on siitä tietoinen!

61. Ja jonakin päivänä te tulette näkemään, että Jumala on teissä, näettehän. Jumala Itse inhimillisessä olennossa. Jumala meissä! Oi, kuinka kiitankään Jumalaa noista asioista, neovat niin ihmeellisiä!

62. Nyt ennenkuin lähestymme Hänen Sanaansa... Ja käyttäkäämme nyt siihen aikaamme, koska ilmoitin, että tänä aamuna me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta.

63. Ja joku kysyi tulemmeko me olemaan täällä ensi sunnuntaina. Mutta minä en tiedä sitä vielä. Tuskin tiedän sitä ennenkuin Jumala paljastaa sen. Jos Herra sallii, niin ehkä ensi sunnuntai iltana. Minä otan kaikki nämä aamusaarnat pois kalliilta veljeltäni täällä. (Veli Neville sanoo, “Aamen. Se kyllä sopii, veli.”) Ensi sunnuntai iltana, ehkä, jos olen täällä ja se on Herran tahto; ja tavallisesti olen täällä, ellei minua ole kutsuttu ulos. Haluan silloin puhua aiheesta: “Me Olemme Nähtäneet Hänen Tähtensä Idässä Ja Olemme Tulleet Plavoaksemme Häntä.” Näettehän, se on vain Joulun sanoma.

64. Ja nyt, ennenkuin lähestymme Häntä, tai Hänen Sanaansa, lähestykäämme Häntä rukouksella. Ja jos kaikki jotka voivat seistä, nousisivat seisomaan hetkeksi.

65. Taivaallinen Isämme, me olemme kaikkein onnellisimpia ihmisiä, niin että joskus meidän inhimilliset sielumme eivät voi pitää eitä sisällään. Joskus meidän yksinkertaisesti täytyy huutaa, ja antaa valta ilolle sydämissämme, Jeesuksen Kristuksen kautta; kun tiedämme sen hetken jossa nyt elämme, jolloin kaikki on sellaista melskettä niinkuin se on, ja kuitenkin siellä on Perustus joka on varma.

66. Ja nähdä kuinka älykkäät miehet ovat astuneet esiin, menneinä päivinä, ja yrittäneet todistaa ettei Jumalaa ole edes olemassa; omien mekaanisten kojeittensa kanssa, ja se kaikki on koitunut todistukseksi Jumalan kirkkaudesta. Totisesti, Juudaksen täytyi itsensä sanoa, että hän oli “pettänyt viattoman Veren.” Tuo Roomalainen sotilas sanoi, “Totisesti tämä oli Jumalan Poika.” Hänen omien vihollistensa täytyi todistaa. Ja me olemme eläneet nähdäksemme tieteellisen ajanjakson tulevan loppuunsa. He eivät voi mennä yhtään pidemmälle. Ja milloin tahansa he tulevat räjäyttämään toinen toisensa palasiksi. Ja kuitenkin me näemme että juuri ne tieteelliset koneet, joita he ovat keksineet, yrittääkseen kumota Sinut, joutuvat todistamaan Sinun kirkkaudestasi. Kuinka me kiitämme Sinua siitä, Herra! Salli meidän tänään muistaa, että Jumalan Sana ei koskaan petä.

henkilökohtaisena Pelastajanani.” Onko joku joka ei ole nostanut kättään, ja haluaisi tehdä sen? Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Hyvä on. Nostaisiko vielä joku kätensä, joka ei ole nostanut aikaisemmin. Kohottakaa kätenne ja sanokaa, “Muista minua, veli Branham, rukouksessa.” Jumala siunatkoon sinua. Hyvä on.

475. Taivaallinen Isä, se on ollut varma Ääni, jonka nämä ihmiset ovat kuulleet. Heitä on tänä aamuna ollut kirjaimellisesti monia, jotka ovat vastaanottaneet Sinut henkilökohtaisena Pelastajanaan. Nyt Isä, on perinteenä tuoda ihmiset ylös alttarille, rukoilemaan; mutta se ei ole Kirjoituksen mukaista, koska Kirjoitus sanoo, “Niin monet jotka uskoivat Häneen, kastettiin.” Niinpä rukoilen Isä, että nämä jotka ovat uskoneet Sinuun, joille olet paljastanut Itsesi, tuon varman *Äänen* Äänessä, niin että he tietävät että se olet Sinä. Ja he haluavat Sinut Pelastajaksi. He kohottivat kätensä, että minä muistaisin heitä rukouksessa.

476. Oi Jumala, tietäen että aika on päättymässä, valot ovat nyt sammumassa. Sivilisaation valo on sammumassa. Amerikan valo on sammumassa. Kansojen valot ovat sammumassa, sillä maailman Valo on tulossa. Itinä rukoilen, Jumala, että Sinä sallisit heidän vastaanottaa tämän suuren Valon. Me käsitämme ettei mikään pimeys voi pysyä Valon läsnäolossa. Valo on niin paljon voimakkaampi, kuin pimeys.

477. Ja anna heidän tietää että noin viisitoista tuntia sitten tämä rakennus oli niin pimeä kuin vain voi olla, että ei edes istuinta voinut nähdä. Silloin tässä rakennuksessa oli keskiyön pimeys. Mutta kun aurinko nousi, niin minne tuo pimeys meni? Löytäkää se minulle. He eivät voi löytää sitä. Missä sen kemiallinen osa on? Mitä sille tapahtui? Sitä ei voida löytää. Se on poissa.

478. Niin ovat nyt heidän syntinsä. Kaksikymmentä minuuttia sitten, heidän sieluissaan sa oli pimeys; mutta nyt he ovat vastaanottaneet Sinut henkilökohtaisena Pelastajanaan, ja pimeys on kaikki ajettu ulos. “Teidän syntinne, jotka olivat monet, ovat puhdistetut, ja nyt ne ovat valkoiset kuin lumi.” Niitä ei enää voida löytää. Ne ovat poissa Kirjas ta. Ne ovat poissa rekisteristä. Jeesuksen Kristuksen Veri antoi anteeksi heille heidän syntinsä. Voikoot he puolestaan nousta ja olla kastetut tänä iltana Jeesuksen Kristuksen Niinessä, ja vastaanottaa Pyhän Hengen, huutaen avuksi Herran Nimeä. Suo se, Isä. Minä

jätän heidät Sinulle tämän Sanoman voittopalkintoina tänä aamuna, Sinun Poikasi Jeesuk

sen Kristuksen Nimessä.

Nyt päänn kumarrettuina.

470. Onkohan rakennuksessa täällä tänä aamuna joku henkilö, kuinka monet täällä tänä

aamuna eivät tunne Kristusta Pelastajanaan, ja te uskotte että Elämän Virta on tuotu

teille? Teillä on ollut kaiken kaltaisia epävarmoja ääniä, te olette rakentaneet huoneanne asioille jotka ovat upottavaa hiekkaa. Te käsitätte että jonakin päivänä te tulette kuolemaan, te lähdette tästä maailmasta. Ja te todella haluatte kuulla varman *Äänen*, ja uskotte kuulleenne Sen tänä aamuna, että Kristus yhä rakastaa teitä. En välitä kuinka syntinen te olette, Hän yhä rakastaa teitä. Ja haluaisitteko te minun muista van teitä rukouksessa?

472. Ja juuri siellä missä seisotte. Me emme voi kutsua teitä tänne alttarille. Ei ole alttaria, koska se on täynnä lapsia. Mutta te uskotte haluavanne vastaanottaa Kristuksen juuri nyt henkilökohtaisena Pelastajananne ja haluaisitteko te minun muistavan teitä rukouksessa? Kohottakaa kätenne, sanoen, "Minä nyt..." Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon teitä siellä takana, aivan takana, Jumala siunatkoon teitä täällä keskellä. Tällä puolella, Jumala siunatkoon teitä. "Minä nyt vastaanotan Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanani. Minä haluan että Hän on hyvä minulle." Jumala siunatkoon sinua, siellä aivan takana. Siellä tämän käytävän päässä, näen sinut siellä. Jumala siunatkoon sinua. Olisiko vielä joku? Kohottaisitko kätesi, ei väliä missä olet. Päiden ollessa kumarrettuina. Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen. Jumala siunatkoon sinua siellä takana, sisar. Jumala siunatkoon sinua siellä sisar.

473. Sinun kätesi ei ollut ylhäällä. Mutta minä menin tapaamaan miestesi eilen illalla, siellä sairaalassa, jossa hän oli hyvin huonossa kunnossa; sieltä tuon veljen seurakunnasta. Älä huolehdi, hän tulee olemaan kunnossa. Herra kosketti häntä siellä eilen illalla. Minä näin mikä hänellä oli vikana. lääkärit olivat yrittäneet neljä päivää, mutta eivät olleet löytäneet X-rayssä mitään. Mutta Pyhä Henki menee syvemmälle kuin X-ray. Hän on Jumala. Se tulee olemaan kunnossa. Hän tulee olemaan kotona. Hän ehkä tulee kotiin tänään.

474. Hyvä on, olisiko vielä joku muu? Siellä aivan takana, Jumala siunatkoon sinua. "Minä haluan vastaanottaa Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanani. Haluan olla valmis. Tiedän kotielämäni epävarmuuden. Tiedän työpaikkani epävarmuuden. Tiedän oman elämäni epävarmuuden. En tiedä minä hetkenä tulen kuolemaan. Saatan kuolla vielä tänään. En tiedä sitä. Se on epävarmaa. Mutta minä haluan varman Äänen. Uskon kuulleenni Sen tänään, Evankeliumin kautta, että Jeesus Kristus rakastaa minua. Ja haluan vastaanottaa Hänet

67. Anna meille usko, Herra. Niinkuin sen hetki sitten niin karkeasti ilmaisin, puhu essani Jumalan Voimasta meissä, ja kuinka kaikki meidän säikeemme ovat Jumalan Valo, ja kuinka pimeys ja synty ovat tukahduttaneet kaikki nämä huokokset sielussamme. Tulkoon Pyhä Henki tänä aamuna ja levittäköön uskon meidän sisimpäämme, niin että koko ruumiimme ja elämämme ovat niin Jumalan Voiman kostuttamat, että ihmiset tulevat näkemään kuinka Jeesus Kristus elää Seurakunnassansa. Suo se, Isä.

68. Me jätämme sen kaiken Sinulle nyt, ja pyydämme että Sinä siunaisit nämä muutamat sanat jotka nyt tulemme sanomaan, yrittäessämme tuoda esiin sitä mitä yksi Sinun apos toleistasi, suuri Pyhä Paavali, on jo kirjoittanut. Ja minä rukoulen, Isä, että Pyhä Henki ottaisi Tämän, ja antaisi sen kasvaa ihmisten sydämissä, antamaan uskoa tulevaa parantamiskokousta varten. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen. (Voitte istuutua.)

69. (Eräs siar puhuu toisella kielellä, sitten tyhjä paikka nauhassa. Eräs veli puhuu toisella kielellä, sitten tyhjä paikka nauhassa. Eräs veli antaa tulkinna.) Kiitos Herralle. Aamen. Ylistys Jumalalle. (Veli Branham pitää paussin.)

70. Rakas Jumala, me kiitämme Sinua hyvydestäsi ja laupeudestasi. Me kiitämme Sinua Sinun rakkautesi ja Voimasi julkitulemisesta, kaikesta mitä Sinä olet tehnyt meille. Me emme ole ansainneet näitä siunauksia joita Sinä annat meille. Kuulosti siltä, kuin nuo 3anomat olisivat olleet yksi ja sama sanoma, ja näytti kuin se olisi kutsunut syntisiä etsimään Sinua, sillä hävityksen hetki on lähes käsillä. Ja Isä Jumala, me rukoilemme että jos tuo henkilö on täällä tänä aamuna, tai nuo henkilöt, että he ymmärtäisivät että me emme tiedä mitään näistä asioista, vaan että se totisesti on Pyhä Henki puhumassa ihmisen huulten kautta, antaen tulkinna; kutsuakseen ihmisiä jotka ovat säädetyt *ennen* maailman perustamista olemaan Jumalan poikia ja tyttäriä, ja ovat ehkä väitelleet tätäpitkän aikaa. Voikoot he tulla tänään, Herra, tuntemaan Sinut ja löytämään tuon kätköpaikan, sillä tuo hetki on melkein käsillä. Suo se, Isä, kun me odotamme Sinua edelleen, sanomassa. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

71. Nyt, jos siellä sattuu olemaan joku joka ei tarkoin ymmärrä kuinka sanoma tulee esiin sillä tavalla, kaksi niistä, ja on saattanut olla että yhdestä jäi sanomatta jotakin mikä toisen täytyi korjata; sillä te huomasitte kuinka lyhyt tuo toinen oli, vain muutama sana ehkä, jotka toiselta jäivät pois. Ja kun tulkinta tuli, se tuli kaikki samassa linjassa, näettehän, tuoden sanoman esiin, kutsuen syntisiä.

72. Se vain sattuu olemaan niin, että nämä ihmiset eivät tiedä mistä aion puhua. Kukaan ei tiedä sitäkukaan maailmassa ei tiedä sitä kuin vasta nyt, sillä

se on juuri tuo asia josta tulen puhumaan, näettekö Kyllä, menkää nyt kanssani Ensimmäisen Korinttolaisten 14. lukuun. Teidän on nyt hyvä panna kaikki epäusko pois, niin että Pyhä Henki voi tulla ja tehdä tahtonsa mukaan, tiedättehän, ja liikkua teidän säikeittenne lävitse ja hallita, - ja hallita teidän elämäännne.

73. Nyt te jotka kirjoitatte ylös Raamatunpaikat. Huomasin eräänä päivänä kuinka se auttaa opettamisessa niin paljon, ja niin minulla on täällä kolme tai neljä sivua Raamatunpaikkoja ja asioita kirjoitettuna, jotka voitte merkitä muistiin. Minulla on ne merkittynä tänne, niin etten tule unohtamaan niitä,

74. Nyt, Ensimmäisen Korinttolaisten 14:sta luvun, jakeet 1 - 8. Kuunnelkaa tarkasti nyt.

Tavoitelkaa rakkautta ja halutkaa hengellisiä lahjoja, mutta mieluummin että te voisitte profetoida.

Sillä hän joka puhuu tunteettomalla kielellä ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle: sillä ei kukaan ymmärrä häntä; mutta hengessä hän puhuu salaisuuksia.

Mutta hän joka profetoi puhuu ihmisille rakennukseksi, ja kehoitukseksi, ja lohdutukseksi.

Hän joka puhuu tunteettomalla kielellä rakentaa itseänsä; mutta hän joka profetoi rakentaa seurakuntaa.

Tahtoisin että te kaikki puhuisitte kielillä, mutta mieluummin että te profetoisitte: sillä suurempi on hän joka profetoi kuin hän joka puhuu kielillä, ellei hän tulkitse, niin että seurakunta voi saada rakennusta.

Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, mitä minä hyödyttäisin teitä, ellen minä puhuisi teille joko ilmestyksen mukaan, tai tiedon mukaan, tai profetoimalla, tai opin mukaan?

Ja kuten elottomat esineet antaessaan äänen, olkoonpa huilu tai harppu, elleivät ne anna toisistaan erottuvia ääniä, kuinka tiedettäisiin mitä soitetaan huilulla tai näppäillään harpulla?

Sillä jos pasuuna antaa epävarman äänen, kuka valmistaisi itsensä taisteluun?

75. Haluan että kotiin tultuanne jatkatte ja luette tuon koko luvun, koska siinä on neljäkymmentä jaetta tuossa luvussa. Ja haluan teidän lukevan 3:n kotiin mentyänne. Se selittää lahjoja.

76. Nyt tämän aamun teksti, se mitä haluan sanoa, on: EPÄVARMA ÄÄNI.

77. Paavali puhui tässä kielilläpuhumisesta. Jos ei ole tulkkia, kuka tietäisi mitä nuo ihmiset sanoivat hetki sitten? He eivät tietäisi sitä. Hän puhuisi vain Jumalalle. Varmasti hänen henkensä antaisi ulos Sanan, ja se siunaisi häntä!

ei ole aikaa erottamista varten, kello on jo lähes yksi. Mutta me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta, ja me rukoilemme jokaisen puolesta täällä. Jeesus sanoi, "Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat!" Onko se oikein? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") "Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveeksi!" Onko se oikein? Minä ratsastan Sillä! Oletteko te valmiit ratsastamaan Sillä?

Kumartakaamme päämme hetkeksi.

465. Armollinen Jumala. Oi, nämä viimeiset päivät, kun tunnit ovat pimenemässä, seura kunta on pyörinyt Sanan ympärillä ja väännellyt Sitä kirkkokuntien kautta. Ja he tie tävät ettei se ole oikein, Herra. Voikoot he lakata vääntämästä Sitä. Täällä on mah dollisesti ihmisiä tänä aamuna, jotka ovat menneet seurakunnasta seurakuntaan, kerran he olivat Methodisteja, sitten Baptisteja, sitten Helluntailaisia, sitten church of God, sitten Nazarealaisia. Oi Jumala, voikoot he lopettaa tekemästä sitä.

466. Tulkoot he ja ratsastakoot lupauksella tänä aamuna, Herra; vain rentoutukoon ja ottakoon Jumalaa lupauksestaan, kun Hän sanoi, "Jos te kadutte ja olette kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan." Jumala, suo niin että he voivat vain ratsastaa tuolla lupauksella tänä aamuna, niin että he tipahtavat suoraan Hänen hyvyytensä valtamereen, Hengen Veden, ikuisen Elämän kuohuihin. Suo se, Herra.

467. Voikoon Pyhä Henki nyt tuoreena virrata heidän ovensa edestä, ja voikoon he astua tuohon Jumalan lupauksen Virtaan, ja sanoa, "Herra, minä ratsastan Sillä. Tässä minä tulen. Minä ratsastan Sillä!"

468. Voikoot sairaat ja vaivatut nyt tietää mitä tehdä; ne joista lääkärit ovat luopuneet. He ovat painiskelleet sairaalasta sairaalaan, ovelta ovelle, tai paikasta paikkaan. He eivät tiedä mitä tehdä, Herra. Mutta Elämän Virta vyöryy hoidan ohitsensa tänä aamuna. Voikoot he ottaa tuon Kirjoituksen, Markus 16, "Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." Uskovaiset tulevat terveiksi, kun kädet on laskettu heidän päälleen.

469. Herra, voikoot he harkita sitä tänä aamuna, astua Sille, ja sanoa, "Herra, tässä minä olen. En tiedä kunka olen menevä, mutta minä ratsastan Sillä. Minä kuljen Virtaa alas iloiten, loiskutellen käsiäni Elämän Vesissä, heitellen Sitä sieluuni ja pääni yli, ja kylpien Sinun hyvyydessäsi, ja iloiten mennessäni, ratsastaen Sinun lupauksellasi, kun Sinä sanoit, "He tulevat terveeksi." Suo se Isä.

Nyt päidemme ollessa kumarrettuina.

hän sanoi panneensa polvet yhteen, ettei reväyttäisi itseänsä, ja hän kumartui sen yli ja otti siitä otteen. Ja hän sanoi panneensa siihen kaikki jalka-, selkä-, ja käsivarsilihaksensa, ja hän sanoi vetäneensä ja vetäneensä, mutta ei kyennyt liikuttamaan sitä. Ja hän sanoi raataneensa ja yrittäneensä ja yrittäneensä. Hän sanoi, “Minun täytyy saada tämä tukki sinne alas! Minun on pakko! Pomo määräsi sen vietäväksi sinne alas ja minun täytyy viedä se sinne!” Hän sanoi, “En tiedä minne kaikki voimani olivat menneet, tavallisesti olisin voinut nostaa sen olalleni ja kävellä alas sen kanssa, mutta nyt minä en voi saada sitä nousemaan.” Ja hän yritti ja yritti ja yritti. Ja hän sanoi ettei hän yksinkertaisesti voinut tehdä sitä. Hän vain väsytti itsensä loppuun.

458. Hän sanoi vain langenneensa maahan tuota puuta vasten ja huohottaneensa sanoen, “Olen raatanut ja raatanut ja raatanut, kunnes en enää jaksa enempää. Ja minun on saatava tuo tukki sinne alas, mutta en tiedä kuinka voisin tehdä sen. En saa sitä nousemaan.” Hän sanoi vain istuneensa siellä ja sanoneensa, “Minä en yksinkertaisesti tiedä mitä tehdä.”

459. Ja hän sanoi kuulleen Hänen Äänensä, Pomonsa *Äänen* sanovan, “Paul,” ja hän sanoi että se oli suloisin Ääni mitä hän koskaan oli kuullut.

460. Ja hän sanoi, “Kun käännyin katsomaan, ei se ollut minun työnjohtajani, vaan todellinen Työnjohtajani.” Hän sanoi, “Se oli Jeesus.”

461. Ja Hän sanoi, “Miksi sinä niin raadat tehdäkseksi sen, Paul? Näetkö tuota virtaa siellä? Tuo virta kulkee suoraan leirin ohitse. Miksi et vain työnnä sitä veteen ja ratsasta sillä alas?”

462. Niinpä hän sanoi ottaneensa tuon tukin ja vierittäneensä sen veteen ja hypänneensä

sille; ja kulki virran mukan, huutaen, “Minä ratsastan sillä! Minä ratsastan sillä!”

Ja hän tuli tajuihinsa» vaimonsa maatessa hänen päällään rukoillen

463. Veli, salli minun sanoa sinulle jotakin tänä aamuna. Alkaa raatako sen kanssa.

Minä en yritä raataa sen kanssa. Se tulee vain uuvuttamaan teitä edes takaisin, “Minä olen Methodisti, tai minä olen Baptisti, ja minä olen tätä.” Vain vastaanottakaa Jeesus. Armosta, minä otin Hänen lupauksensa. Hän tuli tyköni, ja minä ratsastan Sillä! Minä en välitä mitä tapahtuu, tai miten monta kertaa meitä kutsutaan “hulluiksi tai fanaatikoiksi.”

464. Koskien parantumistanne tänä aamuna, kun meidän puolestamme on rukoiltu. Meillä

Paavali sanoi, “Hän rakentaa itseänsä,” koska hänellä on lohdutus Jumalan puhuessa hänelle. Mutta jos sitä seuraa tulkinta, silloin 3e ei rakenna ainoastaan häntä, vaan koko seurakuntaa, sen kautta tulee Herran Sana annetuksi jokaiselle.

78. Nyt sanotaan,”Jos siellä on profeetta, silloin profeetta puhuu niin että koko seurakunta rakentuu.” Mikä on profeetta? Jumalallisen Sanan Jumalallinen paljastaja, jolla on ilmestys Sanasta annettavaksi ihmisille. Silloin se rakentaa jokaista, näettehän.

79. Nyt mies joka puhuu kielillä... Ja se on myös kielletty kenenkään puhumasta kielillä seurakunnassa, ellei siellä ole tulkkia. Niinpä se on syy miksi meidän on lupa puhua kielillä, koska meillä on kolme tai neljä tulkkia seurakunnassa nyt, juuri täällä seurakunnassa nyt tällä hetkellä, jotka tulkitsevat tuntemattomia kieliä. Ja senvuoksi, jos ei olisi tulkkia, me emme antaisi heille lupaa puhua seurakunnassa. Kuitenkin he voivat tehdä sen kotona, ja kun he rukoilevat, ja rakentavat itseänsä, koska Henki on heidän yllään, elleivät he yritä... Ihmiset itseasiassa ajattelevat sanovansa jotakin mitä te voitte ymmärtää; mutta he eivät tiedä mitä he sanovat. He vain nousevat seisomaan ja alkavat sanomaan jotakin, eivätkä voi lopettaa sitä, se vain yksinkertaisesti jatkaa virtaamista ulos. Ja he ajattelevat puhuvansa niin että te voitte ymmärtää sen, se on alitajuntainen tila.

80. Aivan niinkuin te tulette huomaamaan sen puhujanlavalla tänään, kun erottaminen tulee. Täällä on monia ihmisiä joita en koskaan elämässäni ole nähnyt. Tarkatkaa Pyhää Henkeä kun Se tulee alas, kuinka Se alkaa mennä kuulijakunnan lävitse ja kertomaan noille ihmisille keitä he ovat, tai mistä he tulevat, mitä on tapahtunut, ja mikä tauti heillä on, ja kaikkea sitä, näettehän. Mikä se on? “Se on Jumalan Sana, terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, lävistäen luun ytimen, ja jopa erottaen sydämen ja mielen ajatukset ja aikomukset.” Näettekö? Se on Jumalan Sana.

81. Nyt Paavali sanoi, “Jos te kaikki puhuisitte kielillä, eikä olisi tulkkia, niin oppimaton tullessaan sisälle sanoisi, ‘Hehän ovat mielettömiä, hulluja.’ Tuo sana mieletön, se merkitsee hullua. Ja nyt sanottaisiin, ‘He ovat hulluja. Mutta jos siellä on joku joka voi profetoida ja paljastaa sydänten salaisuuDET, silloin jokainen on lankeava maahan ja sanova, ‘Jumala on teidän keskuudessanne.’”

82. Nyt, “jos siellä on tulkitsija.” Tulkinta tuntemattomalle kielelle on profetia. Näettekö, se itsessään on profetia, koska Pyhä Henki puhuu ja antaa tulkin. Se käskee määrättyjä ihmisiä tekemään jotakin määrättyjä asioita,

ja kaikkea sellaista. Ja jo kainen tietää sen, kun se osuu henkilön kohdalle, te tiedätte kenelle Se puhuu.

83. Ja niinpä on hyvä nähdä, että se ei ole nuo inhimilliset olennot, vaan Jumala tekemässä työtään inhimillisessä olennossa. Ja me olemme suuresti kiitolliset Herralle siitä..

84. Ja olen alkanut huomaamaan, että se on alkanut tulla toisiinkin seurakuntiin. Charles Fuller. Kuinka monet ovat kuunnelleet tuota Vanhanajan Herätystuntia? Hän on suuri mies. Ja äskettäin hän sanoi, "Meillä on kielilläpuhuminen ja tulkinta juuri nyt täällä." Siellä Long Beachilla. Se oa totta. Minä olen saarnannut 3iellä hänen kanssaan, monta kertaa. Niinpä heillä on kielten tulkitseminen, ja he panevat jokaisen istumaan hiljaa.

85. Katsokaahan, asia on, että me emme kunnioita noita lahjoja. Ja sitten joskus jos joku lahja menee pois järjestyksestä, täytyy teidän palauttaa se järjestykseen. Katsokaalian, se on Saatana joka yrittää työntää heitä laidan ylitse. Jos hän ei voi pidättää teiltä totuutta, hän ottaa tuon saman totuuden, ja työntää teidät laidan yli sen kanssa. Ymmärrätekö? Se on totta. Hän tulee tekemään sen fanaattisuudeksi.

86. Nyt me yritämme pitää 3en oikein järjestyksessä täällä. Se on jälleen alkanut liikkua ylöspäin seurakunnassamme, ensikertaa vuosiin. Niinpä me pidämme sen oikealla tavalla, antaaksemme heidän tietää 3en. Monta kertaa, kuten juuri nyt, siellä saattaa jostakin tuntua kuin hän haluaisi puhua kielillä, näettekö, juuri nyt, mutta heidän otaksutaan pysyvän vaiti. Katsokaahan, minulla on Sana nyt, näettehän. Ymmärrätekö? Ja sitten kun tämä on ohitse, ja alttarikutsu tai mikä taliansa, kun tämä on päättynyt täällä, silloin sanoma voi tulla esiin, näettehän. Kun puhuja on lopettanut, tai ennen tätä aikaa.

87. Nyt jos se jatkuvasti lisääntyy, ja lahjat tulevat sisälle, silloin meillä tulee olemaan erikoinen aika heidän kokoontua yhteen. Ja he tulevat kokoontumaan yhteen tunteja aikaisemmin, ennenkuin kokous edes alkaa, ja he istuvat yhdessä, ja profetoivat, ja puhuvat kielillä; ja kirjoittavat nuo sanomat muistiin ja panevat ne tänne puhujanpöydälle.

88. Kun pastori sitten tulee, hän sanoo, "NÄIN SANOO HERRA. Tulee tapahtumaan ylihuomenna, että veli Jonesin, joka asuu täällä rautatien vieressä, täytyy muuttaa, koska rautatievaunu tulee suistumaan kiskoilta ja murskaamaan hänen talonsa." 'NAIN SANOO HERRA. Siellä on tänä aamuna oleva nainen nimeltään Se-ja-se. Hän tulee sieltä-jasieltä. Hän varasti jotakin ollessaan tyttö. Veli Branham, tai veli Neville, tai kuka se onkin, on laskeva kätensä hänen päälleen senjälkeen kun hän on tunnustanut väärintekonsa ja luvannut oikaista asian, ja hän tulee olemaan parantunut. Hänen nimensä on

tartunnan. Jos joku tietää mitä se on, se on todella paha tauti ja merkitsee kuolemaa. Niinpä hän sai tämän mustanveden kuumeen ja he olivat siellä kaukana viidakossa jossa ei ollut mitään apua saatavissa. Hän ja hänen suloinen pikku vaimonsa olivat siellä. Ja tiedätekö mitä hän sanoi, olen kertonut teille siitä kuinka hän sanoi, "Minusta tuntui siltä, kun vaimoni viimeisen kerran suuteli minua hyvästiksi." Ja siellä he olivat. Ja siellä huoneessa oli tulossa pimeämpää ja pimeämpää, ja hän tiesi menevänsä, tai ajatteli niin.

450. Hän sanoi vaimollensa,"Kulta, täällä on tulossa niin pimeää. Minä olen kuolemassa."

451. Tämä sanoi, "Oh, Paul! Paul!" Ja hän lankesi kasvoillensa ja alkoi itkeä.

452. Hän sanoi, "Kultaseni, jatka itkemistä. Huuda Jumalan puoleen ja anna minun kuulla äänesi. Rukoilkoon joku. Minä en enää voi rukoilla." Hän sanoi, "Minä haluan sen kuollessani."

453. Ja hänen vaimonsa huusi Jumalalle, "Oi Jumala, älä anna hänen kuolla! Hänen työnsä ei ole vielä päättynyt." Hän jatkoi huutamista, "Oi Jumala, Ole hyvä, älä anna Paul' in kuolla!" Ja hän makasi pitkittäin hänen päällään sillä tavalla.

454. Tuli pimeämpää ja pimeämpää. Hän sanoi, "Rakkaani, on tulossa pimeämpää ja pimeämpää ja pimeämpää."

455. Ja lopulta hän meni tajuttomaksi. Hän sanoi, "Kun olin menettänyt tajuntani, uneksin että olin jälleen nuori mies. Minä olin siellä ylhäällä metsässä," siellä ylhäällä Oregonissa, josta hän oli kotoisin. Hän sanoi, "Olin juuri kaatanut puun. Ja pomo käski minua sanoen, 'Mene tuonne mäen päälle, ja kaada sieltä tuo määrätty puu, josta tulemme saamaan niin ja niin paljon lankkua.'"

456. Ja hän sanoi sanoneensa, "Hyvä on, pomo." Ja hän sanoi kuinka hän voi haistaa sen tuoreuden ja kuinka hyvältä se tuntui. Hän sanoi juosseensa metsän halki, ja hän otti kirveensä, ja sanoi kuinka hän voi tuntea tuon vanhan kirveen pureutuvan tuohon pehmeään Oregonin mäntyyn. Tehän tiedätte kuinka heillä etelässä on tuota samaa puuta, ja siellä se on erittäin kovaa» Mutta kun te menette pohjoiseen, niin mitä kylmemmäksi se tulee, sitä pehmeämmäksi puu tulee. Sitten kaadettuaan sen, hän sanoi karsineensa siitä kaikki oksat pois, ja hän sanoi kuinka hän löi kirveen kiinni siihen ja sanoi, "Minä otan ja kannan sen suoraan mäkeä alas."

457. Ja hän otti siitä otteen ja sanoi ettei voinut nostaa sitä. Hän ei yksinkertaisesti voinut nostaa sitä. Hän sanoi yrittäneensä ja yrittäneensä. Hän sanoi muistaneensa että miehen parhaat lihakset ovat hänen selässensä. Niinpä

kuolemassa siellä Kaliforniassa. Tuo tahernaakkeli joka nyt on O.L. Jakkersilla, hänellä oli se siellä... Olen unohtanut mikä sen nimi oli silloin, mutta nyt se on Maailman Kirkko. Se on Paul Radesin vanha tabernaakkeli, se oli sivuun Eldorado kadulta, tullessanne kaupunkiin, siellä vastapäätä McPhersonin temppeliä, puiston laidassa. Ja Paul Rader oli sen paimenena.

442. Ennen kuolemaansa hän pani kätensä erään veljen olalle, jonka tunnen erittäin hyvin, joka on Ern Baxterin ystävä, ja sanoi hänelle, "Jos minä olisin ottanut sanomani armosta, ja myynyt sen tuli-kuumille Helluntailaisille, sensijaan että olisin yrittänyt hullutella teidänkaltaisenne Baptistijoukon kanssa, niin minä olisin elossa tänään. Mutta olen ollut niin huolissani teistä, ja olen tullut niin rikkirevityksi kaiken ollessa sellaisessa tilassa, että nyt minä olen kuolemassa."

443. Niinpä kun hän makasi siellä huoneessa, he vetivät alas kaihtimet, ja seisoiivat siellä laulamassa, "Lähemmäksi. Jumalani, Sinua." Jä hän oli hyvin huumorintajuinen. Hän kysyi, "Kuka oikein on kuolemassa, minäkö tai te? Te kuulostatte enemmänkin siltä kuin te olisitte kuolemassa, enkä mini" Hän sanoi, "Älkää tehkö sitä. Laulakaa minulle joitakin todella reippaita Evankeliumin lauluja." Ja tuo pieni qvartetti Moodyn Raamattu Opistosta, alkoi laulaa, "Siellä Ristin Juuressa, Jolla Minun Pelastajani Kuoli." Hän sanoi, "Se kuulostaa paremmalta. Ylistys Jumalalle!"

444. Hän sanoi, "Missä on Luke?" Luke ja Paul olivat aina yhdessä, aivan niinkuin poikani Billy ja minä. He olivat veljeksiä, ja aina yhtä. Hän kysyi, "Missä on Luke?" Ja Luke oli siellä sairaalassa, viereisessä huoneessa, koska ei halunnut nähdä veljensä kuolevan. Hän sanoi, "Menkää noutamaan hänet, sanokaa hänelle että tulee tänne."

445. Ja tultuaan sinne missä Paul makasi, otti Paul häntä kädestä. Ja Luke yritti kääntää päätään. Hän sanoi, "Luke, me olemme käyneet monen kovan taistelun lävitse yhdessä, emmekö olekin?"

446. Hän sanoi, "Kyllä, niin olemme. Me olemme raataneet nämä vuodet, veli. On ollut menia raskaita taisteluja!"

447. Mutta hän sanoi, "Luke, ajattele sitä! Viidessä minuutissa tulen seisomaan Jeesuksen Kristuksen Läsnäolossa, vaatetettuna Hänen vanhurskaudessaan." Hän puristi veljensä kättä ja kuoli. Siitä ei ollut mitään epävarmuutta. Hän tiesi mitä tietä oli menossa. Hän tiesi sen. Hänellä oli Pyhän Hengen kaste, Jumalan Voima elämässään.

448. Hänellä oli tapana olla metsämies, hän kaatoi puita ja muuta sellaista.

449. Hän oli myös lähetyssaarnaaja, niinkuin minäkin mennessäni meren taa. Ja hän ja Luke, kun he olivat siellä saarilla, hän sei mustanveden kuumeen

Se-ja-3e." Ymmärrätekö? Ja sitten pastori lukee nämä profetiat, ennenkuin ne tapahtuvat kokouksessa. Näettekö?

89. Se on nyt keskuudessamme lapsen asteella, näettehän. Se on lapsen asteella. Silloin, näettehän, ei mikään voi mennä vikaan. Katsokaahan, Perkele on tuleva sisälle ja aloittava lihassa; ja sitten kun hän tekee sen, tulee hän repimään koko seurakunnan palasiksi, näettehän, ja se menee fanaattisuuteen, ja tulee tapahtumaan milloin tahansa. Mutta Seurakunta on järjestyksessä, ymmärrätekö.

90. Nyt jos joku henkilö jolla on lahja, kun hänet kutsutaan järjestykseen Kirjoituksella, ja jos he käyvät vastustamaan sitä, 3e osoittaa ettei se ollut Jumalan lahja. Koska jokainen Jumalan lahja tulee kunnioittamaan Sanaa, ja olemaan nöyrä, näettehän.

91. Se on syy miksi Jumalallinen parantaminen on sellainen kuin se on, ymmärrätekö. Pyhä Henki kunnioittaa Sanaa, Pyhä Henki kunnioittaa kastetta Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Pyhä Henki teissä tulee kunnioittamaan tätä Sanaa, koska Hän Itse kirjoitti sen, ja Hän on teissä. Se on tuo Jumalan Valo joka on teissä, joka tulee kunnioittamaan Sanaa huolimatta mistä on kysymys. Profeettojen henget (profetoitsijoiden, joilla on nämä lahjat) ovat alamaiset profeetalle, näettehän, joka on Jumalallinen Sanan paljastaja. Ja emmekö me nyt olekin onnellisia nähdessämme nämä asiat omassa päivässämme? (Seurakunta sanoo, "Aamen.")

Tämä on nyt epävarmuuden päivä.

92. Täällä sanottiin, "Jos pasuuna antaa epävarman äänen, kuka valmistaisi itsensä taisteluun?" Paavali on tässä puhumassa näille Korinttolaisille. Ja monet heistä noissa päivissä olivat sotilaita, omissa sotajoukoissaan. "Nyt jos pasuuna antaisi epävarman äänen, kuka valmistaisi itsensä?" Teillä täytyy olla varmuus kaikesta. Meidän täytyy tietää onko se oikein tai ei.

93. Ja nyt me elämme suuressa epävarmuuden ajassa. Me kaikki tiedämme sen; se on epävarmuuden päivä ja epävarmuuden aika. En usko että koskaan on ollut sellaista aikaa siitä asti kun aika alkoi Eedenin Puutarhassa, kun synti tuli ja särki Iankaikkisuuden ajallisuudeksi, en usko että koskaan on ollut ajanjaksoa, jolloin epävarmuus olisi ollut niin suuri kuin tänään. Koske luonnollisessa maailmassa ei tänään ole yhtään toivoa jäljellä.

94. Nyt te sanotte, "Mutta minä olen nähnyt aikoja ja lukenut historista ajoista jolloin koko maailma on ollut sodassa." Se on totta.

95. Mutta milloinkaan ei ole ollut aikaa, jolloin koko maailma voitaisiin hävittää yhdessä sekunnissa. Se olisi ottanut viikkoja ja tunteja ja niin edelleen; mutta nyt tarvitaan vain yksi minuutti, ehkä ei sitäkään. Tarvitsee

vain painaa nappia ja se on kaikki ohitse. Siinä kaikki. Ja heillä ei ole... Kuuba voi tehdä sen, Haiti voisi tehdä sen. Mikä tahansa pieni kansa joka haluaa, voi syyttää maailman täysin tuleen. He voivat räjäyttää sen pois radaltansa milloin vain tahtovat. Näettekö? Tarvitaan vain yksi fanaatikko tekemään sen, ja heitä on miljoonia ympäri maailman.

96. Katsokaa vain jotakin itsemurhatapausta siellä heidän keskuudessaan, jonka täytyy vain painaa nappia ja siinä sitä ollaan. Ja niin pian kuin ohjus nousee ilmaan, näkyy se vastapuolen tutkassa, ja he painavat omaa nappiaan. Ja tässä se on meillä, näettehän siinä kaikki. Koska jokaisella on oma tutkansa valmiina, ja he tarkkaavat sitä; ulkona merellä, sukellusveneet; ulkosaarilla, kaikkialla ympärillämme; ylhäällä Pohjois Navalla ja alhaalla Etelä Navalla, kaikkialla ovat nämä suuret tutkalaitteet. Antaa vain jonkun painaa nappia, ja se on kaikki mitä he odottavat, täällä he painavat omaa nappiansa, ja loput heistä painavat ja painavat ja painavat. Ja mitä tuleekaan tapahtumaan! Ajatelkaa sitä, että se voisi tapahtua ennenkuin me lähdemme kokouksesta tänä aamuna.

97. Mutta maistakaa, ennenkuin se tapahtuu, Jumala on luvannut tulla Seurakuntaansa varten. Hän lupasi tulla, joten me emme tiedä millä hetkellä Hän on tuleva! Mikä ihmeellinen asia! Ja kaikille niille jotka rakastavat Hänen ilmestymistään, Hän tulee ilmestymään. Ettekö te rakastaisi nähdä Häntä tänä aamuna? (Seurakunta sanoo, "Aamen.")

Niinkuin me laulamme tuota pientä laulua, "Haluan nähdä Hänet, katsoa kasvoihinsa, siellä iäti laulaaksein Hänen pelastusarmostaan." Kun kaikki elämä on ohitse ja kaikki vaikeudet ja murheet lakanneet, me tulemme näkemään Hänet. Ja siellä me seisomme nuorina, kuolemattomina, iäti Hänen Läsnaolossansa; massä ei koskaan tule olemaan syntiä, sairautta, sydänkipua tai murhetta. Kun aika tulee sopeutumaan Iankaikkisuuteen, - mikä valtava asia!

98. Ja mitä se silloin saa teidät tekemään? Haluamaan työskennellä nyt, saadaksenne jokaisen jonka vain voitte tuohon tilaan, tuota Ylöstempausta varten. Haluan...

99. Olen uudelleen vikinyt itseni, ja luvannut Jumalalle että yrittäisin kaksin verroin. Olen tehnyt kaiken mitä tiedän tehdä. Ja toivoisin vain että olisin jälleen nuori mies, kahdeksantoista, kaksikymmentä vuotias, ja tietäisin mitä nyt tiedän; kuinka silloin ehkä voisin seistä hieman pidempään valveilla ja vieraila useampien luona, tai jotakin sellaista, Jumalan-Valtakunnan tähden.

100. Te jotka tänä aamuna olette nuoria, te joissa vielä on paljon nuoruutta, ja joilla

Vain pieni kaistale, noin kuusi tuumainen riippui heidän edessään vyötäröllä. Ja samoin nuo miehet, he seisoivat siellä täysin alastomina. He eivät erottaneet oikeaa kättä vasemmasta. Mutta niin pian kuin Pyhän Hengen voima tuli, nuo naiset ristivät käsivartensa rintojensa peitoksi, ja kävelivät häveten pois. Ja seuraavana päivänä heillä oli vaatteet yllään! Halleluja! Kyllä. Siinä ei ole mitään epävarmaa.

436. Pyhä Henki saa teidät pukemaan vaatteet ylenne, saa teidät toimimaan säädyllisesti. Ei ole mitään epävarmuutta siitä! Ettekö halua Häntä? Ettekö rakastaisi palvella Jotakin sen kaiteista, Herraa Jeesusta? Jättäkää nämä epävarmat äänet!

437. Oi, te voitte olla suosittu, ja viimeisen muodin mukainen, ja kaikkea. Te ajattelette olevanne suosittu. Mutta kultaseni, öinä olet kuolemassa. Sinä ajattelet eläväsi, ja olet kuolemassa. Raamattu sanoo, "Nainen joka elää nautinnossa, on kuollut eläessään." Raamattu sanoo sen. Se ei ole mikään epävarma ääni. Sanotaan, "Sellainen nainen on kuollut." Niin on. Ei ole mitään epävarmaa ääntä Siinä.

438. Jumala on pyhä Jumala. Ja kun mies on syntynyt Pyhästä Hengestä, on hänestä tullut kandidaatti. Eikä ainoastaan sitä, vaan hän on kuningas, hän on prinssi. Hän kuuluu toiseen Kansaansa. Hänen Kuningaskuntansa on Ylhäältä. Hänet on täytetty Jumalan Voimalla, Jumalan läsnäololla. Naisen kohdalla se saa hänet pukemaan vaatteet ylleen. Mies elää säädyllisesti ja uskollisena vaimolleen. Vaimot elävät uskollisesti ja säädyllisesti miehelleen. He eivät halua mitään maailmasta. Heidän kiintymyksensä kohdistuu Ylhäältä oleviin asioihin. He ovat lopussa maailman asioiden kanssa. He ovat uusia luomuksia Kristuksessa. He ovat pyhiä, ja elävät sen; ei niin että he ovat pyhiä, vaan Pyhä Henki hallitsee heitä. Heillä ei ole omaa mieltä; Pyhä Henki liikkuu heissä. Siitä syystä he maailman ihmisten mielestä toimivat hullusti, koska heitä liikuttaa toisen Kuningaskunnan Henki.

439. Oi, minä tiedän sen olevan niin, ystävät. Minä olin kerran kadotettu, mutta nyt olen löytynyt. Olin sokea, noille asioille, mutta nyt näen ne. Se oli armo joka opetti sydämeni pelkoon, se oli armo joka pelkoni lievitti. Kuinka kalliilta tuo armo näyttikään, hetkellä jona ensikertaa uskoin, kun tulin Kristukselle.

440. Sallikaa minun nyt lopettaessamme sanoa nämä sanat, sekä pelastumista varten, että parantumista varten.

441. Paul Rader oli ystäväni. Tunsin hänet vain vähän aikaa, olin vain poikanen istumassa hänen jalkojensa juuressa; hän oli suuri sananpalvelija, joka kuoli äskettäin täällä Kaliforniassa. Hänellä oli syöpä ja hän oli

hiekaista, ja katsovan ympärilleen. Katsokaahan, hän oli haudannut itsensä hiekkaan. Hän oli juossut pakoon ja peittänyt itsensä nopeasti hiekalla. Pitkän aikaa he ajattelivat heidän olevan eläimiä. Mutta tiedätekö miten he tulivat tietämään että he olivat ihmisiä? Koska heillä oli koiria. Ja koirat eivät elä minkään muun kuin ihmisolennon kanssa, näettekö, ja he totesivat että he olivat ihmisiä.

431. Ja ottakaa yksi noista pikkukiehistä, tai yksi Basutoista, tai Shangaaneista, tai Xhosaseista, mistä tahansa noista heimoista, jotka eivät erota oikeaa kättään vasemmasta; ja ovat alasti, naiset, miehet ja kaikki. Mutta sanon teille mitä tehdä; antakaa vain Pyhän Hengen langeta hänen ylleen, ja hän tulee tekemään saman asian minkä te teette täällä kun Pyhä Henki lenkeää yllenne. Ei ole mitään epävarmaa ääntä koskien Sitä. Hän ei ole koskaan elämässään kuullut sellaisesta asiasta kuin kielilläpuhumisesta, ja katsokaa, tässä hän on puhumassa kielillä teille.

432. Mutta kun tulkki seisoo siellä ja sanoo, “Blaw?” “Tahdotteko pelastua?” “Blaw-ah!” “Kyllä.”

“Onkosiellä joku joka...” “Uh-blaw, blaw, blaw.” “Kohottakaa kätenne ja vastaanottakaa Se!” “Uh-blaw!”

433. Ja voi pojat! Tässä hän puhuu kielillä; ollen koskaan kuulematta Sitä, tietämättä mitään Siitä! Siinä ei ole mitään epävarmaa, se on Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hän on menevä suoraan sinne heimonsa keskuuteen, ja alkaa rukoilla sairaiden puolesta. Teidän ei tarvitse käskeä häntä.

434. Ja meidän Amerikkalaiset naisemme ja te seurakunnan jäsenet. Minä en puhu niinkään paljon teille täällä; tämä nauhoitetaan, tiedättehän. Te seurakunnan jäsenet, jotka siellä ulkona käytätte shortseja ja ja teette niinkuin teette! Joka vuosi te otatte hiukan pois, teillä on shortsit, ja sitten lyhyet shortsit, sitten lyhyet, lyhyet shortsit, ja kaikkea muuta sellaista. Kyllä, te olette petetty seurakunnan jäsen raukka, te olette pahempia kuin he ovat Afrikassa; kun nuo naiset seisovat siellä tuone päivänä, kun kolmekymmentätuhatta vastaanotti Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanaan yhdellä kerralla. Ja te laulatte kuoroissa: käytätte shortseja pihalla ja mennessänne kaupungille ja leikatessanne nurmikkoja. Te olette pahempia kuin he ovat. He tulevat nousemaan Tuomion Päivänä, ja saavat teidät häpeämään itseänne.

435. Ja olen nähnyt naisten seisovan siellä alasti, vain pieni kankaanpalanen riippumassa edessään sillä tavalla; ja ylempänä, heidän rintojensa peittona ei ollut mitään.

ei ole perhesiteitä, voikoon Jumala antaa teidän nähdä näyn tänään, nähdäkseenne missä

hetkessä me elämme.

101. Epävarmuus. Katsokaamme nyt joitakin epävarmoja asioita, täs3ä epävarmassa ajassa. Siellä on epävarmuus... Niinkuin juuri puhuimme sodasta, siellä on epävarmuus sotaherrojen äänessä. He eivät voi ymmärtää. He eivät tiedä. Heillä on suuria kokouksia ja niin edelleen, eivätkä he voi päästä yksimielisyyteen. Siellä on epävarmuus. He eivät tiedä mitä tulee tapahtumaan. Kaikki suuret sodanjohtotaitoiset ja niin edelleen, jotka opiskelevat sotaa, ja mahdollisuutta kuinka se tulisi päättymään, heillä ei ole sille vastausta tänä aamuna. Kenelläkään ei ole sitä. He yksinkertaisesti eivät osaa sanoa.

102. Tiede, kaikkien niiden suurten asioiden jälkeen jota he voivat ajatella, kaikkien suurten sotaharjoitusten jälkeen ja sodanjohtotaidosta huolimatta, ja huolimatta siitä mitä he voivat tehdä tieteellisillä koneillaan ja järjen jättämisillään; ja kun he olivat tehneet siitä kaikesta yhteenvedon, he sanoivat, “On kolme minuuttia keskiyöhön.” Se on heidän vastauksensa.

103. “Kuinka me voisimme jäädä eloon siitä? Voisimmeko me kaivautua tarpeeksi syvälle maahan, estääksemme noiden pommien tavoittamasta meitä ja säilyäksemme elossa kansakuntana?” Varmasti te ette voi tehdä sitä. Se tulee räjäyttämään mailia syvälle maahan. Mitä jos te olisitte kymmenen mailia syvällä? Silloin te olisitte laavassa. Ja jos

te voisitte päästä niin pitkälle, särkisi tuo tärähdys jokaisen luun ruumiissanne. Ei ole mitään tapaa selviytyä menemällä alaspaan.

104. Tuo Tie on ylöspäin! Olen niin iloinen että minulla on Vastaus. Ettekö tekin? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) Se on Ääni joka on varma!

105. Tuo maahan kaivautumisen ja luoliin menemisen pasuuna. Kuulen kuinka he aikovat siirtää koko hallituksen ja kaiken täältä Fort Knoxin ympäriltä, ja Mammoth Caven ympäriltä. , erääseen paikkaan siellä jota he ovat valmistamassa. Sitten kun sota tai jotakin 3ellai3ta tulee, he aikovat siirtää hallituksen sinne näihin luoliin. Eikö Raamattu selvästi sanokin että he tulisivat kätkemään itsensä kallioluoliin? Tarkalleen. Katsokaahan, heillä ei ole vastausta. Hiinpä meidän suurella sotilasvoiman järjestelmällämme ei ole vastausta siihen.

106. Meidän tiedemiehillämme oli tapana voida sanoa, “Me osaamme valmistaa suuret koneet. Meillä on paremmat aseet kuin mitä Saksa voi valmistaa.” Meillä on ihmisiä jotka pitävät suuria ryhtiäantavia Jenkki puheita, ja lyödään rumpuja ja liput liehuvat ja hurrataan vähän, ja kaikkea

sellaista.”Pojat, emmekö me voikin mennä sinne! Meillä on takanamme vanha kokemus, kuinka se tehdään.” Teidän ei tarvitse mennä sinne. Tällä kerralla me tulemme saamaan sen kotona. Kyllä.

107. Tarvitaan vain yksi kaveri painamaan nappia, se on kaikki mitä täytyy tapahtua. Vain yksi mies! Ei tarvita mitään tuhansia koulutettuja sotilaita. Tarvitaan vain yksi järkeä vajaa oleva, Perkeleen riivaama mies, painamaan tuota nappia. Ja se riittää.

108. Niinpä, kun heillä ei ole vastausta, niin mitä he lopulta päätyivät sanomaan? Että on kolme minuuttia keskiyöhön.

109. Minulla on siitä elokuva. Se on nyt laihassa eräällä lääkäriystävälläni. “Kolme Minuuttia Keskiyöhön.” Tuo filmi on tehty noin viisi vuotta sitten, kun Juutalaiset alkoivat palata takaisin Palestiinaan. Ja tuo filmi näyttää kuinka he tulivat kantaen vanhuksia ja raajarikkoisia selässään. Ja he kulkivat siellä haastattelemassa heitä. Niinpä kun he kysyivät heiltä, “Palaatteko te takaisin kotimaahan, kuollaksenne kotimaassa?”

110. He sanoivat, “Me tulemme takaisin nähdäksemme Messiaan.” Ja mitä tuo profeetta lupasi?

111. Monet teistä luette noita Look ja Life lehtiä. Heillä oli kuva noista lentokoneista jotka toivat heitä sieltä eri paikoista, Iranista ja muualta missä he olivat. Ja kun he eivät tahtoneet mennä tuohon lentokoneeseen... He eivät olleet koskaan nähneet sellaista. Katsokaahan, he siellä yhä kyntivät vanhoilla puisilla auroilla, niin kuin he tekivät noin kaksituhatta viisisataa vuotta sitten, kun Rooman Imperiumi heidät hajoitti. Eivätkä he halunneet nousta noihin lentokoneisiin.

112. Silloin heidän pappinsa, yksi noista vanhoista rabbeista, opettajista, käveli sinne ja sanoi, “Eikö Jumala sanonut meille, että jonakin päivänä me tulisimme takaisin kotimaahan kotkan siivillä?” He laskivat syrjään auransa, nousivat lentokoneeseen ja lensivät takaisin kotiin, kotkan siivillä.” Jesaja näki sen, mutta hän ei tiennyt mitä ne olivat. Ne vain näyttivät kuin lentäviltä linnuilta. Hän näki Israelin tulevan takaisin, keinuen edes takaisin. Ja te jotka olette kulkeneet lentokoneissa, tiedätte mitä se on. Se on keinumista edes takaisin. Aivan kuin linnun lento, he tulivat takaisin kotiin.

113. Sitten laskeutuessaan alas koneista, he kysyivät, “Missä on Messias?” He halusivat nähdä Hänet. Ja sanon teille, kun te näette Juutalaisten menevän takaisin sillä tuvalla, se on Jumalan ajannäyttäjä. Me olemme lopussa.

114. Nyt se on juuri äskettäin tullut kansakunnaksi, he ovat tulleet siksi mitä he ovat heillä on oma raha, oma armeija, heillä on kaikki. He ovat jälleen

425. Oliko helluntai Seurakunta meluisa, siellä alussa kun Pyhä Henki ensin lankesi?

Myöskin neitsyt Maria horjui siellä kuin humalainen Jumalan Voiman alla, niinkuin muutkin heistä. Ja ihmiset sanoivat, “He ovet täynnä uutta viiniä.” Sillä tavalla Seurakunta vihittiin virkaansa. Sillä tavalla on tapahtunut jokaiselle Seurakunnalle. Joka kerta kun Jumalalla on Seurakunta, se tulee olemaan saman kaltainen Seurakunta. Koske , 3iinä ei ole mitään epäselvää ääntä.

“Mutta hetkinen ! Meidän piispanne sanoo...”

426. Minä en välitä mitä joku piispa sanoo. Kysymys on siitä mitä Sana sanoo! Piispa!

la on epävarma ääni. Jos hänen äänensä kuulostaa samalta kuin Tämä, silloin hän on oi keassa. Ja sitten jos seurakunta ei toimi niinkuin Se teki, silloin hän on väärässä.

Jos te sanotte että teillä on Se, ettekä toimi sillä tavalla, silloin jokin on vinossa kanssanne. Koska se on miten Raamattu sanoo sen toimineen jokaisen kohdalla.

427. Filippus meni alas Samariaan ja saarnasi Samarialaisille. Pietari tuli ja laski kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen ja tekivät samoja asioita joita he tekivät alussa.

428. Pietari meni Korneliuksen taloon, ja siellä olevat olivat Pakanoita, Kreikkalaisia ja niin edelleen, ja he saivat Pyhän Hengen ja tekivät samoin kuin he alussa.

429. Sallikaa minun sanoa teille jotakin. Minä olen lähetyssaarnaaja, niinkuin tiedätte. Ja minä uskon että lähetyssaarnaaja on joku joka menee ja tulee. SE ON LÄHETYSSAARNAAJA. Jos te menette sinne pysyväisesti, he kutsuvat sitä lähetyssaarnaajaksi; mutta sellainen on asukas, te olette vain muuttaneet asuinpaikkaanne, näettehän. Sellainen ei ole lähetyssaarnaaja. Paavali oli lähetyssaarnaaja, eikä hän jäänyt mihinkään; Hän vain kulki paikasta toiseen, lähetyssaarnaajana. Se ei ole asuinpaikan muutos; vaan kulkemista lähetyssaarnaajana!

430. Nyt, lähetyskentällä, siellä pimeimmässä Afrikassa, noiden bushmannien luona. He eivät edes tienneet pitkään aikaan, olivatko he inhimillisiä olentoja tai eivät. Englannin Hallitus, kun he ottivat valtaansa Etelä Afrikan— Menkää sinne viidakkoon ja nähdessänne bushmannin (veli Branham päästää äänen “burrrr.”) he vapisevat kuin apina lauma; ja katsoessanne ympärillenne ette näe mitään. Sitten voitte nähdä pienen mustan pään tulevan esiin jostakin

la, sama Jumala joka on Sanassa, tulee nostamaan meidät ylös jonakin päivänä Pyhän Hen

gen kasteella. Ja arvostelijamme tulevat tapetuiksi samalla Voimalla joka nostaa teidät

Kirkkauteen. Ymmärrätekö? Oi! Nousta ylös, ja ratsastaa Sillä!

Te ihmiset jotka olette sairaita, älkää epäilkö Jumalaa.

419. Antoivatko he teille rukouskortteja? En tiedä tekivätkö he sitä. Onko yhtään rukouskortteja jaettu? Billy ei tullut tänä aamuna, hän vilustui eilen. Hyvä on Me emme tule tarvitsemaan niitä. Kuulkaa.

420. Uskotteko että minä olen saarnannut Totuuden? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Uskotteko sen koko sydämellänne? ("Aamen.") Onko se teille varma Ääni? ("Kyllä. Aamen.")

421. Miltä tämä kuulostaa? Ensimmäinen tehtävä jonka Jeesus Matteus 10, antoi Seurakunnallensa... Minä en lue Sitä. Minä vain lainaan Sitä Matteus 10:stä. Hän kutsui kaksitoista apostoliansa yhteen, ja antoi heille voiman saataisia henkiä vastaan, parantaa sairaita, herättää kuolleet, ajaa ulos perkeleet, ja puhdistaa pitaaliset." Onko se oikein? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Saamalla ihmiset uskomaan sen, ja sitten laskemalla kädet heidän päälleen. Saamalla ihmiset uskomaan sen, sitten laskemalla kädet heidän päälleen. Mikä oli Hänen ensimmäinen tehtävänsä noille seitsemälle kymmenelle, jotka Hän lähetti?

422. Mikä oli Hänen viimeksi antamansa tehtävä? Markus 16, viimeiset Sanat jotka tulivat Herramme huulilta, kun Hän antoi tehtävän Seurakunnallensa. "Menkää kaikkialle maailmaan, saarnatkaa Evankeliumi kaikille luoduille. Hän joka uskoo ja on kastettu, on pelastuva, hän joka ei usko on oleva tuomittu."

423. Muistakaa nyt, "Hän voi olla tuomittu; hänellä saattaa olla mahdollisuus"? Niinkö? Hänellä ei tule olemaan mitään mahdollisuutta! Ei ole mitään epävarmaa ääntä, koskien Sitä. Jos hän ei usko, hän tulee olemaan tuomittu!

424. Minkälaiset merkit nyt tulisivat seuraamaan heitä? Nämäkö, "No niin, jotkut niistä tulevat seuraamaan; ehkä; lultavasti" niinkö? Nämä merkit seuraavat heitä: He tulevat uskomaan parantumiseen. He tulevat uskomaan perkeleiden ulosajamiseen. He tulevat uskomaan kielillä puhumiseen. Oi, he tulevat uskomaan kaikki Jumalan yliluonnolliset teot, ylösnousseen Jeesuksen työskennellessä heidän kanssaan. Onko se Totuus? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Onko se Jumalan viimeinen Sana? ("Aamen.") Silloin, kirottu on hän joka yrittää lisätä Siihen, tai ottaa pois Siitä. Sillä tavalla se on. Niin se on.

kansa. Näettekö? Oi, mikä kaunis ajatus! Minulla on joitakin Kirjoituksia siitä, täällä vähän myöhemmin.

115. Nyt, sodan epävarmuus, me emme tiedä millä hetkellä. Kuunnelkaa radiota. Te kuulette heidän sanovan radiossa, "Hankkikaa niin paljon varastoja kellariinne. Hankkikaa tarpeeksi vettä saasteen lankeamisen varalle. Viekää radionne mukanaan sinne ja rentoutukaa." Kuvalehdissä voitte nähdä heidän mainostavan pieniä rakenelmia, joita voitte asentaa kellarikerokseenne tai takapihalle. Kun pommit alkavat lentää ja te selviätte siitä elossa, niin saasteen sataminen tulee saavuttamaan teidät kuitenkin, joten ei teidän tarvitse siitä murehtia. He voisivat tipauttaa pommin New Orleansiin, ja saasteen lankeaminen saavuttaisi teidät täällä. Niinpä sillä ei ole väliä, te kuolisitte joka tapauksessa. He sanovat, "Niinpä pysykää sisällä ja pysytte elossa hieman pidempään," tai jotakin sellaista. Hyvän aika! Minä en edes usko sitä. Minä uskon että se on mieletöntä edes yrittää sitä. Niin se on.

116. Mutta Seurakunnan ei tarvitse olla huolissaan. Te ette kuitenkaan tule olemaan täällä silloin. Se ainakin on varma asia. Te ette ole täällä. Koska Jumalan Sanan varmuus on luvannut sen niin meille.

117. Ottakaamme nyt jotakin muuta, mikä on epävarmaa näistä niin monista asioista. Työpaikat ovat epävarmoja. Te ette tiedä milloin olette työtön. Te työskentelette tänään, ja huomista te ette tunne. Se on niin epävarmaa. Te voitte ajatella että teillä on hyvä työ; ja seuraavana päivänä tulee pomo ja antaa teille potkut, ja panee jonkun toisen tilalle. Niinpä työ on epävarmaa.

118. Ottakaamme myös kotielämän epävarmuus. Sanon teille, en tiedä mitä on tapahtunut meidän naistemme moraalille. Avioerot ovat lisääntymässä. Se on aivan hirvittävässä tilassa. Te voitte nähdä kuinka kansoitettuja avioero oikeudet ovat. Kun tytöt ja pojat menevät naimisiin keskenään ja heillä on kaksi tai kolme lasta; sitten he eroavat ja menevät naimisiin toisen kanssa, ja naimisiin toisen kanssa, ja naimisiin toisen kanssa, ja naimisiin toisen kanssa. Ja minkälaisia heidän kotinsa ovat?

119. Ollessani eräässä todella köyhässä kodissa yhtenä iltana, tuo mies sanoi, "Minä en yksinkertaisesti tiedä! En tiedä kuinka tulisin toimeen."

120. Katsoin ympärilleni. Hän oli tehnyt työtä. Hänen pieni vanha vaimonsa siellä oli niin todella siniverinen kuin vain voi olla, ja neljä tai viisi likanaamaista lasta ympärillä lattialla. Ja minä sanoin, "Poika, sinä olet miljonääri!"

121. Hän sanoi, "Hah! Veli Branham, en halua kiistää sanaasi." Hän sanoi, "Mutta veli, minulla ei ole penniäkään."

122. Ja minä sanoin, “Mutta sinulla on jotakin mitä raha ei voi ostaa.” Minä sanoin, “Sinulla on pikku vaimosi tässä, jolla luultavasti ei ole kahta leninkiä nimellään.” Ja jos hänellä oli, niin joku oli antanut ne hänelle, koska tuolla miehellä oli työtä vain päiväksi silloin tällöin. Minä sanoin, “Katsohan nyt, vaimosi on niin uskollinen kuin vain voi olla. On olemassa monia multimiljonäärejä tänä iltana, jotka antaisivat jokaisen omistamansa pennin, voidakseen tulla kotiin tuon kaltaisen vaimon luo.” Oikein. Minä sanoin, “Hänen vaimonsa on jossakin ulkona jonkun miesjoukon kanssa, tai jossakin kapakassa, kiroillen, laulaen, tupakoiden, ollen jossakin yö-ajelulla, ja tehden kaikkea sellaista. Ja kuitenkin tuo mies rakastaa häntä, mutta katso mitä hänellä on. Tuon miehen koko elämä on kietoutunut tuohon naiseen, ja katso mitä tämä tekee.”

123. Ja päinvastoin, jonkun naisen kohdalla mieheen. Katsokaa sitä, siinä ei ole mitään eroa. On tullut aika, jolloin se kaikki on vain yksi suuri läjä syntiä. Joku pikku nainen kotona, yrittäen huolehtia lapsistaan, ja hänen miehensä jossakin ulkona humalassa, juoksemassa toisten naisten kanssa. Mitä tuo nainen antaisikaan, jos hänellä olisi miljoonia dollareita, nähdäkseen miehensä todella tulevan mieheksi? On vain yksi tie sen koskaan olla niin: Jeesus Kristus on Vastaus. Ei ole yhtään mitään mitään mikä voisi koskaan saada aikaan mitään hyvää. Se on lopun ajalla. Se on Kristus, ja Hän yksin.

124. Sitten minä sanoin, “Kuinka monia i3iä on tänään, joilla on miljoonia dollareita, ja jotka antaisivat kaiken mitä heillä on, jos vain tuo pieni liikuntavammainen lapsi joka hänellä on, olisi yhtä terve kuin sinun lapsesi täällä tänä iltana? Ymmärrätkö?” Hän alkoi katsomaan minua.

125. Minä sanoin, “Katsohan. Sinä sanoit että teillä syötiin tänään pekonia, papuja ja leipää; että sinä nostit rahasi pankista tänään iltapäivällä, ja ostit hieman leipää ja papuja lapsiasi varten täksi illaksi.” Minä sanoin, “Jokaisella heistä on hyvät vatsat, ja voivat syödä sitä, niinkuin sinä itsekkin.”

126. “Mitä John D. Rockefeller sanoikaan? Hän ‘antaisi miljoona dollaria’ jos hän ‘voisi syödä yhden annoksen kaalilaatikkoo.’” Ja minä sanoin, “Sinä sanoit istuneesi ikkunan ääressä tänä aamuna, kulmän tuulen puhaltaessa sisälle. Hänen istuessaan jossa kin palatsissa. Mutta kuitenkin jos hänen täytyisi istua tuon paperilla peitetyn ikku nan ääressä, josta kylaä tuuli puhalttaa sisälle, syömässä kaalilaatikkoo,” niin minä sa noin, “John D. Rockefeller antaisi miljoona dollaria, voidakseen kerran syödä niinkuin sinä voit syödä milloin tahansa.”

127. “Kuinka moni sokea, joka keppi kädessään kulkee koputellen katuja, antaisi jokaisen

413. “Katukaa, ja ottakoon jokainen teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, syntien anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Lupaus on teille, teidän lapsillenne ja niille jotka kaukana ovat,” (Tarkatkaa nyt, tarkatkaa, te äärimmäis trinitaristit), “niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu.” Tämä sama lääkemääräys, se on toimiva kautta jokaisen sukupolven.

414. Ei että “Se voisi olla. Ja muuttuis jonkin ajan kuluttua “Isä, Poika, Pyhä Henki’ muotoon.” Sinä kurja eksytetty opettaja!

415. Jumala ei voi muuttua. Hän on ääretön. Resepti toimii jokaisena aikana, mutta antakaa Se oikealla tavalla. Kyllä vaan. “Katukaa nyt, ja olkaa kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen.” Sillä Se on mitä? Tämä Respti on sama, tämä kaste, tämä kasteen muoto, tämä Pyhä Henki, tämä sama Voima! Ei vain puristaa kättä ja sanoa, “Minä käänän nyt uuden lehden ja teen paremmin.” Ei niin. Vaan, “Te saatte Pyhän Hengen lahjan; ja Jumalan Voima tulee ylennen, muuttaen teidän tapanne, puhuen kielillä, laskien kädet sairasten päälle, ajaen ulos perkeleet, tehden samoin kuin Hän teki.”

“Kuinka monelle, kuinka pitkään?”

416. “Siihen asti kuin opetuslapset elivät.” Sinä olet väärä profeetta jos sanot sen. Sinä olet väärä opettaja jos sanot sen.

417. Sillä Raamattu opettaa meille että “Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti.” Ja apostoli sanoo tässä, että “Lupaus on teille ja teidän lapsillenne, ja niille jotka kaukana ovat...” Sanokaa se kanssani. (Veli Branham ja seurakunta päättävät yhteen ääneen lainauksen Apt.2:39) “... niin monille kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu!” Kuinka monelle? Jokaiselle ajanjaksolle, jokaiselle sukupolvelle, jokaiselle värille, jokaiselle uskontunnustukselle, jokaiselle mitä tahansa se onkin, niin monelle kuin Jumala kutsuu! Ja jos Jumala kutsuu teitä, käskee Hän teitä ottamaan kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja vastaanottamaan Pyhän Hengen. Silloin Kristus Itse elää teissä, eikä ole mitään epävarmaa ääntä, eikä mitään epävarmuutta Siitä. Teillä on Raamattu.

Te voitte seistä Sillä. Te voitte elää Sillä. Te voitte kuolla Sillä. Te tulette nousemaan ylös Sillä. Kunnia! Se on Jumalan Sana! Whew!

418. Kuten Rebekka joka juotti tuon kamelin, tuo sama kameli jota hän juotti, kantoi

hänet kohtaamaan ylkäänsä. Ja sama Jumala josta me saarnaamme, sama Sana joka on Juma

saada,” Vaan, “Te saatte!” Milloin? Kun olette katuneet. Te voitte mennä sinne ilman katumusta, ettekä te tule saamaan Sitä. Mutta kun te olette täysin katuneet ja uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, te tulette saamaan Sen. Siinä ei ole mitään epävarmaa, “Te saatte Pyhän Hengen lahjan.” Onko se oikein? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”)

404. Kun Hän sanoi, “He laskevat kätensä sairasten päälle ja he tulevat terveeksi. Mitä tahansa te pyydätte Minun Nimessäni, sen Minä tulen tekemään.” Ei ole mitään epävarmaa» Ne ovat varmat, nämä merkit. “Minä tulen olemaan kanssanne.”

405. Nyt te sanotte, “Mutta meidän kirkkomme ei usko tuon kaltaisiin asioihin.” Hyvä on, se on vain epävarma ääni.

406. Raamattu sanoo sen. Hän sanoi Itse, “Minä tulen olemaan teidän kanssanne. Ja niitä tekoja joita Minä kerran tein, tulen Minä aina tekemään teissä; ja olemaan kanssanne, aina maailman loppuun asti. Ja kun nuo jotka uskovat Minuun, laskevat kätensä sairaiden päälle, tulevat he terveiksi.” He tulevat terveiksi! Ei mitään, “Ehkä he tulevat.”

407. “Jones parantui; mutta Johnson ei parantunut.” Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Jos Johnson olisi uskonut kuin Jones, olisi hän myös tullut terveeksi. Eikö niin? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”)

408. Ei mitään epävarmaa! Ei mitään epävarmaa! “Häntä joka Minun tyköni tulee, en Minä heitä pois.” Ei mitään epävarmaa!

409. “Mutta jos Hän ei vastaanotakaan minua?” Oi, sinä eksytetty henkilö raukka!

410. KUUNNELKAA. SALLIKAA MINUN SANOJA TEILLE, HÄNEN PALVELIJANANSA. EI YKSIKÄÄN VOI TULLA HÄNELLE, NIIN ETTEI HÄN VASTAANOTTAISI HÄNTÄ. “Vaikka syntyne olisivat purppuran punaiset, ne ovat oleva valkoiset kuin lumi.” Ei. mitään epävarmaa! “Minä tulen antamaan anteeksi osan niistä; te ehkä olette tehneet tätä ja tehneet tuota, ja ne Minä tulen pitämään teitä vastaan.” Niinkö? “Ne ovat oleva valkoiset kuin lumi.”

411. “Mutta, Hän ei tule antamaan anteeksi sitä mitä olen tehnyt miehelleni, mitä olen tehnyt vaimolleni, mitä olen tehnyt sisarelleni, mitä olen tehnyt veljelleni.”

412. En välitä mitä olette telineet. Siinä ei ole mitään epävarmaa. Hän tulee anteeksi-antamaan kaiken! “Vaikka ne olisivat purppuran punaiset, tulevat ne villan valkoisiksi.” Ei mitään epävarmuutta!

omistamansa pennin sinun silmistäsi?” Katsokaahan, te ette voi arvioida todellista rik

kautta niillä asioilla joita me kutsumme rikkaudeksi.

128. Nyt, seurakunnan jäsenet. Se on syy, miksi me yritämme sanoa tänä aamuna, että te ette voi arvioida suuria kirkkojanne ja suuria kirkontornejanne ja asioita, Sen Jumalan rakkauden kanssa, joka on sydämissämme, Pyhällä Hengellä. Niitä ei voida verrata! Nämä asiat ovat ylikuulattavia. Te voitte ajatella että me olemme omituisia, koska te kuulette heidän puhuvan kielillä ja tulkitsevan niitä, ja ihmiset itkevät ja huutavat ja kirkuvat. Minä haluan mieluummin sen kuin tuota kaikkea. Minä haluan mieluummin olla pastorin pienessä rapistuvassa rakennuksessa kuten tämä, missä Jumalan Voima ja ihmiset kohtaavat toisensa, missä Seurakunta tulee yhteen tuonkaltaisten asioiden kanssa; kuin että minulla olisi suurin tuomiokirkko koko maailmassa; jossa saarnata, jollekin penseälle, kylmälle joukolle, tunnustuksellisia, niinkutsuttuja Kristittyjä, jossa teidän täytyy tarkata jokaista sanaa jonka sanotte. Ettekä te voi saarnata siellä henkeytettynä; teillä täytyy olla se juuri niin-janiin, ja teidän on pidettävä silmällä jokaista tuomaria ja jokaista tohtoria ja kaikkea siellä, niin että te vain sano jotakin mikä loukkaisi heidän tunteitaan, koska he ovat suuria seurakunnan maksajia. Minä tulen ottamaan tien Herran muutamien halveksittujen kanssa. Näettekö? Te ette voi arvioida sen arvoa. Ei ole mitään tapaa tehdä sitä.

129. Niinpä senvuoksi, mies joka tänään on rikas, on mies joka on Kristuksessa. Sanokaamme nyt, että teillä on hyvä näkö, hyvä tehveys, paljon rahaa ja kaikkea muuta, mutta kuitenkin ilman Kristusta, te olette kadotettu. Te olette viheliäinen, kurja, köyhä, sokea, alaston, ettekä tiedä sitä. Se on mitä Laodikean Seurakunta Ajanjakso oli. Te voitte kuulua maan suurimpaan seurakuntaan, te voitte kuulua laajimpaan kirkkokuntaan, ja yllä olla niin kadotettu kuin kadotettu voi olla. Ymmärrätekö? Niinpä rikas mies on mies joka on Kristuksessa.

130. No niin, kotielämän epävarmuus, työpaikan epävarmuus, sodan epävarmuus, seurakuntien epävarmuus.

131. Koska jo mainitsin siitä, niin puhukaamme muutama minuutti seurakunta elämän epävarmuudesta. Te tuskin voitte arvioida sitä, koska ei ole mitään tapaa verrata Pyhän Hengen kokemusta seurakunnan jäsenyyteen. Ymmärrätekö? Ei ole mitään tapaa. Ei ole mitään tapaa miten te voisitte ostaa tämän Pyhän Hengen. Se tulee ilmaisena lahjana Jumalalta. Se tulee jokaiselle joka tahtoo.

Te sanotte, “Eikö Se tule vain Helluntailaisille?”

132. Helluntai ei ole mikään kirkkokunta. He ovat yrittäneet tehdä sitä, mutta te ette voi kirkkokunnallistuttaa Jumalaa. Helluntai on kokemus jonka jokainen uskovainen voi saada. Ymmärrätekö? Se on Baptisteja varten, Katolisia varten, Juutalaisia varten; mustille, valkoisille, ruskeille, keltaisille, punaisille; kaikille väreille ja uskontunnustuksille; olitte te sitten köyhä tai rikas, jos teillä on paljon tai ei mi tään; josko te olette siltä väliltä tai kuka taliansa te olettekin. Se on teitä varten!

133. Ja se on Jumalan rakkaus ja armo ojennettuna teille, ottaaksenne Sen. Se ei maksa teille yhtään mitään. Ainoa asia minkä Se maksaa teille, on vain luovuttaa elämänne Hänelle, ja vastaanottaa Se. Kuinka yksinkertaista! Vain unohtakaa kaikki mitä koskaan olette tienneet, ja yksinkertaisesti luovuttakaa itsenne Hänelle. Sillä tavalla Se tulee, sillä tavalla Se saadaan, vain vastaanottamalla Se.

134. Kirkkokunnat, sitä se ei voi olla. Kirkkokunta antaa epävarman äänen. Sallikaa minun nyt osoittaa teille että se on epävarma ääni. Jos te menette tähän kirkkokuntaan, he sanovat, "Meillä on Se; muilla heistä ei ole Sitä," hyvä on, niin he sanovat tuossa kirkkokunnassa. Menkää seuraavaan, niin "Meillä on Se; heillä ei ole Sitä." Katsokaahan, niin sanoo jokainen kirkkokunta! Heitä on yhdeksänsataa eri kirkkokunnallista seurakuntaa. Uskon että niitä on yhdeksänsataa kuusikymmentä yhdeksän, ollakseni tarkka, tilastojen mukaan. Yhdeksänsataa kuusikymmentä yhdeksän erilaista kirkkokunnallista seurakuntaa, ja jokainen väittää että muut ovat väärässä, ja heillä "on Se." Niinpä siinä on varmasti hyvin paljon epävarmaa ääntä.

135. Mutta miltä Tämä kuulostaa, "Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäisesti"? (.Seurakunta iloitsee) Siinä ei ole mitään epävarmuutta, eihän? ("Ei.") Sillä tavalla me arvioimme Sen. Se on tapa löytää missä Totuus on, näettehän.

136. Sanotaan, "Keillä Methodisteilla on Se! Meillä Baptisteilla on Se! Meillä Katolisilla on Se! Meillä Presbyteereilla on Se!"

137. Mutta Jeesus on Se Jolla on Se, koska Hän sanoi, "Minä olen Valo, Totuus, Tie." Niinpä se on Kristus teissä.

138. Niinpä nämä eri suuret kirkkokunnat ovat erilaisia, ja ne antavat niin kovasti epäluotettavan äänen. Ja kaikki mikä on niin epävarmaa kuin se, on myöskin epäluotettavaa. Te ette voi luottaa vain seurakuntaan liittymiseen ja sanoa että se on Se. Koska jokainen niistä antaa erilaisen äänen, joten minne te voisitte mennä? Se saa teidät ymmälle. Olen monta kertaa sanonut tämän, ja sanon sen uudestaan tänä aamuna. Pahin tarve lähetyssaarnaajista, mitä tiedän, on U.S.A:ssa. Mikä on pakana? Pakana on "uskomaton."

Jeesus! Mikä saraa? Eilen Isänä, sama Poikana, ja sama täällä Pyhän Hengen muodossa, samana Valona!

396. Paavalin ollessa matkalla Damaskukseen, löi Valo hänet maahan. Ja hän kysyi, "Kuka

Sinä olet, Herra?"

Ääni sanoi, "Minä olen Jeesus."

397. Mitä se on? Kolme kertaa Hän otti pois naamionsa.

398. Hän poisti naamionsa, Tulipatsaasta, ja tuli miksi? Mieheksi, ottaakseen pois synnin.

399. Sitten Hän otti pois naamionsa, olla Mies, ja meni jälleen takaisin Hengeksi, jota kutsutaan Pyhäksi Hengeksi; Miehestä Hengeksi, tullakseen takaisin teidän yllenne, ja ollakseen teissä, ja tehdäkseen samoja tekoja. Näettekö sitä, seurakunta, (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Siinä ei ole mitään epävarmaa. "Niitä tekoja joita Minä teen, olette myös te tekevä. Sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä, maailman loppuun asti, täydellistämisen loppuun asti, ajan loppuun asti, kaikkien asioiden loppuun asti. Minä tulen olemaan teidän kanssanne, tehden samoja tekoja." Siinä ei nyt ole mitään epävarmaa.

400. Mutta te voitte kuulla joidenkin sanovan, "Teidän täytyy olla Presbyteeri. Teidän täytyy olla Methodisti. Meillä Baptisteilla on Se. Meillä Helluntailaisilla on se." Se on kaikki väärin. Ne ovat valheita. Se on epävarma ääni. Kuinka Helluntailaisilla voisi olla Se, Helluntai kirkkokunnalla, kun heitä on noin kolmekymmentä eri organisaatiota? Mikä niistä on Se? Kuinka Methodisteilla voisi olla Se, kun heitä on Primitiivisiä, Vapaita Methodisteja ja Methodisteja kertaa Methotisteja kertaa Methodisteja? Ja sitten, uskon että on noin kuusikymmentä eri Baptisti organisaatiota, ja niin monia erilaisia Katolisia organisaatioita, ja niin edelleen, mitä ne kaikki ovatkaan? Mikä niistä on Se? Ne ovat epävarmoja ääniä.

401. Mutta kun te kuulette Hänen sanovan, "Minä olen sama eilen, tänään ja ikuisesti," niin se on varma Ääni.

402. Niinpä kuka tietäisi kuinka valmistautua, jos pasuuna antaa epävarman äänen? Mikä se on? Kuinka he voisivat? Kuinka he voisivat tehdä sitä, kun on yli yhdeksänsataa erilaista organisaatiota? Hyvä on, he eivät voi tehdä sitä.

403. Kun Hän sanoo, Apostolien Tekojen 2:38:ssa, "Tehkää parannus, jokainen teistä, ja olkaa kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi," niin Siinä ei ole mitään epävarmaa, "te saatte Pyhän Hengen lahjan!" Ei mitään, "ehkä teidän tulisi," tai "mahdollisesti teidän tulisi

Hänen enkelinsä Hänen kanssaan. Halleluja! Sillä tavalla Hän tulee, Hän tulee kirkkauden pilvessä.

387. Nyt huomatkaa, ennenkuin he näkivät hänet seisomassa siellä, siellä ilmestyivät Hänelle Mooses ja Elia. Tarkatkaa sitä.

388. Mitä Mooses merkitsi? Hän edusti niitä jotka olivat kuolleet ja nukkuivat haudassa. Koska Mooses kuoli ja haudattiin, eikä kukaan tiedä minne hänet oli haudattu. Mutta hän edusti niitä jotka nukkuvat, kun Jeesus tulee.

389. Ja Elia edusti muutettuja, niitä joiden ei tarvinnut kuolla. Näettekö? Siinä se on teille.

390. Ja Pietari, Jaakob ja Johannes; he edustivat Israelin jäännöstä, seisoessaan siellä, sanoen, "Katso, siellä on meidän Jumalamme Johon olemme uskoneet." Siinä on teidän sata neljäkymmentä neljä tuhattanne. (Missä sinä olet, veli Wood? Siinä se on.) Näettekö, siinä se on teille; Pietari, Jaakob ja Johannes, todistamassa kun Hän palaa takaisin.

391. Mikä oli ensimmäinen asia? Ylösnousemus, Mooses ja (konjunktio) Elia ilmestyi vät Hänelle. Näettekö, ylösnousseet kuolleet ja ne joiden ei tarvinnut kuolla, he oli vat muutetut ja seisoivat siellä Hänen Läsnaolossansa. Oi!

Ja siellä Hän seiso, kirkastettuna.

392. Ja siellä olivat Pietari, Jaakob ja Johannes; Juutalaisten jäännös, katsomassa, sanoen, "Se on Hän. Se on Hän." Se on Herran Tulemuksen järjestys. Näettekö sitä? Siinä se on, ylösnousemus! Siellä he olivat. Oi, eikö se olekin ihmeellistä? (Seurakunta sanoo, "Aamen.")

393. Huomatkaa nyt, ainoa asia mitä Hän teki, Hän otti pois naamionsa, inhimillisyyden naamionsa, ja tuli kirkastetussa tilassa. Näettekö, Hän muutti muotoaan.

394. Ei kolme persoonaa, niinkuin kirkkokunnat yrittävät sanoa tänään. Oi, veli! Ei kolme persoonaa, vaan kolme saman Persoonan muutosta. Oi, hyvänen aika! Yhden kerran Hän ilmaantui Isänä; Hän otti pois naamionsa, ja oli Poika; nyt Hän on ottanut pois lihan naamion, ja on Pyhä Henki. Ei ole mitään kolmea jumalaa; vaan saman Jumalan kolme muutosta. Oi, siunattu olkoon Herran Nimi! Saman Persoonan kolme muutosta. Näettekö?

395. Nyt, kun Hän oli maan päällä, Hän oli Tulipatsas, joka johti Israelin lapsia. Eikö niin? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Sitten Hänet oli tehty lihaksi, Jumalan Pojassa, maistaakseen kuoleman ihmissuvun puolesta, suorittaakseen sovituksen. Uskotteko te sitä? ("Aamen.") Mikä Hän on nyt, tänään? Sama

139. Ja sitten meillä on Afrikassa ja Thailandissa ja eri osissa maata pakanoita, jotka palvovat epäjumalankuvia. Ja se on syy miksi me kutsumme heitä pakanoiksi; he eivät eroita oikeaa kättä vasemmasta, eivätkä he tunne aakkosiaan. Ainoa asia jonka hän tuntee on joku jumala josta noitatohtori on kertonut hänelle, sanoen että se on siinä. Ja ainoa asia mikä kiinnostaa häntä, on löytää jotakin syötävää, millä keinoin tahansa. Nyt se on se mitä me kutsumme pakanaksi. Mutta tuota miestä ei ole kovinkaan vaikea käsitellä, jos te tuotte hänelle Totuuden.

140. Mutta vaikein käsiteltävä on tämä koulutettu pakana, näettekö, tämä pakana täällä Yhdysvalloissa, jolla on neljä arvosanaa korkeakoulusta, tämä uskomaton, joka seisoo puhujanpöydän takana!

141. Sanokaa hänelle, "Meillä oli kokous yhtenä aamuna, ja Herra paransi erään naisen siellä."

142. "Hah-hah!" Hän on pakana. Hän on vain koulutettu pakana. Pakana on "uskomaton."

143. Toissapäivänä istuin eräässä paikassa ja siellä oli ryhmä ihmisiä, ja jotkut heistä ovat täällä nyt. Kun eräs nainen ajoi sinne paikan eteen. Siellä oli viisi tai kuusi ihmistä sisäpuolella, ja siellä eräs nainen ajoi talon eteen perävaunun kanssa. Eräs mies tuli ovelle ja sanoi, "Veli Branham, en haluaisi häiritä, mutta olimme juuri kulkemassa ohitse, ja halusin sanoa..." Minä sanoin, "Tule sisälle."

144. "Ei," hän sanoi, "vaimoni vain halusi antaa todistuksen, kertoakseen sinulle jostakin mitä tapahtui." No niin, tämä nainen sattui olemaan sisar Mercierin hyvä ystävä; veli Leo on yksi veljistämme täällä seurakunnassa, yksi nauhoittajista, ja se on hänen äitinsä.

145. Ja noin kahdeksan tai kymmenen vuotta sitten, minä olin jossakin täällä idässä, ja eräs nainen tuli lavalle rukoiltavaksi. Pyhä Henki sanoi, "Sinä olet Rva Se-ja-se, ja tulet erästä määrätystä paikasta. Sinä kärsit siitä-ja-siitä."

"Kyllä, se on kaikki totta."

146. Sitten sanottiin, "Nyt sinulla on ystävä, joka elää Kaliforniassa, joka on hyvin

kallis ystäväsi. Ja tämä nainen on kuolemassa munuaissyöpään."

Hän sanoi, "Se on oikein, veli Branham."

147. Se on Pyhä Henki paljastamassa sydämen salaisuuksia, näettehän. Sen pitäisi saada Amerikkalaiset lankeamaan kasvoilleen ja sanomaan, "Jumala!" Katsokaa, sen pitäisi tehdä se.

148. Mutta, oi ei, he ovat koulutettuja pakanoita. Sen kaltaisia on vaikea käsitellä. Katsokaahan, hän on niin älykäs, hän tietää enemmän kuin Jumala; ja siinä on syy miksi hän risteyttää viljansa, risteyttää eläimensä ja kaiken. Katsokaa mihin hän on saattanut itsensä? Se tulee takaisin ja hän yksinkertaisesti tekee itsestään seka-rotuisen, tekemällä niin. Kaikessa mikä syntyy heidän mielessään, hengestä, hän yksinkertaisesti lähtee sen perään.

149. Nyt tämä nainen sanoi, "Kyllä, se on oikein." (.Tyhjä paikka nauhassa.)

Kunnes se oli tullut, uskoisin hänen sanoneen, noin seitsemäntoista tai kaksikymmentä tuumaa halkaisijaltaan. Ja se oli tullut niin suureksi ettei hän enää voinut seistä tämän kasvaimen kanssa. Kun hän yritti seistä, ei *hän* pysynyt tasapainossa.

150. Ja he toivat hänet tähän seurakuntaan ja panivat hänet istumaan juuri tuonne. Ja he toivat hänet illalla, kun meillä jo oli ollut parantamiskokous tuona aamuna. Ja veljet täällä olivat kertoneet tälle naiselle, että me emme tulisi rukoilemaan sairaiden puolesta tuona iltana, koska olin jo rukoillut sairaiden puolesta tuona aamuna. Eivätkä he tahtoneet panna liian suurta kuormaa päälleni yhdellä kertaa. Ja niinpä kun kokous oli ohitse, minä seisoin siellä keskustelemassa joidenkin ihmisten kanssa. Ja jotkut miehistä ottivat tämän naisen ja kantoivat hänet rakennuksen ympäri, ja laskivat hänet istumaan sinne portaille mennessään ulos. Ja siellä hän istui; nuo miehet olivat kantaneet hänet sinne.

151. Ja veli Taylor, yksi kalliista veljistämme täällä seurakunnassa, oli siellä kun se tapahtui, ja uskoisin että hän oli auttamassa tuota naista sinne. Oletko täällä, veli Taylor, missä sinä olet? Kyllä, täällä takana. Hän seiso siellä läsnä ja auttoi tätä naista sinne rakennuksen taakse.

152. Ja tuo kasvain, pullistuneena ulos tällä tavalla. Ja sitten tullessani ulos takuovesta, katsoin alas tuota naista, ja sanoin, "Nainen, Herra Jeesus joka paransi sinut tuosta syövästä munuaisissa, monia vuosia sitten, on myös parantava sinut tuosta kasvaimesta. NÄIN SANOO HERRA." En edes koskettanut häntä, tai tehnyt mitään; kävelin vain ulos ja nousin autoon ja ajoin pois.

Nyt tämä mies kysyi, "Tahtoisitko tulla ulos katsomaan häntä?"

Minä sanoin, "Kyllä. Varmasti. Käske häntä tulemaan sisälle."

Hän sanoi, "Ei, meillä ei ole aikaa, meidän täytyy jatkaa matkaamme."

153. Kävelin sinne ulos. Ja pieni nainen hyppäsi ulos autosta, ollen aivan yhtä litteä kuin minäkin olen. Hänellä oli suurta aikaa siellä ulkona kadulla,

Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen hänen veljensä, ja vei heidät korkealle vuorelle erikseen,

Ja kirkastettiin heidän edessään:...

379. Nyt te tiedätte mitä todellinenkreikankieli sanoo Hänen tehneen, "kirkastamisessa" heidän edessään, "Hän muutti muotonsa."

380. Oh, mutta kuinka paljon aikaa meillä on? (Veli Neville sanoo, "Koko päivä." Seurakunta sanoo, "Aamen.") Kestäkää vielä vähän aikaa, minun täytyy saada tämä sanotuksi Jokin juuri osui minuun niin voimakkaasti, että minun on sanottava se. Suokaa anteeksi. Päivällinen ei pala pohjaan. Antaa sen olla. Hyvä on.

381. Hän on yhä sama. Hän ei ole milloinkaan muuttunut. Hän on yhä sana. Hebrealaisten 13:8 sanotaan, "Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti." Katsokaa nyt. Jos me uskomme että Hän on ylösnoussut, niin silloin jos Hän ei ole kuollut, Hän ei ole missään haudassa. Hän on elossa. Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti. Te uskotte sen, ettekö uskokin? (Seurakunta sanoo, "Aamen.")

382. Hyvä on, mitä Hän teki tässä kun Hän oli kirkastettu? Kreikkalainen teksti sa noo, "Hän muutti muotonsa." Oh, katsokaa ylösnousemuksen järjestystä. Se oli se joka osui minuun juuri silloin. Mikä tuli näkyviin ensin?

383. Aikaisemmin, tässä 16. luvussa Hän sanoi heille, että "Siellä seiso joiakin jotka eivät kuolisi ennenkuin he näkisivät Jumalan Valtakunnan tulevan Voimassa." Toisin sanoen, mitä tapahtuisi? He tulisivat näkemään ennakkokatselmuksen Jumalan Valtakunnasta, he tulisivat tietämään missä järjestyksessä ylösnousemus ja Jumalan Tulemus olisi. Näettekö, se on 16. luvussa.

384. Nyt tässä Hän menee ylös vuorelle, ja mitä tapahtui? Hänen muotonsa muutettiin. Toisin sanoen, Hänet paljastettiin toisella tavalla. Seuraatko mukaan? (Seurakunta sanoo, "Aamen.")

385. Mitä me totesimme tässä yhtenä iltana Ilmestyskirjan nimen merkitsevän? Kun kuvanveistäjä on saanut työnsä valmiiksi, seuraa patsaan paljastus, sen edestä poistetaan verho, ja "Siinä se on!"

386. Mitä Hän oli tekemässä tässä? Paljastamassa Itseänsä toisessa muodossa. Missä muodossa? Kirkastetussa muodossa, kirkastetussa tilassa, millä tavalla Hän on tuleva Tulemuksessansa; kirkastettu Kristus, ollen muutettu. Hänen vaatteensa loistivat kuin aurinko. Oi, Hän seiso pilvessä; ja Hän tulee kirkkauden pilvissä. Pilvellä verhottuna; ei jokin valkoinen ukonpilvi jossakin, vaan se pilvi jossa Hän tulee on kirkkauden pilvi ja kaikki

satoja, mutta ei sillä väliä.” No niin, se olisi epävarmaa. Se on mitä ihmiset ovat tehneet.

371. Mutta tässä on se mitä Hän sanoi ennen lähtöänsä, ollakseen varma että meitä ei tultaisi pettämään. Hän sanoi, “Vähän aikaa eikä maailma Minua enää näe. Nuo uskomattomat ihmiset jotka ovat täynnä epäuskoa, he eivät tule enää näkemään Minua. Kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä, Minä, Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä, maailman loppuun asti.”

372. Johannes 14:12, Hän sanoi, “Tekoja joita Minä teen, olette te myös tekevä, ja suurempiakin tekoja kuin nämä olette te tekevä, enemmän niitä.” Tuo sana siellä, katsokaa sitä Kreikkalaisesta, siellä sanotaan ehdottomasti, “Enemminkin te olette tekevä.” Minkävuoksi? Hänessä Jumala oli vain yhdessä Mieheessä; nyt Jumala on koko Seurakunnassansa. Katsokaahan, Jumala oli silloin yhdessä Mieheessä; nyt kaikissa jotka uskovat Häneen. “Enemminkin kuin tämä olette te tekevä, sillä Minä menen Isääni; Minä palaan takaisin Valoon joka olin, joka johti Israelin lapsia erämaassa. Minä tulen palaamaan takaisin siihen; ja sitten vähän aikaa, ja Minä olen tuleva uudestaan.” Näettekö, Johannes 14:12, “Tekoja joita Minä teen olette te myös tekevä,” jo sitten Hän sanoi, “enemminkin kuin tämä.”

373. Markuksen 16:sta, poismennessään Hän sanoi, “Menkää kaikkeen maailmaan, ja saarnatkaa Evankeliumi jokaiselle luodulle. Joka uskoo ja on kastettu, on pelastuva; jos ei usko on oleva tuomittu. Ja nämä merkit seuraavat!” Ehkäkö? Ei. “Seuraavat!” Ne ovat varmat!

374. “Hyvä on, tiedättehän, me uskomme Sen, mutta koska me elämme toisessa päivässä,” sanoo kirkkokunta. Se on epävarma ääni.

375. Mutta Jeesus sanoi, “Ne tulevat, ne tulevat varma3ti seuraaman niitä jotka uskovat.” Mitä he tulevat tekemään? “He tulevat ajamaan ulos perkeleet; laskemaan kätensä sairasten päälle ja he tulevat terveiksi.” Oi, veli!

376. Ei, “Ehkä he tulevat tekemään sen. He saattavat muuttaa sen ja tehdä siitä kirkkokunnan.” Ei, ei. Oi, ei.

377. “Nämä merkit tulevat varmasti seuraamaan heitä.” Hän on yhä sama Jumala. Hän ei ole kuollut. Kuinka voi Kristillinen koodi sanoa että Hiin on noussut kuolleista, ja sitten kieltää että Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti?

378. Nyt Matteus 17:2, jos haluatte merkitä sen muistiin. Se koskee Jeesuksen muuttumista ja siellä käytetään sanaa “kirkastettiin,” mutt8 jos te otatte Kreikankielen lexiconin, niin siellä sanotaan että “Hänet muutettiin.” Matteus 17.

juosten tietä ylös ja alas; puhuen kielillä ja huutaen koko äänensä voimalla, siellä tuon Presbyteerisen pappilan edessä.

154. Nyt jotkut naapureista ovat voineet katsoa ulos ja ajatella, “Tuon täytyy olla joku jostakin mielisairaasta, joka on tullut, että veli Branham rukoilisi hänen puolestaan.” Mutta tuo nainen ei ollut mistään mielisairaasta. Vain hänen sielunsa oli takaisin kirkkaudesta, näettehän, ja hänellä oli ihmeellistä aikaa.

155. Hän sanoi, “Katsohan tänne, veli Branham.” Hän avasi päällystakkinsa, ja hän oli niin litteä kuin vain voi olla. Hän sanoi, “Nyt, sen jälkeen kun olit sanonut minulle sen, olin ensimmäiset kaksi tai kolme kuukautta hyvin huonossa kunnossa. Ja lääkäri sanoi ettei hän enää tulisi yrittämään mitään enempää, ellen minä antaisi hänen yrittää ottaa tuota kasvainta ulos sieltä.” Hän sanoi, “Se olisi painanut enemmän kuin...”

156. Kuinka paljon hän sanoikaan, veli Taylor, oliko se noin kolmekymmentä paunaa? (Veli Taylor sanoo, “Kyllä.”) Noin kolmekymmentä paunaa, he arvioivat että tuo kasvain olisi voinut painaa.

157. Ja hän sanoi, “Yht’ äkkiä, se alkoi, ‘Shuu, 3huu, shuu, sh.’” Oh. Hän pitää Sanansa! Kyllä.

158. Jos te nyt haluatte kirjoittaa tuolle naiselle, niin meillä on hänen osoitteensa. Hän jätti sen veli Leolle, ja pyysi häntä tervehtimään äitiään puolestaan.

159. Ja sattui olemaan niin, että tämän naisen veli oli mennyt naimisiin erään ystäväni kanssa täällä Uticassa. Tuo tyttö oli siellä. Hänen nimensä on Clyde Raines, tämän hänen miehensä. Meillä oli tapana kutsua häntä Chisel’iksi. Pelasin hänen kanssaan kun hän oli poika. Hän elää täällä Utica Pike’ssa, ja on siellä nyt jonkinlainen valtion virkailija.

160. Ja hänen sisarensa istui siellä autossa. Ja Uskoisin että he käyvät Campbelliittien seurakunnassa. Ihmettelen vain minkälaisen vaikutuksen se teki tuohon tyttöön? Hän sanoi, “Billy, se on ihmeellistä!” Minä joskus tunsin tuon tytön. Olen ollut ulkona hänen kanssaan, pari kertaa, ollessamme nuoria, kun me asuimme täällä tien varressa. Ja oikein mukava tyttö, niin hieno kuin vain voi olla. Hän on nyt suunnilleen minun ikäiseni. Mutta mitä hän on ajatellut istuessaan siellä kuuntelemassa tuota todistusta. Ja tämä oli hänen miehensä sisar joka oli parantunut.

161. Oh, sanon sinulle, veli, siinä ei ole mitään epävarmaa. Se on totuus. Se on Jumalan Sana. Hän toteuttaa Sen.

162. Kaikki mikä on epävarmaa on epäluotettavaa. Ja niinpä nyt, kun he eivät ole varmoja onko Jeesus sama eilen, tänään ja iäisesti, niin jättäkää tuo asia rauhaan.

163. Te voitte olla varma. Te voitte tietää sen ollaksenne varma, vaikkei Hän koskaan tekisi mitään muuta ihmettä teissä, kuin vain tuon suuren ihmeen, antaen anteeksi teidän syntinne. Se on suurin ihme mitä Jumala koskaan on tehnyt, se oli antaa anteeksi inhimilliselle olenolle sen synnit.

164. Pankaa merkille joku mies joka on käännyt pois näistä asioista, katsokaa kuinka se on muuttanut hänen sisimmän olemuksensa pois noista asioista. Siinä missä hän kerran ryyppäsi ja pelasi uhkapeliä ja teki pahoja asioita ja muuta sellaista, yht'äkkiä, hänet on käännetty suoraan ympäri rakkauteen, ja hän menee kotiin vaimonsa luo ja sanoo, "Kultaseni, olen pahoillani että olen kohdellut sinua sillä tavalla." Nostaa ylös lapsensa ja pitää heitä käsivarsillaan, "Isä kulutti kaikki rahansa viskyyn ja teki sitä ja tätä. Ja äiti on ollut ulkona koko pitkän yön ja jättänyt teidät lapset. En enää koskaan tule tekemään sitä uudestaan. Jumala on antanut minulle anteeksi." Ja minkälainen todistus se onkaan. Se on yksi suurimmista asioista mitä on. Kaikki Nimettömät Alkoholistit, ja muu sellainen, ei voi koskaan aikaansaada sellaista muutosta kuin se voi. Se ei voi koskaan tehdä sitä henkilölle.

165. Katsokaa pientä Rosella Griffith'ia täällä, siellä hän istuu, kun kaikki Nimettömät Alkoholistit Chicagossa, ja neljän suuren sairaalan lääkärit olivat jo luopuneet hänestä. Ja yhdessä hetkessä tuo kurja raukka oli muuttunut, seistessään siellä puhujanlavalla. Takki leikattuna sillä tavalla, tuo minkkitakki, jonka hänen äitinsä oli ostanut hänelle. Hän oli älykäs tyttö. Ja hän kuljetti viskypulloaan tuon takin sisällä; ja hän pelkäsi kaatuvansa jossakin kadulla, ja jäätyvänsä kuoliaaksi, ennenkuin joku löytäisi hänet. Se tapahtui hänen seistessään siellä, kun kaikki Nimettömät Alkoholistit ja kaikki olivat jo luopuneet hänestä. Hän kirjoittaa siitä nyt kirjaa.

166. Siellä hänen tullessaan lavalle, Pyhä Henki sanoi hänelle, "Sinun nimesi on Rosella Griffith." Siinä ei ollut mitään epävarmaa, näettehän. "Sinä olet alkoholisti. Sinä olet ollut Nimettömissä Alkoholisteissa ja kaikessa. Mutta, NÄIN SANOO HERRA, nyt se on ohitse."

167. Ja sanottiin, "Tuo nainen joka istuu siellä ylhäällä parvekkeella, hän on Fred Astairen tanssi partneri." Hän hyppäsi ylö3. Sanottiin, "Se on totta. Hän on myös alkoholisti ja huumausaineiden käyttäjä. Laki etsii häntä nyt."

Ja hänen isänsä nousi seisomaan, sanoen, "Minä panen pahakseni tuon."

Tyttö sanoi, "Hetkinen vain, i3ä. Tuo mies on oikeassa."

363. Tarkatkaa nyt Marttaa. Hän tulee ja sanoo, "Herra, jos Sinä olisit ollut täällä, ei veljeni olisi tarvinnut kuolle. Mutta nytkin, mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala tulee antamaan Sinulle."

Hän sanoi, "Sinun veljesi on nouseva ylös jälleen."

364. Hän sanoi, "Totta, Herra» hän tulee nousemaan viimeisissä päivissä." Miksi? Hän oli kuullut Sanan. Hän tunsu että se oli varma Ääni. "Varmasti. Herra, hän tulee nousemaan viimeisissä päivissä. Hän oli hyvä poika. Hän on tuleva esiin yleisessä ylösnousemuksessa, viimeisissä päivissä."

365. Jeesus sanoi, "Minä olen!" Siinä ei ollut mitään epävarmaa. "Minä olen, sekä ylösnousemus että Elämä." Whew! "Minä olen ylösnousemus ja Elämä. Hän joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä. Kuka tahansa elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole." Siinä ei ole mitään epävarmaa. "Uskotko sinä sen?"

366. Hän sanoi, "Kyllä, Herra. Minä uskon että Sinä olet tarkalleen se joka sanot olevasi. Sinä olet Jumalan Poika joka oli tuleva maailmaan, pelastamaan meidät. Ja minä uskon että mitä tahansa Sinä teet tai sanot, on aivan täydellistä. Siinä ei ole ollenkaan mitään epävarmaa."

"Minne te olette panneet hänet? Minä menen ja herätän hänet."

367. Ei että "Minä tulen menemään, nähdäkseni josko voin tehdä sen. Minä menen ja yritän, Minä menen ja katson mitä voin tehdä sen kanssa." Ei, ei mitään epävarmaa. "Minä menen ja herätän hänet!"

368. Miksi? Isä oli käskenyt Häntä, ja Hänellä oli Jumalan lupaus, joka oli totta. Hänellä oli Jumalan lupaus. Koska Hän sanoi Joh.5:19, että, "Poika ei voi tehdä mitään Itsestensä, vaan mitä Hän näkee Isän tekevän." Hänellä oli jo ollut näky siitä mitä Jumala tulisi tekemään, joten Hänellä oli siitä positiivinen varmuus.

369. "Minä en mene yrittämään. Minä tulen tekemään sen!" Aamen, aamen, aa men. Oi, toivoisinpa voivani ottaa sen ja kiertää sen sisälle jokaiseen henkilöön kuin korkkiruuvim. Katsokaahan, ei "Minä tulen yrittämään. Minä menen ja katson jos voin." Vaan, "Minä menen ja herätän hänet. Minä en mene yrittämään,

Minä menen ja teen sen! Minä menen ja herätän hänet;" ja Hän teki sen. Oi, siinä ei ollut mitään epävarmaa. Ei, ei. "Minä en tule yrittämään. Minulla on lu paus!"

370. Ja sitten kun Hän lähti, niin Hän ei sanonut meille mitään sellaista kuin, "Minäpä sanon teille mitä teette. Menkää te kaikki kaikkialle maailmaan ja organisoikaa suuria organisaatioita. Ja oh, teillä tulee olemaan niitä useita

353. Muistatko veli Wright, kuinka sinun Kristuksen Kirkon saarnaajasi ja muut siellä sanoivat sinulle niin? Kyllä vaan!

354. “Missä he ovat? Missä? Entä miten on nyt? Mitä te tähän kaikkeen sanotte?”

355. Niinpä näytti kuin hänellä olisi ollut oikeus nuhdella Häntä, ja Zanoa Hänelle jotakin sellaista kuin, “Miksi Sinä et tullut kun minä kutsuin?” Mutta katsokaahan, se ei ole tapa lähestyä Jumalaa.

356. Älkää kyselkö. Tietäkää että ääni on varma. Astukaa esiin ja sanokaa, “Kyllä, Herra!”

357. “Herra, jos he laskevat kätensä minun päälleni, niin kuinka minä tiedän että tulen terveeksi?” Se ei ole teidän asianne, ymmärrättehän.

358. Ainoa asia teidän tehdä on tuntea tuo varma Ääni, että Jumala sanoi niin, ja jättää se silleen ja mennä eteenpäin. Jumala sanoi niin, näettehän. Kyllä vaan, se on Jumalan Sana.

359. Nyt sitten, ensimmäinen asia mitä tämä pieni Martta sanoi tultuaan sinne, hän sanoi, “Herra!” Oi, siitä minä pidän. Katsokaahan, hän kutsui Häntä siksi mikä Hän oli. Hän oli hänen Herransa. “Jos Sinä olisit ollut täällä, ei veljeni olisi kuollut.” Näettekö? Hän sanoi, “Jopa nytkin, mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala tulee antamaan Sinulle.” Siinä ei ollut mitään epävarmaa. Ei. Näettekö?

360. Se on kun kaksi positiivista kohtaa toisensa. Ymmärrättekö? Se on kun kaksi kaikkivaltias kohtaa toisensa. Se mitä Martalla oli, oli täydellinen kaikkivaltias usko Kristukseen; ja Kristus oli kaikkivaltias, näettehän. Hänellä oli täydellinen usko Kristukseen, että Hän oli Herra; ja hän tiesi että mitä tahansa Hän pyytäisi Jumalalta, Jumala antaisi sen Hänelle. Toisin sanoen, hän sanoi, “Puhu Sinä vain Sana, se on kaikki mitä Sinun täytyy tehdä. Mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala tulee antamaan sen Sinulle.” Se on kaikkivoipaa uskoa. Koska, “Jos Hän vain sanoo niin!” Näettekö? Hyvä on, Hän oli kaikki-voimallinen. Se on kun nuo kaksi kaikkivaltias voimaa kohtaavat toisensa. Silloin syntyy kosketus.

361. Kun tässä johdossa on sataviisikymmentä voltia ja tässä johdossa on sataviisikymmentä voltia; kun ne tulevat yhteen, teillä on sataviisikymmentä voltia kumpaankin suuntaan. Näettekö?

362. Ja kun teillä on ylin Voima. Kun Jeesus sanoi, “Laskekaa kätenne sairasten päälle ja he tulevat terveiksi,” ja teillä on korkein usko siihen että se on Totuus; te tarvitsette korkeimman Jumalan, joka antoi korkeimman lupauksen, ja korkeimmat tulokset ovat tuleva. Aamen. Siinä se on. Näettekö?

168. Siinä ei ollut mitään epävarmaa! “NAIN SANOO HERRA, sinä olet parantunut. Anna itsesi lain käsiin.” Nyt hän on kentällä miehensä kanssa, saarnaamassa Evankeliumia. Oi!

169. Mitä se on? Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäisesti. Päivissä jolloin kirkkokunnat antavat epävarman äänen; miksi me kuuntelisimme jotakin kirkkokuntaa, kun Kristus pysyy samana? Siinä ei ole mitään epävarmaa, Se on aina varma. Nyt Raamattu, me tiedämme että Raamattu sanoo tässä, jos...

170. Kaikki mikä on kuollutta antaa äänen. Kuolleet asiat, kuolleet seurakunnat, tai mikä tahansa voi antaa ääniä; mutta ennenkuin tuo ääni on eroittuva, ellei ole mitään tapaa meidän olla varmat...

171. Minulla on joitakin kirjoitettuna täällä koskien sotilaita. Koulutuksensa aikana, sotilaat koulutetaan noihin torven ääniin, kuinka ne soittavat perääntymiskäskyn tai mitä muuta tahansa. He ovat koulutetut tuolla äänellä. Ja jos he eivät tunne tuota ääntä, kuinka he voisivat valmistautua? Se on totta. Mutta heidät on koulutettu tuohon ääneen. He tietävät kuullessaan tuon äänen, että se merkitsee jotakin määrättyä asiaa.

172. Kun Tiitus piiritti Jerusalemin muureja sotajoukoillaan, noiden harjoitettujen sotilaiden kanssa; historioitsijat kirjoittavat siitä.

173. Jeesus istuessaan vuorella tuona päivänä sanoi opetuslapsilleen, “Kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen piirittämänä; älköön hän joka on pellolla palatko taloonsa noutamaan vaippaansa; ja joka on talossa katolla, älköön tulko alas noutamaan mitään, vaan paetkoon vuorille, sillä silloin tulee olemaan vaikea aika.”

174. Katsokaa nyt mitä kaikki nuo suuret kirkkokunnalliset seurakunnat sanoivat nähdessään Tiituksen olevan tulossa marssien, “Nyt me menemme Herran Huoneeseen, uhraamaan rukouksen.” Mutta he olivat liian myöhässä.

175. Se oli epävarma ääni papille. Se oli epävarma ääni seurakunnalle. Mutta noille jotka olivat harjaantuneet Jeesuksen Ääneen; heille se oli käsky paeta vuorille niin lujaa kuin voivat; ja he olivat ainoat jotka selviytyivät siitä elossa. Tuo varma ääni... “Paetkaa kaupungista.” Nyt jos Jeesus ei olisi kertonut sitä heille, antanut heille tuota harjoitusta, harjoittanut heitä tuohon ääneen, kuinka he olisivat tienneet paeta?

176. Joosephus, tuo suuri historioitsija sanoi, “Ainoat eloonjääneet olivat nuo Kristuksen opetus lapset, jotka olivat ihmissyöjiä.” Yksi historioitsijoista, sanoi että he olivat ihmissyöjiä, sanoen, “He ottivat erään miehen nimeltä Jeesus Nasarettilainen, jonka Pilatus ristiinnaulitsi, he varastivat hänen ruumiinsa haudasta, ja leikkelivät sen palasiksi ja söivät sen”

177. Mutta mitä he tekivät, he ottivat ehtoollista, “Herran ruumiin,” tiedättehän, niin kuin me teemme täällä.

178. Ja hän sanoi, “He olivat ainoat jotka selvisivät siitä hengissä, koska he lähtivät ulos kaupungista.” He tunsivat tuon Äänen.

179. Oi veli, voikoon Pyhä Henki päästä sydämiimme tänä aamuna, antamaan meille tuon Pyhän Hengen ja Hänen Voimansa sydämensykkeen äänen. Ainoastaan se tuleeolemaan kykenevä selviytymään elossa: kun Jumalan pasuunan ääni kuuluu, ja meidän sydämemme ovat valmistetut tätä hetkeä varten, tietämään mitä tehdä.

180. “Me jotka olemme elossa ja jäljellä, emme ole estävä niitä jotka nukkuvat, sillä pasuuna on soiva.” Kaikki nuo nukkuvat sotilaat, kautta ajanjaksojen, he nukkuvat, mutta kun pasuuna soi... Vaikka he nukkuvat kuolon unta, ei se ole estävä heitä, sillä pasuuna on soiva ja herättävä heidät. He ovat valmistautuneet siihen!

181. ‘Ne jotka ovat valmistumattomia, eivät tunne tuota Ääntä. Kun tuo Herran Tulemuksen

Ääni jylisee; se on ravisteleva Taivaan ja helvetin kun se törähtää. Mutta ne jotka ovat helvetissä, ne jotka ovat kadotettuja, he eivät tunne tuota Ääntä. He eivät tiedä mitä tehdä.

182. Mutta nuo jotka nukkuvat Kristuksessa, he tuntevat tuon varman Äänen!

Oi, Herran pasuuna on soiva eikä aikaa enää oo, Aukee aamu Iankaikkinen ja kaunis;

Kun maasta pelastetut kokoontuvat kotiin taivaan taa, Kun on nimenhuuto, tahdon olla siel’

183. Pankaa nimenne Karitsan Elämän Kirjaan, tänään, Herran Jeesuksen Verellä, eikä se tule olemaan mikään epävarma ääni.

184. Nyt me voimme kuulla tulevien vaikeuksien äänen, atomipommit riippuvat kaikkialla, on ahdistus kansojen kesken ja hämmennyksen aika. Miksi me surisimme työpaikkaa? Miksi olisimme huolissamme kodista? Miksi olisimme huolissamme mistään?

185. Jeesus ei koskaan käsenyt meitä olemaan huolissamme, vaan Hän sanoi, “Kun te näette näiden asioiden alkavan tapahtua, nostakaa päännne ja iloitkaa, koska teidän lunastuksenne on lähellä.” Se on Evankeliumin äänen varmuus.

186. Kun me näemme Pyhän Hengen tulevan seurakuntaan ja alkavan erottamaan sydänten ajatuksia ja tekemään näitä suuria merkkejä, ja me

345. Jumala tulee pitämään Sanansa. Ei ole mitään epävarmuutta siitä. Kun te kuulette Jumalan pasuunan, Evankeliumin pasuunan korvissanne, se on varma. Aamen. Pysykää, tarkkaan Sen kaiken kanssa. Oi, se on varma!

346. Miksi nyt kaikki nämä ihmiset.— Ja me olemme ohittamassa aikaamme; mutta vielä yksi kommentti, tai kaksi Kirjoitusta jotka olen kirjoittanut tänne. Miksi nyt kaikki nämä ihmiset tekivät tämän? Koska he olivat kuulleet Jumalan Äänen. Menkäämme nyt nopeasti, päättääksemme tämän, noin kolmessa neljässä minuutissa.

347. Jeesus, kun Hän oli maan päällä, Hän sanoi, “Minulla on valta antaa Elämäni; Minulla on valta ottaa se jälleen.” Siinä ei ollut mitään epävarmaa. “Minulla on!” Ei että “Minulla tulee olemaan”; vaan “Minulla on nyt!” “Minulla on valta antaa Elämäni; Minulla on valta ottaa se jälleen.” Hyvä on.

348. Martta, senjälkeen-kun hän oli menettänyt veljensä Lasaruksen, oli kuullut Hänen sanovan, “Minä menen ja herätän hänet.” Hän kysyi, “Minne te olette haudanneet hänet?”

349. Martta oli lähettänyt noutamaan Häntä, sanoen, “Jeesus, tule parantamaan veljeni. Hän on sairas.” Eikä Jeesus kiinnittänyt mitään huomiota siihen. Hän lähetti kutsun uudestaan, hän ja Maria. Eikä Hän kiinnittänyt mitään huomiota siihenkään.

350. Sitten jonkin ajan kuluttua Lasarus kuoli ja he panivat hänet hautaan. Hän jo haisi, maattuaan siellä neljä päivää; hänen nenänsä oli painunut sisään ja hänessä oli matoja, ja siellä hän makasi käärittynä näihin liinavaatteisiin. Sitten he laskivat kiven haudan päälle. Ja haudatessaan kuolleensa itämailla, heillä on vain reikä, jonka päälle he asettavat kiven. Ja sellainen oli tuo hauta.

351. Niinpä jonkun ajan kuluttua heille tultiin sanomaan, “Jeesus on tullut.” Ja niin Martta pani liinan päähänsä, ja lähti menemään katua alas, tämä nuori, kaunis tyttö. Hän juoksi sinne ja sanoi, “Herra!” Katsokaa tuota lähestymistapaa. Hän oli kuullut Äänen yhtenä päivänä, ja se oli varma Ääni. Hän tiesi että Hänessä oli jotakin.

352. Mitä jos hän nyt olisi mennyt sanoen, “Me tulimme ulos kirkkokunnastamme, koska Sinä saarnasit sitä vastaan. Ja me teimme kaiken tämän Sinun tähtesi. Ja me olemme uskoneet Sinua. Ja nyt me olemme kaupungin puheenaiheena. Jokainen sanoo, ‘Missä nyt on teidän pyhäkieriskelijä pastorinne? Näettekö, kun Häntä tarvittaisiin, niin missä

Hän on? Hän on juossut pakoon, näettehän. Missä Hän on? Missä ovat nuo Jumalalliset parantajat?’”

334. Jumala sanoi, "Hetkinen vain, Abraham. Hetkinen vain. Minä tiedän sinun uskovan Minua. Ja Minä tiedän että sinä rakastat Minua. Pysäytä kätesi."

335. Suunnilleen sillä hetkellä hän kuuli jotakin takaansa. Hän katsoi, ja siellä oli oinas, sarvistaan kiinni pensaassa. Mistä tuo oinas tuli? Mistä se tuli? Hän oli satoja maileja sivilisaatiosta, siellä erämaassa jossa on leijonia, susia, sakaaleja, ja kaikkia noita eläimiä jotka tappavat lampaita. Ja sitten vielä, se oli siellä ylhäällä vuorella, jossa ei ole mitään vettä eikä ruohoa josta lampaat elävät. Ja minuuttia aikaisemmin sitä ei ollut siellä. Mutta hetkeä myöhemmin, katsoessaan taakseen, se oli siellä. Jumala on kykenevä, Hän on Jehovan-jireh!

336. Abraham nosti katseensa ja sanoi, "Sinä olet Jehovah-jireh!" Mitä "Jehovah-jireh" merkitsee? "Sinä voit järjestää, huolehtia kaiken mitä sanot. Jos Sinä sanot että se on niin, se riittää! Sinä olet kykenevä voimistamaan sen."

337. Ja mitä hän teki? Hänen on täytynyt kuulla tuo sana Ääni jonka Nooa kuuli. "Mistä Hän saisi vettä siellä ylhäällä taivaalla?"

338. "Minä en tiedä. Mutta Hän on Jehovah-jireh, Hän voi järjestää tuon veden sinne."

339. (Tyhjä paikka nauhassa)...Hän sanoi, "Mitä sinä teet tuolla Raamatulla? Ethän sinä Osaa lukea."

340. Hän sanoi, "Minä uskon sen. Minä uskon sen kannesta kanteen; ja minä uskon myös

kannen, koska siihen on kirjoitettu 'Pyhä Raamattu'."

Hän sanoi, "Arvaan että sinä uskot kaakki nuo kertomukset Siellä?"

341. Hän sanoi, "Kyllä, herra. Minä uskon kaiken mitä Jumala on sanonut. Ja kaiken mitä

Jumala sanoo minulle, minä uskon."

342. Hän sanoi, "Kuulehan nyt, Sambo, sitä sinä et voi tehdä. Mitä jos Jumala nyt käs

kisi sinun hypätä tuon kiviseinän lävitse tuolla, tekisitkö sinä 3itä?"

Hän sanoi, "Kyllä, herra, minä hyppäisin suoraan tuon kiviseinän lävitse."

343. Hän sanoi, "Kuinka sinä pääsisit tuon kiviseinän lävitse, kun siinä ei ole reikää?"

344. Hän sanoi, "Jos Jumala kääsee minua 'hypätä,' tulee Hänellä olemaan siellä reikä kun pääsen sinne." Ja niin se suunnilleen on. Se on oikein.

näemme Hengen palaavan takaisin ehtoo ajassa kun Valot loistavat, ja me näemme Hänen tulevan ja tekävän saman asian jonka Hän teki siellä Sodomassa, ennen sen polttamista; kun tuo Enkeli selkensä teltaanpäin käännettynä sanoi, "Miksi Saara nauroi?" siellä Hänen selkensä takana. Jeesus sanoi, "Niinkuin se oli Sodoman päivissä, niin se on oleva ihmisen Pojan tulemuksessa." Mitä se on? Se kaiuttaa Herran Jeesuksen Tulemusta.

187. "Katso, Minä tulen lähettämään teille profeetta Elian, ennenkuin tuo suuri ja kau

histuttava päivä hävittää maailman. Ja hän on ennallistuttava lasten sydämet takaisin alkuperäiseen Uskoon, takaisin Evankeliumiin, takaisin Jumalan Voimaan, takaisin todel liseen Pyhään Henkeen, takaisin jälleen Kristukseen, ennenkuin tuo suuri päivä tulee."

188. Me kuulemme pasuunan soivan. Mitä se on? "Herätkää te Herran pyhät, miksi torkkua kun loppu lähestyy, valmistautukaamme tuota lopullista kutsua varten." Jos se antaa epävarman äänen, niin kuka voi valmistautua taisteleen, jos se on epävarma? Mutta Se ei ole epävarma.

189. Ihmiset sanovat, "Mikä on tämä asia josta he puhuvat, että Pyhä Henki lukee ihmisten ajatukset? Ja mitä ovat nämä asiat joita Hän on tekemässä?" Se varmistaa Evankeliumin äänen. Kristus sanoi että se tulisi olemaan sillä tavalla.

190. "Mutta, miksi eivät kaikki nämä suuret kirkot voisi olla sitä?" Kristus sanoi että se tulisi olemaan sillä tavalla. Se ei ole epävarmaa. Se on varma asia. Meillä on juuri ollut kahdeksan päivän kokoukset siitä, tietääksemme Raamatun selvästi sanovan että tämä asia tulisi olemaan sillä tavalla. Suuret kirkkokunnat tulisivat nousemaan, ja ne kaikki tulisivat liittymään yhteen ja muodostaisivat kirkkojen liiton; meillä on se. Muodostaen eläimelle(pedolle), Katoliselle hierarkialle kuvan; siellä meillä on se, yhteenliittymä, jokainen kirkkokunta on siinä. Se ei ole epävarma ääni. Se antaa todella totuudenmukaisen äänen. Se on varma ääni.

191. "Me uskomme suuresti Y.K.hon, Yhdistyneisiin Kansakuntiin." Mutta se on aivan sama kuin Kansain Liito oli, aivan sama asia. Meillä oli Kansain Liitto Ensimmäisen Maailmansodan jälkeen. Heidän olisi tullut valvoa koko maailman rauhaa, mutta se ei onnistunut. Se mitä Y.K:ssa nyt todella keskustellaan, on niin epävarmaa, etteivät he tiedä mitä tehdä. Kun Krushchev otti siellä pois kenkensä ja löi sillä pöytää, niin mitä hyötyä siitä on? Ja kaikki muu. Y.K:ssa on epävarmuus. Y.K. on kyllä hyvä, niin pitkälle kuin siitä on kysymys, mutta se on liian myöhään. Se on liian myöhään saamaan mitään aikaan.

192. On vain yksi varma ääni, ja se on Evankeliumi. Valmistautukaa taisteluun! Mihin taisteluun? Herran Tulemukseen! Valmistakaa itsenne taisteluun pahaa vastaan nyt, kun paha on kietomassa ihmisiä joka puolelta, kun kaikki menee vikaan, kun kotielämä menee vikaan ja Y.K. on kaatumassa; kansakunnat murtuvat, atomipommit ovat kaikkialla, ja kodit jakaantuvat, ja äitiys on laskemassa, ja on kaikenlainen moraalittomuus ihmisten keskuudessa, ei luoteta toisiinsa, ja kaikki kirkkokunnat hälisevät ja tappelevat. Mitä teidän tulee tehdä? Olla varmat, ja valmistaa itsenne taisteluuni

193. Kun televisio on mädäntymässä, ja radio ja sanomalehdet, kaikki mainonta, jatkuvasti vain mainostetaan savukkeita, tupakointia, viskyä, ryyppäämistä, moraalittomasti pukeutuneita naisia, likaisia vitsejä, ja vitsailijoita televisio ohjelmissa, ja Amerikka lankeaa siihen aivan niinkuin Kuningas Nebucadnesaarin huone, joka piti iloa tuona yönä. Heillä oli suuret viini ja tanssikutsut, ja televisionsa, jos sitä olisi ollut tuona päivänä, vitsailijansa siellä, ja silloin siellä tuli kirjoitus seinälle.

194. Ja tänään, kun me ajattelimme olevamme niin turvatut, ja että meillä oli maailman parhaat tiedemiehet, ja että meillä oli kaikki parasta maailmassa, ja nyt olemme tulleet näkemään että olemme jäljessä ohjuskilvassa. A-haa! Mitä sitten on tapahtunut Yhdysvalloille? Ei ole ainoastaan kirjoitusta seinällä, vaan ohjukset kirjoittavat taivaalle, että me olemme kaukana, vuosia jäljessä. Missä on vika? Kirjoitus on seinällä.

195. Ja tuona päivänä tuo kirjoitus seinällä, oli kirjoitettu tuntemattomalla kielellä. Siellä ei ollut kuin yksi mies, koko kuningaskunnassa, joka voi tulkita sen. Mutta hänellä oli tulkittamisen lahja. Ja hän tulkitsi sen, sanoen, "Sinut on punnittu vaa'assa, ja havaittu puutteelliseksi. Jumala lähetti sinne teidän keskuuteenne kansan, jota te kutsutte 'pyhiksi-kieriskelijöiksi.' Te olette häväisseet heitä, ja tappaneet heitä,

ja tukahuttaneet heidät pois; ja ottaneet omat jumalanne ja epäjumalankuvanne ja palvoneet niillä ja eläneet herkutellen. Ja nyt te olette menneet ja ottaneet heidän Jumalansa temppelin astiat, ja veistelleet vitsejä heistä, ja tehneet pilaa, kutsuen heitä "pyhäksi kieriskelijaksi, ja kaljupäiseksi saarnaajaksi," ja kaikkea sellaista. Ja Jumala on saanut tarpeekseen siitä! Ja teidän tuomionne hetki on käsillä." Ja juuri silloin, tuo kansa joka tulisi valloittamman heidät, oli odottamassa siellä porteille. Vain vähän sen jälkeen heidät teurastettiin, heidän naisensa tapettiin. Heidän vartijansa, heidän armeijansa ja kaikki valloitettiin. "Punnittuina vaa'assa, ja puutteelliseksi havaittuina."

196. Ja me olemme olleet radio- ja televisio-hulluja, ja on vitsailua ja likaa ja saas taa, ja rikollisuutta ja halpamaisuutta ja kaikkea, kunnes Jumala on

329. Mitä hänelle sitten tapahtui, kun tuo pieni lapsi oli syntynyt kaikkien näiden vuosien jälkeen? Jumala sanoi yhtenä päivänä, "Vie hänet ylös vuorelle ja leikkaa poikki hänen kurkkunsa."

330. Sitten Genesis 22, hän vei tämän pienen Iisakin, joka oli noin neljäntoista vuoden ikäinen, sinne ylös vuorelle, ja siirsi syrjään hänen pienet kiharansa sillä tavalla. Ja otti veitsensä tuohon vanhan isän vapisevaan käteen; epäilemättä nieleskellen kyyneleitään, tiedättehän. "Minun ainoa poikani! Odotin häntä kaikki nämä vuodet. Ja tässä hän nyt on, ainoa poikani, pikkumies raukka. Mutta Jumala, Sinä käskit minun tehdä sen. Ja minä tiedän luottaa Sinun sanaasi. Minä en tiedä kuinka Sinä tulet tekemään sen. Mutta Herra, Sinä annoit hänet minulle kuin kuolleista."

331. Nyt, jos haluatte kirjoittaa sen muistiin, se on Heb.11:17—19. Ottakaamme se, nyt aikoessamme lopettaa hetken kuluttua. 1t:17, hyvä on.

Uskolla Abraham, kun häntä koeteltiin, uhrai Iisakin; ja hän joka oli saanut lupaukset uhrai ainutsyntyisen poikansa, Hän jolle oli sanottu, Että Iisakissa on sinun siemenesi oleva kutsuttu:

Laskien... (19. jae) ... Laskien että Jumala oli kykenevä herättämään hänet, jopa kuolleista; josta myös hän sai hänet tavallaan.

332. Abraham sanoi, "Herra, aikaisemmin kun olin hedelmätön, ei minulla ollut mitään. Minä olin syntinen. Ja Sinä annoit minulle jotakin; Sinä annoit minulle lupauksen. Ja tässä se on, Sinä annoit minulle tämän pojan. Odotin kaksikymmentä-viisi vuotta hänen tuloaan. Ja nyt, neljätoista vuotta myöhemmin, tässä hän on, nuori mies», äitinsä sydämen ylpeys. Toin hänet salaa tänne, koska äiti ei ymmärtäisi sitä. Mutta minä ymmärrän Sinua, Herra, minä tiedän että Sinun Äänesi on totta. Ja Sinä käskit minua nyt uhraamaan hänet, tappamaan hänet. Ja Sinä kerroit minulle että minä tulisin olemaan monien kansakuntien isä; ja että Sinä ottaisit tämän pojan ja tekisit sen hänen kauttaan. Kun Sinä annoit minulle lupauksen tuona päivänä kun tuo pieni Valo liikkui siellä tuon eläimen puolikkaiden välissä, Sinä annoit minulle lupauksen tästä lapsesta tässä, että hänen kauttaan Sinä toisit Oman Poikasi. Aamen. Minun poikani siemenen kautta, Sinä toisit Oman Poikasi, ja Hän tulisi pelastamaan kaikki kansat. Minä en tiedä kuinka Sinä tulet tekemään sen, Herra, se ei ole minun asiani. Minä tunnen Sinun lupauksesi varmuuden ja olen vakuuttunut. Minä sain hänet kuin kuolleista. Ja olen täysin vakuuttunut että Sinä kykenet herättämään hänet kuolleistakin. Ja uskolla siihen että Sinä herätät hänet jälleen eloon, minä otan Sinun Sanasi, Herra."

333. Hän veti esiin veitsen, ja sanoi, "Hyvästi, Iisak," suuteli häntä ja nosti ylös veitsen..."

ajan kuluttua, kak3i heistä alkoi katsella Sodomaa kohden, ja lähtivät sinne. Nykyaikainen saarnaaja meni sinne alas ja saarnasi heille Evankeliumin.

321. Niinpä Abraham oli siellä istumassa tämän Miehen kan3sa. Ja Hänen selkensä ollessa käännettynä teltaan päin, Hän sanoi, “Abraham, missä on vaimosi Saara?”

Hän sanoi, ”Hän on teltassa, takanasi.”

322. Hän sanoi, “Elämän ajan mukaisesti, Minä tulen vierailemaan luonasi, sinulle antamani lupauksen mukaisesti.” Hän tiesi silloin että tuo Ääni oli varma.

323. Mitä tapahtui? Välittömästi, sen jälkeen kun Enkeli oli lähtenyt, tuli Saara jälleen nuoreksi ja kauniiksi naiseksi; osoitukseksi siitä mitä Hän tulee tekemään jokaiselle Abrahamin Siemenelle. Tuo vanha isoäiti tuli nuoreksi naiseksi. Ja Abrahamin kumarainen selkä ja valkoinen parta hävisivät pois, ja hän oli jälleen nuori mies.

324. Ja he lähtivät pienelle matkalle, kolmesataa mailia alas Gerariin. Ja kun he tulivat sinne, oli Abimelek, tuo Filistealaisten kuningas siellä, etsimässä itselleen vainoa. Ja hän katseli noita kauniita Filistealaisia naisia ympärillään. Ja he olivat kauniita, mutta syystä tai toisesta hän ei osannut valita... Mutta yhtenä päivänä hän näki tämän pienen Saaran, satavuotiaan isoäidin, ja hän sanoi, “Hän on se jota olen odottanut! Siinä hän on. Hän se on.” Ja niin hän otti hänet ja aikoi mennä naimisiin hänen kanssaan.

325. Ja Jumala ilmestyi hänelle unessa, sanoen, “Aiotko ottaa hänet? Hän on Minun pro

feettani vaimo. Sinä olet yhtä hyvä kuin kuollut mies.”

Hän sanoi, “Herra, Sinä tiedät minun rehellisyyteni!”

326. Siinä ei ollut mitään epävarmaa. “Rehellisyytesi; vie hänet takaisin hänelle, tai en tule kuulemaan rukouksiasi. Koska hän on profeetta, palauta hänet takaisin hänelle. Hän tarvitsee vähän rahaa, ja se on syy mik3i tämä kaikki tapahtui. Niinpä hän tarvitsee vähän rahaa, joten mene sinä ja palauta hänen vaimonsa takaisin hänelle. Jos et tee sitä, olet yhtä hyvä kuin kuollut.” Siinä ei ollut mitään epävarmaa, koska Jumala sulki jokaisen kohdun Abimelekin taloudessa. Niin se oli.

327. Hän meni ja sanoi, “Abraham, miksi sinä teit tämän?”

328. Hän sanoi, “Hän on minun sisareni, niinkuin sanoin sinulle hänen olevan, mutta hänestä tuli vaimoni.”

väsynyt siihen. Vaikka Pyhän Hengen Seurakunnan todellinen Evankeliumi on kulkenut edes takaisin yli kan sakunnan, osoittaen Jeesuksen Kristuksen ja Hänen Tulemuksensa varmaksi, kunnes aika on tullut jolloin Jumala kirjoittaa yli taivaitemme, “Punnittu vaa’assa, ja puuttuvaksi havaittu.” Aamen. Me olemme hirvittävässä tilassa. Kuunnelkaa varmaa Ääntä, eikä epävarmaa Y.K.:ta. Kyllä vaan.

197. Jopa nyt kun meillä oli vaalit. Kun he täällä jokin aika sitten laskivat poliittisen maailman ääniä, he sanoivat silloin, “Meillä on nyt kone, joten kaiken täytyy olla rehellistä, koska te vain vedätte jostakin vivusta, ja se äänestää teidän miehenne puolesta. Te vain vedätte vivun alas, kuuluu pieni kilahdus, ja teidän miehenne puolesta on äänestetty.” Hah! He tulivat huomaamaan sen epävarmaksi.

198. Herra Edgar Hoover paljasti sen, hän paljasti Demokraattisen puolueen eräänä päivänä. Kun he olivat asentaneet nuo koneet niin, että joka kerta ääänestäessänne Herra Nixonia, heidän täytyi äänestää samalla Kennedyä. Ja miksi he sitten eivät tee jotakin sen kanssa, jos he näkevät että se on sillä tavalla? Miksi? Koska siinä ei ole mitään varmaa. Kyllä. Te tiedätte sen tapahtuneen. Kun te katsotte kaikkea sitä, te näette että kaikki on epävarmaa. Te ette voi sanoa kenet valittiin, oliko se Kennedy tai... Kennedyä kutsuttiin “valituksi,” mutta minä en tiedä valittiinko hänet tai ei. No niin, minä en ole mikään poliitikko, minä en tiedä siitä mitään. Mutta minä tiedän mikä on oikein ja mikä väärin. Sen verran minulla on järkeä, tietääkseni että se ei ole oikein, kun se on suoraan edessämme, P.B.I.:N miehen todistamana, että he olivat asentaneet nuo koneet tekemään sen. Se ei ollut toinen puolue joka teki sillä tavalla. Se oli Kennedyn puolue joka teki sen. Miksi? Sen täytyy olla sillä tavalla.

199. Ci ole mitään tässä maailmassa, joka voisi pysyä pystyssä, paitsi Jumalan Kuningas

kunta, sillä jokainen kuningaskunta on “punnittu vaa’assa, ja todettu puuttuvaksi,” myös meidän kansakuntamme. Miksi on niin?

200. Joitakin vuosia sitten, täällä eräässä paikassa minulla oli suuri vanha puu, jonka alla minulla oli tapana i3tua. Ja minä ajattelin, “Kun olen vanha mies, jos saan elää, tulen minä istuskelemaan tuon puun varjossa.” Ja nyt se on vain kelottunut runko. Muistan isäni, ja hänen lyhyet käsivartensa. Hän oli Kentuckylainen ja teki tukkitöitä ja kaikkea sellaista; hän oli vain pieni mies, noin seitsemänkymmentä kiloinen, mutta tukeva. Herra Coots, joka asuu täällä, kertoi minulle nähneensä hänen yksinään lastaavan noin neljäsataa kiloisen tukin, hän oli tosi voimakas mies. Ja muistan kuinka hän kääri

hihojaan, pestäkseen, siellä missä tuo säkynyt peilinpalanen oli kiinni omenapuussa.

201. Ja jotkut teistä Indianan ihmisistä ette ehkä tiedä kuinka meidän täytyi elää siellä. Siellä oli vanha pesupalju pumpun vieressä. Ja äiti oli tehnyt pyyhkeen vanhasta jauhosäkistä; ja vähän koristellut sitä, vetämällä joitakin säikeitä ulos, koristellen vähän sen päätä. Hänellä oli tapana pestä minut harjalla ja 3itten pyyhkiä tuolla pyyhkeellä, se sai melkein selkänahan irtoamaan, tuo hierominen tuolla karkealla jauhosäkillä. Hän pe3i minut harjalla, ja sitten pyyhki tuolla vanhalla pyyhkeellä.

202. Nyt voin muistaa kuinka isä tuli sinne ja kääri hihansa peseytyäkseen. Ja pojat, nähdä nuo lihakset! Minä sanoin, “Tiedättekö, hän tulee elämään viisisataa vuotta, hän on niin vahva!” Mutta tiedättekö mitä? Hän kuoli ollessaan viidenkymmenen-kahden. Miksi? “Täällä meillä ei ole mitään pysyvää kaupunkia.”

203. Seisoin erään kerran siellä Roomassa, jossa nuo 3uuret Keisarit ovat seisleet, ja jonka kaduilla he ovat kävelleet, suurin massoin, ja kaikki tuo loisto ja kunnia ja kaikki mitä heillä oli. Tiedättekö mistä heidän kuningaskuntansa nyt löytyy? Kaksikymmentä jalkaa maan alta, jonne kaksituhatta vuotta on sen upottanut.

204. Seisoin kerran Kairossa, Egyptissä, missä tuo suuri Faarao kerran seisoi, joka vainosi Jumalan kansaa ja orjuutti heitä. Nyt nuo heidän raunionsa löytyvät kaksi- tai kolmekymmentä jalkaa maan alta.

205. Seisoin Lontoossa, Englannissa, missä kaikki arkki hierarkiat ja muut ovat seisleet. Ja tulin näkemään että se oli uponnut maan alle. Mitä se on? “Täällä meillä ei ole pysyvää kaupunkia, vaan me etsimme Yhtä joka on tuleva.”

206. Miksi ovat nämä kuningaskunnat? Se on vain kertomaan teille Yhdestä, joka on Iankaikkinen. Miksi joku puu on kaunis? Se odottaa Jumalan poikien täyttä julkitulemista, kun tuo puu on elävä ikuisesti. On Kuningaskunta joka on tuleva. Ja Raamattu sanoo, “Täällä meillä ei ole pysyvää kaupunkia, vaan me etsimme Yhtä joka on tuleva.” Ja siellä Jumala on antanut meille Kuningaskunnan jota ei voida liikuttaa.

207. Kaikki maan päällä on liikuteltavissa ja ravisteltavissa, se on kaatuva. Kaikki mätänee. Me elämme kuolevassa maailmassa. Kaikki kuolee. Puut kuolevat. Ruoho kuolee. Kukut kuolevat. Kaupungit kuolevat. Maailma on kuolemassa. Te kuulette. Kaikki kuolee. Minä kuolen. Kaikki kuolee. Eräitä määrättyjä happosäiteitä ja kemikaaleja on ilmassa.

313. Nyt, kaksikymmentä-viisi vuotta myöhemmin, Abrahamista oli tullut vanha mies, hän

oli satavuotias ja Saara yhdeksänkymmenen. Ajatelkaa nyt sitä, pieni isoäiti, shaali olkapäillään. Ja tämä isoisä tulee ja kysyy, “Miltä sinusta tuntuu, kultaseni?”

“Ei mitään muutosta.”

“Me tulemme saamaan sen joka tapauksessa. Kunnia Jumalalle!”

314. Yhtenä päivänä hän sattui kohottamaan katseensa, ja tässä tuli kolme miestä kävel

len hänen luokseen. He istuivat. Ja kaksi heistä meni saarnaamaan alas Sodomaan.

315. Hän sanoi, “Abraham, missä on vaimosi Saara?” Whew! Muistakaa nyt, Jeesus sanoi että se tulisi tapahtumaan uudestaan, tiedättehän, tuo sama Enkeli. Hän tuns heidät enkeleiksi, näettehän. Hän oli kuullut tuon Äänen. Ja kun hän kuuli tuon Miehen puhuvan, oli siinä jotakin, mistä hän tuns että se oli tuo sama Ääni. Katsokaahan, hän tiesi että se oli tuo sama.

316. Hän livahti sisälle ja sanoi, ”Saara. Kultaseni, mene nopeasti ja valmista taikina. Pane jauhot siivilän lävitse.” Muistattekko te sitä? “Siivilöi vähän jauhoja.”

317. Kuinka monet teistä Kentuckylaisista muistavat sen? Ainakin teidän tulisi muistaa! Olen nähnyt kuinka äiti otti tuon vanhan siivilän ja löi, “bäng, bäng, bäng,” ja hieroi sitä, ja hieroi sitä, ja “bäng, bäng, bäng,” ravisteli tuon jauhun lävitse ja valmisti meille kakkuja. Ja sitten hän keitti noita vanhoja lihan nahkoja paistinpannussa ja pani rasvaa siihen. Ja musta-silmä papuja ja nauriin naatteja, melko hyvää syötäväksi.

318. Voin nähdä Saaran leipovan näitä kakkuja siellä... Ja Abraham meni ulos, etsi pienen lihavan vasikan; ja tappoi sen, toi sen sisälle ja valmisti sen.

319. Meni sinne ulos, sanoen, “Tuossa Mieheessä on jotakin! Olen kuullut tuon Äänen jossakin aikaisemmin. Tiedän että Hänellä on tomua vaatteissaan ja kaikkea muuta, ja siellä Hän istuu hieroen kasvojaan, ja katsellen ympärilleen sillä tavalla. Mutta minä tunnen tuon Äänen; eikä se ole mikään epävarma ääni, koska kuulin sen kaksikymmentäviisi vuotta sitten, ja kultaseni, ja me olemme odottaneet koko tämän ajan... Tuossa Mieheessä on jotakin erikoista! En tiedä miksi, mutta Hänessä on jotakin. Minä uskon niin.”

320. Niinpä kun hän meni ulos, otti hän pensaan oksan ja hätisteli kaikki kärpäset pois tiedättehän, ja istui siellä sillä aikaa kun he söivät. Sitten jonkin

“Kuinka tiedät Abraham, että tulet saamaan sen?” “Jumala sanoi niin. Me saamme sen joka tapauksessa.”

307. Sitten kului toinen kuu, kolmas kuu, ensimmäinen vuosi. “Tuntuuko yhtään erilai

selta, Kultaseni?”

“Ei.” “Eikö mitään ole vielä tapahtunut?” “Ei ole.” “Hyvä on, kunnia Jumalalle, me tulemme saamaan sen, kaikesta huolimatta.”

308. “Hei, Abraham! Kuulin sinun sanoneen että saisit lapsen. Heh-heh-hee!” Se on epävarma ääni, näettehän.

309. Mutta Abraham oli kuullut toisen Äänen joka hukutti sen kaiken. “Kunnia Jumalalle, minä en välitä kuinka kauan Hän antaa odottaa. Minä tulen saamaan sen, joka tapauksessa.”

“Kuinka sen tiedät, Abraham?”

“Jumala sanoi niin!”

“Tuliko Jumala alas ja puhui sinulle?”

“Kyllä!”

“Kuinka sinä tiedät? Annahan minun kuulla Hänen puhuvnn?”

310. “Hän puhui minulle, eikä sinulle. Jatka sinä vain matkaasi, sinä vanha uskomaton!

Sinä et kuitenkaan uskoisi. Minä uskon Häntä. Niinpä jatka sinä vain matkaasi, siinä kaikki. Me tulemme saamaan lapsen joka tapauksessa.” Kaksikymmentä-viisi vuotta kului.

311. Mutta ennenkuin tuo aika tuli, he hihittelivät ja nauroivat häntä. Jumala sanoi, “Tiedätkö mitä? Minä tulen ottamaan sinut pois heiltä. Pakkaa vaatteesi ja tavarasi, valmistaudu. Sinun täytyy eroittaa itsesi tuosta uskomattomien joukosta. Minä tulen antamaan sinulle pienen seurakunnan täällä, joitakin ihmisiä jotka tulevat uskomaan sinua. Mene pois noista vanhoista kylmistä muodollisista kirkkokunnista. Tule tänne ulos ja vaolla yksin Minun kanssani!” Jumala ei koskaan siunannut häntä, ennenkuin hän oli täydellisesti tehnyt sen, eroittanut itsensä kaikesta epäuskosta.

312. Eikä Hän tule koskaan siunaamaan teitäkään, ennenkuin teette samoin. Pankaa pois kaikki nuo vanhat taikauskot, ja tuon “ehkä se on niin, ja ehkä se ei ole niin.” Jos tulette rukoiltavaksi tänä aamuna, tulkaa todellisen uskon kanssa, “Jumala sanoi niin, ja se selvittää sen!” Ja siinä se on, Jumala sanoi niin! Siinä on kaikki mitä tarvitaan, Jumala sanoi niin! Hän sanoi sen, ja se selvittää sen. Teidän ei enää tarvitse ajatella sitä. Hyvä on.

208. Ottakaapa vaikka tämä suuri silta täällä. Kun minä näin sen noin kaksikymmentä-kaksi vuotta aikaisemmin, ennenkuin sitä oli rakennettu sinne, minä näin noiden miesten menettävän elämänsä siinä, kun he rakensivat tuota siltaa, ja puhuin siitä. Äitini halusi viedä minut lääkäriin, ajatellen että olin saanut jonkinlaisen hermokohtauksen. Minä kerroin hänelle, että näin kuinka tuo silta rakennettiin ja laskin nuo miehet, jotka kuolivat siinä. Kaksikymmentä-kaksi vuotta sen jälkeen, tuo silta rakennettiin, ja juuri tuo sama määrä miehiä menetti elämänsä. Uskon että se oli kuusitoista miestä.

209. Kun he asettivat noita suuria siltapalkkeja sinne, minä ajattelin, “Tuo silta tulee kestämään iäti.” He ovat nyt maallanneet sen kolme tai neljä kertaa, ja juuri nyt ruoste tuhoaa sitä. Mitä se on? Nuo säteet ilmassa, ne polttavat, syövyttävät sen.

210. Me voimme nähdä kuinka joku kaunis nuori tyttö, kuusitoistavuotias, istuu jossa

kin kirkossa, puhaltelee purukumia ja tekee kaikenlaista; menee ulos ja pukeutuu näyt tääkseen seksikkäältä, eikä kulu kuin muutama auringonlasku, kun hän jo on vanha ja ryp pyinen ja liha riippuu hänen yllään. Ja tuo pieni ruumis jota hän keinutteli kävellessään antaen siellä olevan hengen hallita itseään, se pilasi hänen moraalinsa, ja Tuomion Päi vänä hänen täytyy vastata aviorikoksesta. “Kuka tahansa katsoo naista himoiten häntä, on jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.” Eikä hän käsitä ettei hän ole mitään muuta kuin tomua ja menee takaisin tomuun, sillä, “Tomua sinä olet, ja tomuun sinä olet palaava takaisin.” Mitä se on? Jos tuo tyttö vain käsittäisi, ja lopettaisi sen. Se on epävarma ääni, joka aiheuttaa sen.

211. “Mutta Se-ja-se televisiossa, Se-ja-se koulussa,” hän yrittää jäljitellä jotakin määrättyä persoonallisuutta koulussa. Älkää koskaan antako sen olla esikuvananne. Katsokaa Jumalaan!

212. Oi, näitä epävarmoja ääniä! Vaalit. Kuinka aika onkaan nyt tullut epävarmaksi.

213. Jos meillä vain olisi aikaa. Menkäämme siihen kuitenkin. Näen sisarten siellä kirjoittavan muistiin Raamatunpaikkoja. Lukekaamme nyt hetken 2.Timoteuksen 3:sta luvusta. Kuulkaapa tätä. No niin, tässä Henki puhuu.

Tämä tiedä myös, että viimeisissä päivissä on tuleva vaaralliset ajat.

214. Se on tuo sama Pyhä Henki jonka te kuulitte täällä tänä aamuna, puhumassa siellä kaksituhatta vuotta sitten, vuonna A.D. 66, tästä päivästä. Sillä ihmiset tulevat olemaan itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, pilkkaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epäpyhiä,

215. Katsokaa sitä tänään! Jos te puhutte jotakin p y h ä s t ä, he kutsuvat teitä “pyhäksi-kieriskelijaksi.” Katsokaa lapsia, mitä he tekevät. “Nuorisorikollisuus,” he puhuvat siitä. Minä tulen nyt olemaan erimieltä teidän vanhempien kanssa siitä. Ei se ole nuorisorikollisuutta, se on vanhempain rikollisuutta. Katsokaahan, sitä se on.

216. Jotkut teistä kutsuvat näitä vanhoja Kentuckylais äitejä “lukutaidottomiksi.” Nuo vanhat äidit siellä huivit päässään, ja sitten puhutaan hänen lukutaidottomuudestaan ja kuinka hän ei tunne aakkosiaan. Hän ei ehkä ole niin korkeasti sivistynyt, mutta sanon teille, että jos hänen tyttärensä tulisi kotiin jonakin iltana niinkuin jotkut teidän tyttäristänne tekevät; vaatteet riisuttuina ja huulipunaa ympäri naamaa, ja hiukset sekaisin, ei hän tulisi sanomaan, “Oliko sinulla hauskaa, kultaseni?” Hän nappaisi riman pätkän jostakin, ja tuo tyttö tulisi tietämään että se oli viimeinen kerta kun hän meni ulos. Ja sitten te kutsutte häntä “lukutaidottomaksi.” Kyllä. Siinä se on. ...kiittämättömiä, epäpyhiä,

Ilman luonnollista kiintymystä, rauhanrikkooja, vääriä syyttäjiä, hillittömiä, rajuja, ja niiden halveksijoita, jotka ovat hyviä, (he vihaavat ihmisiä, jotka yrittävät elää oikein, näettehän)

Pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia;

217. Hyvän aika, hehän tuhlaavat miljoonia dollareita pallopeleissä käymiseen, tai johonkin sellaiseen, tai kun joku filmitähti aikoo tehdä jotakin määrättyä asiaa, tai jotakin sellaista, aivan kuten entisajan Rooman sirkuksessa oli tapana monia vuosia sitten. Mutta jos täytyisi mennä kadun yli johonkin “Pyhä Henki” kokoukseen, niin he tulevat istumaan portaillaan ja nauramaan sitä.

218. Sitten te sanotte, “Mutta, veli Branham, nehän ovat kommunisteja.” Hyvä on, katsokaamme mitä 5. jae sanoo.

Heillä on jumalisuuden muoto, mutta kieltävät sen voiman:...

219. Kieltävät minkä Voiman? Jumalan Voiman. “Omaten jumalisuuden muodon, mutta kiel

täen Jumalan Voiman.” He käyvät kirkossa ja kuuluvat johonkin kirkkokuntaan, mutta

kieltävät sen Pyhän Hengen olemassaolon joka on Seurakunnassa, ja joka saa heidät toimi

maan ja tekemään niitä samoja asioita joita he tekivät alussa. Oi! Näettekö minkälai

301. “Hmm! Jaaha. Niinkö, mutta suokaa anteeksi, minulla on tänään niin kova kiire.”

302. Hän menee takahuoneeseen ja sanoo, “Hei, teidän on parasta kutsua viranomaiset tes

taamaan tuon vanhan miehen mieli. Hänhän on seitsemänkymmenen viiden, ja sanoo että

hän tulee saamaan lapsen tuosta vanhasta naisesta, joka istuu siellä shaali olkapäillään,

kuin jokin pieni isoäiti. Mutta eikö se ole tuo Terahin poika joka tuli sieltä Sinearin

maasta, sieltä missä tuo torni on? Eikö tämä ole hänen poikansa?”

“Kyllä.”

303. “Hyvä on, tuo vanha mies on sitten ollut liian paljon auringossa ja on saanut auringonpiston. Hän on vähän hullu, näettehän. Hiin sen täytyy olla.” Mutta se oli epä

varma ääni.

Kun taas Abrahamilla oli varma Ääni, “Jumala sanoi niin!”

304. Sitten viranomaiset sanoivat, “Hän on ollut niin uskollinen vanha mies. Tiedän kuinka hän on monta kertaa antanut apua leskille. Hän on niin antelias. Ja hänen vaimonsa on niin hirvittävän ystävällinen, etten halua panna heitä lukkojen taakse. Älkäämme panko heitä kahleisiin tai mitään sellaista, he tulisivat vain pahemmiksi. Mutta pitääkäämme heitä silmällä.” Ja he alkoivat pitää heitä silmällä. Mikä epävarma ääni!

305. Mutta Abraham tiesi että tuo Ääni oli varma! Niinpä hän ensimmäisen kuukauden kuluttua sanoi, “Miltä sinusta tuntuu, kulta, onko mitään muutosta?” Muistakaa nyt, te naiset; nuo kahdenkymmenen-kahdeksan päivän välit, hän oli ohittanut sen pitkän aikaa sitten, ollessaan noin neljäkymmentä vuotias. Tässä hän oli kuudenkymmenen-viiden, ja Abraham kysyy, “Miltä sinusta tuntuu, kulta?”

“Ei ole vielä mitään muutosta.”

306. “Kunnia Jumalalle, me tulemme saamaan sen joka tapauksessa!” Siinä ei ollut mi

tään epävarmaa. “Minä olen ehdottoman varma! Kyllä! Olen varma että me tulemme saamaan lapsen.”

295. “Minä en välitä mitä Susie sanoo. Minä haluan tietää mitä Jumala sanoo. Koska Susiella on epävarma ääni. Mutta Jumala on oikeassa, näettehän, se on varma Ääni.” Ja niin Jumala vapautti heidät.

296. Kuinka varma oli Abraham, odotettuaan kaksikymmentä viisi vuotta tuota lasta jonka Jumala oli sanonut hänen tulevan saamaan! Voitteko kuvitella Abrahamia, vanhaa miestä, jolla oli hyvä maine ihmisten keskuudessa? Ja yhtenä päivänä Jumala puhui hänelle sanoen, “Abraham, Minä tulen tekemään sinut ‘kansakuntien isäksi,’ ja tulen nyt muuttamaan nimesi Abramista Abrahamiksi. Ja vaimosi Saarain nimen tulen Minä muuttamaan Saaraksi. S-a-a-r-a, “prinsessa.” Ja, “sinä olet nyt seitsemänkymmenen viiden ja vaimosi kuudenkymmenen viiden . Sinä olet elänyt hänen kanssaan 3iitä asti kun hän oli noin kuusi- seitsemäntoista vuotias, koska hän on sisarpuolesi. Ja sinä olet elänyt hänen kanssaan koko tämän ajan, mennyt naimisiin hänen kanssaan kun hän oli vain pieni tyttö. Eikä teillä ole yhtään lapsia, mutta Minä tulen tekemään sen. Minä tulen antamaan sinulle lapsen. Uskotko sinä Minua, Abraham?”

“Kyllä Herra, minä uskon Sinua.”

“Mutta he tulevat sanomaan että sinä olet ‘hullu’.”

“Oh, ei sillä väliä, Herra, se kyllä sopii.”

“Mene ja kerro heille että sinä tulet saamaan lapsen.”

297. Niinpä hän menee ja ottaa Saaraa vyötäisiltä ja sanoo, “Kultaseni, tiedätkö mitä?

Sinä tulet saamaan lapsen!”

“Minkä, lapsenko?”

“Kyllä.”

“Kuinka sinä sen tiedät?”

“Jumala sanoi niin.”

298. “Aamen. Silloin se on hyvä, kultaseni, me tulemme saamaan sen. Tiedätkö mitä minä tulen tekemään? Anna minulle vähän rahaa, niin menen ja ostan joitakin lapsenvaatteita, joitakin helistimiä ja neuloja. Ja me panemme kaiken valmiiksi tätä lasta varten, koska se tulee juuri nyt. Kyllä vaan.” Ja niin Saara lähti ostoksille.

299. Ja voin kuulla heidän menevän tapaamaan lääkäriä ja sanovan hänelle, “Tohtori, tiedätkö mitä? Me haluamme tehdä paikkavarauksen sairaalaan, me tulemme saamaan lapsen.”

300. “Ah, ah, ah, ah, hmm! Minkä te sanoittekaan niineksenne?” “Abraham.”

nen tuo kirkkokunnallinen kirous on? Toivon ettette suutu minuun, vaan toivon teidän

vastaanottavan sen siinä valossa jossa yritän antaa sen . Ymmärrätekö? Huomatkaa nyt

tämä Hsillä on jumalisuuden muoto, mutta kieltävät sen voiman: sellaisista (mitä Hän sanoo tässä Seurakunnalle? kääntykää pois. (Kääntykää pois siitä! Tulkaa ulos siitä!

220. Se on totta. Sillä kuulkaahan, lukekaamme vielä seuraavat pari jaetta. Kuunnelkaa vain, ja katsokaamme kuinka varmoja tuonkaltaiset ihmiset ovat. Katsokaamme onko se epävarmaa. Sillä sen lajisia ovat ne jotka ryömivät taloihin, ja johtavat vankeina typeriä naisia synneillä kuormitettuina, joita erilaiset himot johtavat pois,

Aina opiskellen, ja koskaan kykenemättä tulemaan totuuden tuntemiseen.

221. Mikä on Totuus? Jeesus Kristus on Totuus. Hän sanoi, “Minä olen Totuus.” Pilatus kysyi, “Mikä on Totuus?”

“Minä olen Tie, Totuus ja Elämä.”

222. Naiset, heillä on kaiken kaltaisia naisten seuroja, ompelevat ja puhuvat vitsejä, ja pitävät kaikenkaltaisia myyjäisiä maksaakseen pastorille, ja niin edelleen sillä tavalla, koskaan kykenemättä tulemaan ja tietämään sitä että Jeesus Kristus on olemassa tänään ylösnousemuksensa ja Pyhän Hengen Voimassa. Näettekö eivät koskaan! “Typerät, ymmärtämättömät naiset!”

223. Hän ei nyt puhunut teille sisarille. Hän sanoi, “Typerät naiset, jotka ovat kaikenlaisten himojen kuormittamia.” Te tiedätte sen paremmin, ja olen niin iloinen teidän, sisarteni puolesta.

224. Sanottiin,”Koskaan kykenemättä.” Kuinka epävarmalta tuo muodollinen kirkkokunta silloin kuulostaakaan! Kuinka epävarma onkaan seurakunnan ääni tänään! Kuka tietää mitä tehdä? Sallikaa minun näyttää teille tämänpäivän seurakunta. Sodan pilviä riippuu kaikkialla, kaikkialla on vaikeuksia, ja ihmiset juoksevat kirkkoihinsa eivätkä voi löytää vastausta. Tulen saarnaamaan siitä Jouluiltana: Ei Vastausta Tähdelle Idässä. Huomatkaa nyt. Siellä Se riippuu, eikä heillä ole vastausta. He eivät tiedä mitä sanoa. Miksi? Ainoa asia mihin he voivat viitata on, “Me opimme tämän Raamattuopistossa.”

225. Seurakunta ei ole riippuvainen siitä mitä he tekivät jossakin opistossa. Vaan se on elävä Pyhä Henki Seurakunnassa, johtaen ja opastaen Sitä, ja näyttäen ennalta tulevia asioita, kuten Se teki Tiituksen päivissä; varoittaen

heitä tulevista asioista, varoittaen heitä pakenemaan tulevaista vihaa. Oi! “Jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille.”

226. No onko nyt sitten olemassa mitään? minä kysyn. En halua pitää teitä liian pitkään tänä aamuna. Mutta onko sitten mitään mikä on varmaa? Jos olen kertonut teille niin monista epävarmoista asioista, niin onko sitten mitään mikä on varmaa? Onko missuun olemassa mitään varmaa? Kyllä, varmasti on, ja olen niin kiitollinen että on! Onko olemassa mitään varmaa?

227. Minäpä sanon teille mikä on varma, se on Jeesuksen Kristuksen Evankeliumi. Ja jos haluatte kirjoittaa sen muistiin, vaikka emme luekaan sitä, se on Matteus 24:35. Jeesus puhuessaan näistä päivistä ja mitä tulisi tapahtumaan, sanoo Matteus 24:35, “Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani eivät koskaan katoa pois.” Ja se on varma, eikö olekin? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) Se on yksi asia joka on varma, Hänen Sanansa. No niin, siinä on tuo yksi asia. Me näemme ettemme voi rakentaa seurakunnallemme, me emme voi rakentaa kansakunnallemme, se on liian epävarmaa. Mutta on yksi asia joka on varma, ja se on Jumalan Sana.

228. Joku sanoi, “On yksi varma asia, ja ne ovat verot.” Oi, ei, verot eivät ole varmoja. Herra voi tulla. Eivätkä he voi periä niitä silloin, se on kaikki ohitse silloin.

229. He sanovat, “Kuolema on varma.” Ei, kuolema ei ole varmaa, ei todellakaan. Voi olla Ylöstempaus, eikä silloin ole mitään kuolemaa. Kuoleminen ei ole liian varmaa; ei, ei, ei tänä päivänä. Niin oli monia vuosia sitten, mutta ei nyt. Kuolema ei ole mitenkään varmaa.

230. Ja joka tapauksessa, tunnen erään miehen joka vaelsi Jumalan kanssa, näyttääkseen meille esimerkin. Ja yhtenä päivänä hän väsyi vaeltamaan, ja hän tuli todella kevyeksi ja alkoi vaelttaa ylöspäin, menen kotiin Jumalan kanssa. Näettekö? Tietääkö joku kuka se oli? (Seurakunta sanoo, “Eenok.”) Eenok. Ja mitä hän oli? Esikuva Seurakunnasta tässä päivässä.

231. Myöskin Nooa on esikuva, niinkuin me opetimme viime viikolla. Nooa on esikuva Israelista, joka kulkee ahdistuksen läpi, ja on oleva siellä Siinain Vuorella, Palestiinassa, odottaen. Kun Nooa näki että Eenok oli kadonnut, hän ajatteli, “Mitä Eenokille on tapahtunut? Missä hän on?” Eenok oli Nooan isoisän isä. Ja hän sanoi, “Missä hän on? Mitä hänelle on tapahtunut? Me emme voi löytää häntä mistään. Ja Nooa alkoi rakentua arkkia. Hän tiesi että aika oli käsillä, juuri silloin.

232. Ja nyt kun Seurakunta on otettu ylös, tulevat ihmiset sanomaan, “Minä soitin poliisille. Soitin kaikkialle. Hän istui tässä pöydän ääressä, ja katosi näkyvistä.” Kyllä. “Minä en tiedä mitä hänelle tapahtui.” Eikä vain sitä, mutta

286. Mooses on voinut sanoa Jumalalle, “Kuinka minä tulen tekemään sen, olemaan yhden miehen maahanhyökkäys? Kuinka voin minä lähes kahdeksankymmen oleva vanha mies tehdä sitä. Kuinka minä menisin sinne, kun heillä on tuo miljoonia miehiä käsittävä sotajoukko siellä, ja ottaisin johdon käsiini?” “Varmasti Minä tulen olemaan sinun kanssasi.”

287. Se oli kaikki mitä hänen täytyi tietää. Tässä hän nyt on menossa sinne. Ja hän myös otti johdon käsiinsä. Miksi? Hän oli varma siitä että tuo Ääni jonka hän oli kuullut oli oikein.

288. Ja se Ääni jonka te kuulette tänä aamuna on oikein, koska Se on Jumalan Sana.

289. Nuo Hebrealaislapset tulisessa pätsissä, kuinka he tiesivät tulevansa vapautetuiksi? He sanoivat, “Meidän Jumalamme on kykenevä vapauttamaan meidät tästä tulisesta pätsistä. Kaikesta huolimatta, me olemme varmat että Hän on kykenevä.” Siinä ei ollut mitään epävarmaa. “Me tiedämme Hänen tahtonsa, emmekä me missään tapauksessa kumarra sinun kuvapatsastasi.”

290. “Me emme tule menemään ulos näille kutsuille. Me emme tule polttamaan noita savukkeita. Me emme tule juomaan tuota likööriä. Me emme tule puhumaan heille valheita. Me emme tule tekemään aviorikosta. Me emme enää tule juoksemaan ympäri ilman vaimojamme tai miehiämme. Me olemme varmat, Jumala voi vapauttaa meidät.”

291. “Mutta jos niin tehdään, tulevat he heittämään teidät ulos bingopeleistään. He tulevat heittämään teidät ulos korttiseuroistaan ja naisten killoista.”

“Minä en välitä mitä he tekevät minulle. Jumala on kykenevä vapauttamaan minut.”

292. “Tiedätkö mitä he tulevat tekemään? He tulevat kutsumaan sinua vanhanaikaiseksi.”

Jos te annatte hiustenne kasvaa ja käytätte noita pitkiä vaatteita ja toimittekuin hieno

nainen. Tiedätkö mitä he tulevat tekemään? He tulevat kutsumaan teitä vanhanaikaisiksi.

293. “Minä en välitä mitä he tekevät, Jumala on kykenevä vapauttamaan minut ja se on asia jota haluan tänään. Jumala on kykenevä vapauttamaan minut. Siinä kaikki.”

294. “Mutta jos sinä et käytä shortseja tänä kesänä, niin mitä Susie tulee sanomaan?”

279. “Kuinka voisin kertoa vaimolleni, että olen elänyt väärin ja tehnyt vääriä asioita?

Kuinka voisin koskaan tehdä sitä? Kuinka voisin koskaan enää seistä perheeni edessä? Kuinka he enää koskaan uskoisivat minua, kun he tietävät että olon kiroillut ja tehnyt kaikkea mitä olen tehnyt, ja sitten menisin ja sanoisin heille, ‘Minä olen Kristitty’?”

“Varmasti Minä tulen olemaan sinun kanssasi,” sanoi Jumala.

280. “Kuinka tulen koskaan kertomaan miehelleni että tulen lopettamaan ilkeyteni? Kuin

ka koskaan kykenisin tekemään sitä?

“Varmasti Minä tulen olemaan kanssasi.”

281. Se on saava teidät tekemään asioita joita ette uskoisi tekevänne. Katsokaa Moosesta, kuinka radikaalisesti se sai hänet toimimaan. Mitä hän teko., tuo kahdeksankymmentä vuotias mies?

282. Te sanotte, “Mutta veli Branham, minä olen tulossa keski-ikäisek3i, minä olen vanha mies.” Mutta minä en välitä kuinka vanhoja te olette, sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Sinä päivänä kun Jumala voi saada teidät hiljenemään tarpeeksi puhuakseen teille ja te voitte kuulla Hänen Sanansa, se on tuo päivä jolloin Hän puhuu teille, huolimatta siitä minkä ikäisiä te olette. “Kuinka voin koskaan tehdä sitä, veli Branham?”

283. Katsokaa Moosesta kahdeksankymmentä vuotiaana. Egypti oli valloittanut koko maail

man. Kaikki sotilassalaisuudet ja kaikki oli heidän käsissään. Ja Mooses nosti vaimon sa muulin selkään, ja pani Gersomin hänen syliinsä, ja tässä hän meni seuraavana aamuna; käyrä keppi kädessään, valkoinen parte riippuen alhaalla ja luultavasti kalju pää kiil täen sillä tavalla. Ja siellä hän kulki vetäen tätä vanhaa muulia perässään. Huutaen, ”Kunnia Jumalalle! Ylistys Herralle!”

Joku kysyi, “Mooses, minne sinä olet menossa?”

284. “Menen Egyptiin, ottaakseni tuon asian hallintaani.” Kuinka naurettavaa!

285. Mutta kun mies on puhunut Jumalalle, ja hänellä on Jumalan ääni itessänsä, Jumalan Sana itessänsä! “Jos te pysytte Minussa,” Johanneksen 15, “jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani teissä; te voitte pyytää mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille.” Näettekö, ei mitään epävarmaa, se tullaan tekemään. Se on totta, siinä ei ole mitään epävarmaa.

poliisi on sanova, “Me olemme tänä aamuna saaneet viisisataa sellaista soittoa.” Mitä on tapahtunut? Silloin se on ohitse teille Pakanoille.

233. Jumalan Sana on varma. “Taivas ja maa tulevat katoamaan pois,” Matteus 24:35, “mutta Jumalan lupaukset eivät voi pettää.” Jeesus sanoi, “Taivas ja maa tulevat katoamaan pois.”

Te sanotte, “Taivasko?” Kyllä.

234. Ilmestyskirja 21, Johannes sanoc, “Minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet pois; eikä siellä ollut enää merta. Ja minä Johannes näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta, kuin morsian (se on mikä se oli) kaunistettuna aviomiestänsä varten.” Oi, siellä minä haluan olla. Jumala, auta minua olemaan siellä tuona päivänä! Hyvä on. Jumalan lupaukset ovat varmat, me käsitämme sen.

235. Ottakaamme nyt pieni matka menneisyyteen ja katsokaamme joitakin niistä jotka silloin uskoivat, nähdäksemme kuinka he luottivat siihen, että Jumalan Sana oli varma ääni. Menkäämme aivan Raamatun alkuun, ottaaksemme sieltä kaksi tai kolme henkilöä, ja sitten, noin viidentoista minuutin kuluttua olemme valmiit rukousjonoa varten.

236. Menkäämme nyt ja ottakaamme veli Nooa, siellä alussa, Genesiksessä. Me näemme että siellä kuultiin monia ääniä Nooan päivissä. Yksi niistä oli se, jonka Nooa kuuli, se oli Jumalan Ääni joka sanoi, “Tulee satamaan.”

237. Kuulkaa. Jumala tavallisesti sanoo teille jotakin mikä on niin ehdottoman typerää maailman mielestä, että... Mutta Hän tekee sen saadakseen maailman ymmälle. Ymmärrättekö? He ovat niin ymmällä mielessään, että he sanovat, “Sehän on vain joukko pyhiä-kieriskelijöitä, oh, voi hyvänen aika! Älkää yrittäkö saada minua uskomaan sitä, että Jumala, pyhä Jumalako eläisi tuonkaltaisessa joukossa?”

238. Se on sama asia mitä Baalak ja Bileam sanoivat, kun he katsoivat sinne alas ja näkivät Israelin. He sanoivat, “Hehän ovat tehneet kaikkea mikä vain on alhaista ja halpamaista.” Mutta he epäonnistuivat näkemään tuota lyötyä Kalliota ja tuota Vaskikäärmettä, eivätkä he nähneet noita merkkejä ja parantumisihmeitä ja muita asioita joita heidän leirissään tapahtui. Fundamenttaalisesti, he olivat samanlaisia. Mutta Jumala tekee jotakin niin perusteellista. Jumala on radikaalinen. Tiedän että se kuulostaa nyt oudolta, mutta Hän on. No niin, katsokaamme nyt muutamia henkilöahmoja.

239. Katsokaa Nooaa. Raamattu sanoo että Nooan päivinä ei ollut vielä koskaan satanut vettä taivaasta. Jumala kasteli maan alhaaltapäin. Sadetta ei ollut vielä koskaan ollut. Ja tässä joku “fanaatikko” on rakentamassa jotakin

suurta alusta, noin kahden kaupunki-korttelin mittaista; alusta jonka tuli kellua vedessä, vaikka ei ollut mitään missä se olisi voinut kellua. Siellä ei ollut mitään vettä. Ainoat ja suurimmat veden maassa olivat jotkut purot siellä. “Minkähän tähden hän nyt rakentaa tuota ja tervaalet sitä sisältä ja ulkoa ja tekee tuollaista? Miksi?” He sanoivat, “Mistä se vesi tulisi, Nooa?”

“Sieltä ylhäältä.”

240. “Mutta minä olen tiedemies. Ja minä voin todistaa ettei siellä ylhäällä ole mitään vettä. Jos siellä olisi, putoisi se sieltä alas. Ei siellä mitään vettä ole. Minä voin tieteellisesti todistaa sinulle ettei siellä ylhäällä ole mitään vettä.”

241. Mutta Nooa sanoi, “Jumala on kykenevä panemaan vettä sinne.” Näettekö, sitä se on. “Jumala sanoi että sitä tulisi olemaan siellä. Ja sitä tulee olemaan siellä.”

“Mutta mitä sinä oikein olet tekemässä, Nooa?”

“Minä valmistaudun sitä varten. Katsohan, minä valmistaudun siihen.”

242. Siinä kuultiin tieteen säni. Tiede sanoi, “Tuo pyhien-kieriskelijoiden joukko siellä ylhäällä mäellä, he ovat itseasiassa hulluja. He ovat poissa tolaltaan. He ovat siellä valmistamassa jotakin suurta alusta, mitä maailmassa he tulevat tekemään sen kans sa? Jos me ottaisimme kaikki maailman purot ja panisimme ne yhteen, ei siinä vielä olisi tarpeeksi vettä kastelemaan edes sen keulaa. Ja he sanovat että “Se tulee kellumaan.

Ja että vesi tulisi alas sieltä ylhäältä.”

243. Mutta Nooa ei välittänyt kuinka typeräksi tiede sitä kutsui, hän kuunteli tuota varmaa Ääntä. Jumala sanoi, “Minä tulen hävittämään maailman vedellä,” siinä ei ollut mitään epävarmaa, Se kuulosti silloin varmalta, koska se oli Jumalan Sana, huolimatta siitä kuinka järjettömältä se kuulosti.

244. Jumala sanoi, “Minä olen Herra joka parantaa sinut.” Siinä ei ole mitään epävarmaa. Te uskotte sen.

245. Jumala sanoi, “Minä tulen antamaan Pyhän Hengen kenelle tahansa joka tahtoo.” Se tulee. Siinä ei ole mitään epävarmaa.

Sanotaan, “Minä olen juoppo. Minä olen prostituoitu. Minä olen...”

246. En väliä mitä te olette. “Kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon.” Ei ole mitään epävarmuutta siitä.

247. Haluan Hänen mieluummin sanovan niin, kuin että Hän sanoisi, “Jos William Branham tahtoo tulla vuonna 1960, niin Minä tulen antamaan hänelle Elämän Vettä lahjaksi.” No niin, se kuulostaisi melko hyvältä, ja näyttäisi kuin

“Kuinka minä tulen valtaamaan nämä suuret muureilla varustetut kaupungit?”

274. “Sitä sinun ei tarvitse miettiä, Minä olin Mooseksen kanssa; Minä tulen olemaan si nun kanssasi. Ja minne tahansa jalkasi astuu, on omaisuuttasi. Kulje vain eteenpäin. Mikään ei ole seisova edessäsi, kaikkina elämäsi päivinä.” Siinä ei ole mitään epävar maa. “Minä tulen olemaan kanssasi.”

“Varmasti tulen olemaan kansaasi,” sanoi Jumala Moosekselle.

275. Haluan teidän nyt huomaavan mitä tapahtuu kun joku kuulee Jumalan äänen, kun hän henkilökohtaisesti kuulee Jumalan Sanan. Nyt te voitte kuulla Sen. Te sanotte, “Mutta Jumala on kohdannut minut.” Kyllä vaan. Voin seistä täällä saarnaamassa kunnes tipahdan kuolleena maahan, vaikka viisikymmentä vuotta, ettekä te tule koskaan kuulemaan, ellei Jumala paljasta Sanaa teille. Te voitte istua paikallanne, ei teidän tarvitse olla minkään palavan pensaan ääressä. Ehkä te olette lähempänä kuin luulettekaan. Istukaa vain siellä, ja antakaa Jumalan puhua itsellenne Sanassa.

276. “Minun täytyy lakata elämästä näin kuinka elän. Minun täytyy elää oikein.” Se on Jumala, Sanassansa, tehden Itsensä tunnetuksi teille. “Minun tulee oikaista elämäni Jumalan kanssa.” Se on Jumala. Se on Jumala. Se on varmaa. “Minun täytyy kuolla jonakin päivänä.” Tietenkin te tulette kuolemaan. “Minun täytyy vastata Tuomiolla.” Varmasti te tulette vastaamaan Tuomiolla.

277. Missä silloin on teidän tuomionne, sielläkö Valtaistuimen edessä jossa teille ei ole mitään armoa, vai täälläkö missä voitte saada armon? Se on nyt teidän valittavananne. Se on tuo puu kuten Eedenin Puutarhassa, yksi on Elämä ja yksi on kuolema. Siirtää Sitä, ja te kuolette; ottaa Se nyt, ja te elätte. Te olette itse nyt tuomarina, näettehän, se riippuu teistä. Te olette tuomari nyt, mutta Hän on Tuomari silloin. Te voitte tuomita nyt, haluatteko te Sitä tai ette. Hän on oleva Tuomari silloin, haluatte te sitä tai ette. Niinpä teidän on tehtävä päätöksenne, mitä te haluatte tehdä, mutta se riippuu teistä. Aivan kuten Adamilla ja Eevalla, jokaisen edessä on oikea ja väärä, ja teidän on itsenne päätettävä se.

“Varmasti Minä tulen olemaan kanssasi.”

278. “Kuinka minä voisin koskaan mennä ja kertoa työnjohtajalleni että olen pelastunut

ja täytetty Pyhällä Hengellä?”

“Varmasti Minä tulen olemaan kanssasi.”

ollut koskaan aikaisemmin puhunut hänelle, hän vain oli oppinut sen jostakin kirjasta. Niinpä Jumala nyt puhui hänelle.

267. Siitä syystä Nooa tiesi mistä hän puhui. Jumala oli puhunut hänelle. Se on mistä hän tiesi sen. Hän oli kuullut Jumalalta. Ymmärrätekö?

268. Ja nyt, yhtenä päivänä kun tämä koulutettu ja kiilloitettu Mooses; pojat, oliko hän oppinut! Ja oliko hän sotilas! Ja hän ajatteli, “Teen sen kaikella oppineisuudellani! Minulla on PhD, DDD, LLD, ja kaikki muut DD:t jota vain voi ajatella. Varmasti minä tiedän kuinka tehdä tämän. Minähän olen Egyptin aivot.”

169. En välitä minkä aivot te olette, siitä ei ole hyötyä. Kun on kysymys Jumalasta, sellainen on hullutusta. Teidän järkenne on hullutusta Jumalalle. Ymmärrätekö? Koska, “Minun tieni ovat korkeammat kuin teidän tienne, ja Minun ajatukseni ovat korkeammat kuin teidän ajatuksenne,” sanoo Jumala. Niinpä ei ole kysymys teidän parhaista aivoistanne.

270. Kuten Paavali sanoi, “Minä en tullut luoksenne saarnaten lumoavin sanoin, niinkuin viisauksia tekee. Koska jos tekisin sen, teidän toivonne olisi rakennettu sille...” No niin, Paavali olisi voinut tehdä sen, hän oli älykäs mies. Hän sanoi, “Voisin tehdä sen. Mutta silloin te lepäisitte jonkun miehen filosofialla. Mutta minä tulen luoksenne ylösnousemuksen voimassa Pyhän Hengen kanssa, että teidän uskonne voisi olla Jumalassa.” Siinä se on teille. Tämä on varma Ääni, totta. Toinen ääni on epävarma.

271. Mooses oli yrittänyt epävarmalla äänellä, etiikallansa. Hänen koulutuksensa, se oli epävarma. Mutta yhtenä päivänä hän kuuli varman Äänen. Oi, nyt minusta tuntuu uskonnolliselta. Kyllä, hän kuuli varman äänen, hän näki tuon Valon riippumassa siellä eräässä pensaassa. “Ota pois kenkäsi, sillä maa jolla seisot on pyhä maa.” Hän sanoi, “Olen kuullut kansani huudon, ja muistan Sanani.” Aamen. Ei mitään epävarmaa siinä. “Minä muistan mitä sanoin Iisakille, Jaakobille, Abrahamille, ja kaikille heille. Minä muistan lupaukseni; Minä en unohda lupauksiani. Olen nähnyt noiden ihmisten huudon, ja aika on käsillä. Minä tulen lähettämään sinut sinne, Mooses.”

Mooses sanoi, “Kuinka minä koskaan voisin mennä sinne takaisin?”

272. Kuunnelkaa. “Varmasti Minä tulen olemaan sinun kanssasi.” Siinä ei ollut mitään epävarmaa.

273. “Niinkuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi.” Ymmärrätekö? Minä tulen olemaan sinun kanssasi. Siinä ei ole mitään epävarmaa. “Minä tulen olemaan sinun kanssasi.” ‘ Hän sanoi Joosualle vuosia myöhemmin, “Niinkuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin tulen Minä olomaan sinun kanssasi.”

se olisin minä. Mutta saattaisi olla kaksi William Branhamia, joten en tietäisi olinko se minä.

248. Mutta kun Hän sanoi, “kuka tahansa,” silloin tiedän joka tapauksessa että se olin minä, koska minä olin se joka halusin tulla, näettehän.

Niinpä te näette, että Jumalan Sana on varma.

249. Nyt ulkopuoliselle maailmalle, tieteelliselle maailmalle se kuulostaa hyvin epävar

malta. Koska he sanovat, “Kuka nyt voisi kuvitella sellaista. Katsokaahan nyt. Siellä

on kuu yöllä. Siellä ovat tähdet. Siellä on ilmakehä.” Tiedättehän, he olivat silloin

paljon älykkäämpiä, kuin mitä he ovat nyt.

250. He rakensivat sphinxejä tuohon aikaan. Voisimmeko me rakentaa sitä tänään? Jo yhtä sen kypälää kuljettamaan tarvittaisiin kuusitoista rautatievaunua ja ulottuisi se korkealle ilmaan. Voisimmeko me rakentaa sitä?

251. He rakensivat pyramiidin tuona päivänä. Yksi noista lohkarista siellä painaa satoja tuhansia tonneja. Meillä ei ole maailmassa mitään millä voisimme rakentaa sitä. Meillä ei ole mitään tarvittavaa voimaa, joka voisi nostaa niitä sinne ylös. Meillä ei voisi olla tarpeeksi suurta konetta tekemään sitä. Ja ne on niin täydellisesti sovitettu toisiinsa, ettei niiden välissä ole mitään laastia, vaan he leikkasivat ne maan päällä ja nostivat ne sinne ylös jotenkin, ettekä te voisi saada edes partakoneen terää sopimaan niiden väliin, ne sopivat niin tarkkaan toisiinsa. He olivat älykkäämpiä kuin mitä me olemme nyt.

252. Heillä oli silloin erästä väriä. He voivat tehdä muumion silloin, jollaista me emme kykene tekemään tänään. Me emme osaa tehdä ihmisruumiista muumiota, me emme tiedä mitä panna niihin, saadaksemme ne näyttämään luonnollisilta. Heillä oli väriaine jolla he värjäisivät kankaita, jollaista meillä ei ole nyt. Me emme osaa tehdä mitään sen kaltaista. On niin monia asioita joita heillä oli silloin ja joita meillä ei ole.

253. Jokin aika sitten he kaivoivat esiin täällä Mexicossa nykyaikaisen vesijohtolaitoksen, joka oli uponnut vedenpaisumuksen aikana. Nykyaikaisen vesijohtolaitoksen. He olivat paljon älykkäämpiä kuin me tänään. Näettekö?

254. “Niinkuin se oli Nooan päivissä,” senkaltaisia älykkäitä ihmisiä, “niin se tulee olemaan ihmisen Pojan tulemuksessa,” toinen älykäs sukupolvi.

255. Kuinka älykkäitä nuo ihmiset olivatkaan. Tieteellään he luultavasti voivat mitata kuinka etäällä tähdet olivat toisistaan. He olivat niin älykkäitä,

että he osasivat asettaa tuon suuren pyramiidin niin maan keskipisteeseen, ettei ole väliä missä aurinko on, sen ympärillä ei koskaan ole varjoa; oli sitten aamu, ilta tai koskipäivä, sen ympärillä ei ole mitään varjoa Olen ollut siellä.

256. Pankaa nyt merkille kaikki nämä asiat joita he tekivät ja voimavarat joita heillä oli käytössään. Ja kuvitelkaa sitten ettei ollut koskaan satanut, eikä taivaissa ollut mitään aikaansaamaan sadetta. Kuinka maailmassa tuo mies olisi koskaan voinut saada heitä uskomaan sanomaansa? Hän ei saanut, siinä kaikki.

257. Mutta niinkuin Nooa seisoj arkin ovella ja varoitti ihmisiä tulevasta hävityksestä, niin on Evankeliumin saarnaaja tänään, joka on syntynyt uudestaan, seisomassa Ovella, Kristuksella Jeesuksella, kääriytyneenä Pyhään Henkeen, varoittaen ihmisiä tulevasta hävityksestä. Yhtä varmasti kuin se oli Nooan päivissä, täällä me seisomme tässä ajassa.

258. Kuinka tiede voikaan sanoa, "Tulisiko sieltä sadetta?" Mutta katsokaahan, Jumala tiesi kuinka tuoda sieltä sateen. Hän joko aiheutti maanjäristyksen, tai jollakin oli käytössään atomivoima, ja he räjäyttivät jonkin osan maasta. Ja se muutti maan asentoa, ja nyt se on kallellaan. Ja kun he tekivät sen, saa kylmän ja lämmön vaihtelu, maan ollessa kauempana tai lähempänä aurinkoa, syntymään pilviä. Hän on Jehova-jireh. Hän voi järjestää Itselleen mitä tahansa Hänen Sanansa sanoo.

259. Nyt Hän voi valmistaa Itselleen Seurakunnan. Hänellä ei tarvitse olla minua. Hänellä ei tarvitse olla teitä. Hän voi järjestää jonkun toisen ottamaan teidän paikanne. Varokaa ettei joku toinen ota teidän kruunuanne. Hänellä ei tarvitse olla meitä, mutta meillä täytyy olla Hänet. Jos te koskaan olette eläneet, teillä täytyy olla Hänet. Koska Hän on tuo Yksi ainoa, niinkuin Pietari sanoi.

260. Niinpä kun Hän oli kertonut heille Totuuden, Hän sanoi opetuslapsilleen, "Tahdotteko tekin mennä pois?" Hän oli suuri mies, kun Hän paransi kaikki heidän sairaansa.

Oh, kun merkit ja ihmeet seurasivat Häntä, oli Hän suuri mies. Mutta kun Hän alkoi puhumaan heille Totuutta, mitä silloin tapahtui? Silloin Hänestä tuli fanaatikko ja he menivät pois Hänen luotaan. Hän kääntyi opetuslapsiinsa. Muistakaa, Hän oli hyvin itsenäinen, koska Hän oli Jumala. Hän kääntyi ympäri, sanoen, "Tahdotteko te myös mennä pois?"

261. Pietari sanoi, "Herra, kenen tykö me voisimme mennä? Minne me menisimme? Sillä

Sinä olet Ainoa jolla on Iankaikkisen Elämän Sanat, ja me olemme varmoja siitä." Katso

kaahan, Siinä ei ole mitään epävarmaa. "Me olemme varmat että Sinä olet Ainoa jolla on Se. Meitä ei heitellä kaikilla opin tuulilla. Me tiedämme että Sinulla on Iankaikkisen Elämän Sanat, koska kukaan ei voi tehdä näitä asioita joita Sinä teet, ellei Jumala ole hänessä, hänen kanssaan." Se on totta, Nikodeemus sanoi samoin.

262. Kysykäämme sitten, oliko tuo ääni epävarma, jota Nooa kuunteli? Ei. Se oli oikein.

Meillä oli vedenpaisumus joka hävitti koko maailman, Jumala lähetti vedet aivan sillä

tavalla kuin Hän oli sanonut. Miksi? Koska Jumalan Sana oli sanonut niin. Tiede huk

kui ja tuhoutui.

263. Katsokaa, sama asia joka pelasti Nooan, tappoi hänen arvostelijansa. Tiesittekö sitä? Tuo sama vesi! Jos siellä ei olisi ollut vettä, ei Nooa olisi pelastunut. Arkki oli se joka kellui. Niinpä tuo sama ve3i joka kuljetti arkkiä, hukutti arvostelijat.

264. Ja sama Pyhä Henki josta ihmiset tänään tekevät pilaa, tulee pelastamaan Seurakun

nan ja tuomitsemaan arvostelijat. Aivan sama asia, näettehän, aivan sama. Mikä pelas

taa, se myös tappaa... Mikä pelastaa uskovaisen, tuomitsee uskomattoman. Kyllä. Niinpä

pitäkää uskonne Jumalan Sanassa! Se on yksi asia jolla voitte seistä, ja tietää että

Se on varma. Mitä Jumala sanoo, Se on varmaa. Vain uskokaa Se!

265 Ottakaamme nyt eräs toinen mies, Mooseksen päivissä. Mooses oli yrittänyt koulu tuksellisten ohjelmien kautta, hän oli yrittänyt sotilas ohjelmilla vapauttaa Israelin, koska hän tiesi syntyneensä tekemään sen. Ja oli aika hänen tehdä se. Mutta hän yrittäehdä sitä omalla tavallansa, koulutuksellaan, ja muodostamalla suuren yhdistyksensä, tai jotakin muuta, tehden siitä jonkinlaisen sotilaallisen yrityksen. Omalla etiikal lansa, hän epäonnistui. Kuunnelkaa nyt tarkasti.

266. Mutta yhtenä päivänä Jumala sai otteen hänestä, palavan pensaan ääressä. Ja katsokaa nyt, kuinka järjenvastaisesti Jumala teki tuolle miehelle. Jumala veti hänet sinne palavan pensaan lähelle, ja puhui hänelle. Jumala ei